

Europeiska unionens officiella tidning

L 364

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyr tionde årgången

20 december 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1879/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1880/2006 av den 14 december 2006 om förbud mot fiske efter liten hälleflundra i NAFO-område 3LMNO med fartyg som seglar under portugisisk flagg	3
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel ⁽¹⁾	5
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1882/2006 av den 19 december 2006 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av nitrathalten i livsmedel ⁽¹⁾	25
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1883/2006 av den 19 december 2006 om provtagnings- och analysmetoder vid offentlig kontroll av halterna av dioxin och dioxinlika PCB:er i vissa livsmedel ⁽¹⁾	32
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1884/2006 av den 19 december 2006 om ändring av förordningarna (EG) nr 2402/96, (EG) nr 2449/96 och (EG) nr 2390/98 vad gäller bestämmelserna om förvaltning av tullkvoter för import av maniok och sötpotatis	44
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1885/2006 av den 19 december 2006 om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för år 2007 för maniok med ursprung i Thailand	57
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1886/2006 av den 19 december 2006 om förbud mot fiske efter liten hälleflundra i NAFO-område 3LMNO med fartyg som seglar under spansk flagg	64

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

(forts. på nästa sida)

Pris: 18 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1887/2006 av den 19 december 2006 om återupptagande av fiske efter tunga i ICES-områdena IIIa, IIIb, c, d (EG-vatten) med fartyg under svensk flagg** 66
  - ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1888/2006 av den 19 december 2006 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av viss beredd eller konserverad sockermajs i form av korn med ursprung i Thailand** 68
-

Meddelande till läsarna (se omslagets tredje sida)

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1879/2006

av den 19 december 2006

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 december 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2006.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 december 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	89,8
	204	80,1
	999	85,0
0707 00 05	052	116,3
	204	51,8
	628	155,5
	999	107,9
0709 90 70	052	131,1
	204	61,3
	999	96,2
0805 10 20	052	63,2
	388	72,9
	999	68,1
0805 20 10	052	30,7
	204	61,3
	999	46,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	69,0
	624	69,1
	999	69,1
0805 50 10	052	45,9
	528	35,7
	999	40,8
0808 10 80	388	107,5
	400	95,0
	404	94,2
	512	57,4
	720	76,0
	999	86,0
0808 20 50	052	63,8
	400	101,6
	720	50,2
	999	71,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden "999" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1880/2006**av den 14 december 2006****om förbud mot fiske efter liten hälleflundra i NAFO-område 3LMNO med fartyg som seglar under portugisisk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 51/2006 av den 22 december 2005 om fastställande för 2006 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾ fastställs kvoter för 2006.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2006 har uttömts.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uttömd kvot**

Den fiskekvot för 2006 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till den här förordningen för det bestånd som anges i samma bilaga skall anses vara uttömd från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Efter den dagen är det även förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2006.

På kommissionens vägnar
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektör för fiske och
havsfrågor

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 768/2005 (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 16, 20.1.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1642/2006 (EUT L 308, 8.11.2006, s. 5).

BILAGA

Nr	62
Medlemsstat	Portugal
Bestånd	GHL/N3LMNO
Art	Liten hälleflundra (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Område	NAFO 3 LMNO
Datum	24 november 2006 – 12.00 UTC

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1881/2006**av den 19 december 2006****om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 2.3, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 av den 8 mars 2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel⁽²⁾ har genomgått omfattande ändringar vid ett flertal tillfällen. Gränsvärdena för vissa främmande ämnen bör ändras med hänsyn till ny information och utveckling inom Codex Alimentarius. Samtidigt bör texten förtydligas på lämpliga ställen. Förordning (EG) nr 466/2001 bör därför ersättas.
- (2) För att skydda folkhälsan är det nödvändigt att hålla halten av främmande ämnen på en acceptabel toxikologisk nivå.
- (3) Med tanke på de skillnader som finns mellan medlemsstaternas lagstiftning, och den risk för konkurrensnedvridning som följer av detta, måste åtgärder för vissa främmande ämnen vidtas på gemenskapsnivå för att säkerställa en enhetlig marknad, samtidigt som proportionalitetsprincipen måste beaktas.
- (4) Gränsvärdena bör sättas så låga som rimligtvis är möjligt med hjälp av god jordbruks-, fiske- och tillverkningssed och med hänsyn till den risk konsumtionen av livsmedlet medför. När det gäller främmande ämnen som anses vara genotoxiska och cancerframkallande eller i fall där befolkningen eller sårbara befolkningsgrupper för närva-

rande utsätts för en exponering som ligger nära eller överskrider gränsen för tolerabelt intag, bör gränsvärdet vara så lågt som rimligtvis är möjligt (ALARA). På detta sätt kan man se till att livsmedelsföretagen vidtar åtgärder för att i så hög grad som möjligt förebygga och minska kontamineringen för att skydda folkhälsan. Spädbarn och småbarn utgör en sårbar grupp och för att skydda deras hälsa är det är lämpligt att fastställa så låga gränsvärden som möjligt, vilka kan efterlevas genom strikt urval av råmaterial för tillverkning av livsmedel för spädbarn och småbarn. Detta strikta urval av råmaterial är också lämpligt för framställning av vissa särskilda livsmedel, såsom kli avsett för direkt konsumtion.

- (5) För att gränsvärden skall kunna tillämpas på torkade, utspädda, bearbetade eller sammansatta produkter, för vilka särskilda gränsvärden på gemenskapsnivå inte har fastställts, bör livsmedelsföretagarna ange de särskilda faktorerna beträffande koncentration eller utspädning tillsammans med lämpliga försöksdata som ligger till grund för de föreslagna faktorerna.
- (6) För att garantera ett effektivt skydd av folkhälsan får produkter som innehåller halter av främmande ämnen som överskrider gränsvärdena inte släppas ut på marknaden vare sig som sådana, blandade med andra livsmedel eller som ingrediens i livsmedel.
- (7) Det är allmänt känt att halten av aflatoxiner i sändningar av jordnötter, nötter, torkad frukt och majs kan minskas genom sortering eller annan mekanisk behandling. För att minimera effekterna inom handeln kan högre halter av aflatoxin tillåtas för dessa produkter när de inte är avsedda för direkt konsumtion eller som ingrediens i livsmedel. I dessa fall bör gränsvärdena för aflatoxiner fastställas med hänsyn till hur effektivt ovannämnda behandlingar sänker aflatoxinhalten i jordnötter, nötter, torkad frukt och majs till värden som ligger under de gränsvärden som fastställts för produkter som är avsedda att konsumeras direkt eller ingå som ingrediens i livsmedel.
- (8) För att möjliggöra effektiv tillämpning av gränsvärden för vissa främmande ämnen i vissa livsmedel bör lämpliga märkningsbestämmelser införas för dessa fall.

⁽¹⁾ EGT L 37, 13.2.1993, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 199/2006 (EUT L 32, 4.2.2006, s. 32).

- (9) På grund av klimatförhållandena i vissa medlemsstater är det svårt att se till att gränsvärdena inte överskrids för färsk sallat och färsk spenat. Dessa medlemsstater bör under begränsad tid få tillåta saluförande av färsk sallat och färsk spenat, med en nitrathalt som överskrider gränsvärdena, om den odlas i och är avsedd att konsumeras inom medlemsstatens territorium. Sallat- och spenatproducenter, i de medlemsstater som har givits sådana tillstånd, bör gradvis ändra sina odlingsmetoder och följa nationella riktlinjer för god jordbrukssed.
- (10) Vissa fiskarter med ursprung i Östersjöområdet kan innehålla höga halter av dioxiner och dioxinlika PCB. En betydande andel av dessa fiskarter från Östersjöområdet kommer inte att underskrida gränsvärdena, och skulle således uteslutas från kosten. Det finns tecken på att det kan ha en negativ inverkan på hälsan i Östersjöområdet att utesluta fisk från kosten.
- (11) Sverige och Finland har ett fungerande system som kan garantera att konsumenterna informeras fullständigt om de kostrekommendationer som syftar till att begränsa vissa sårbara befolkningsgruppers konsumtion av fisk från Östersjöområdet för att undvika eventuella hälsorisker. Därför bör Finland och Sverige beviljas undantag för att under begränsad tid släppa vissa fiskarter med ursprung i Östersjöområdet ut på marknaden, vilka är avsedda för konsumtion i territoriet och som innehåller högre halter av dioxiner och dioxinlika PCB än de som fastställs i denna förordning. Nödvändiga åtgärder måste vidtas för att garantera att fisk och fiskprodukter som överskrider gränsvärdet inte släpps ut på marknaden i andra medlemsstater. Varje år underrättar Finland och Sverige kommissionen om resultaten av föregående års övervakning av halter av dioxiner och dioxinlika PCB i fisk från Östersjöområdet och de åtgärder som vidtagits för att minska människors exponering för dioxiner och dioxinlika PCB från Östersjöområdet.
- (12) För att garantera att gränsvärdena tillämpas på enhetligt sätt bör de behöriga myndigheterna följa samma kriterier för provtagning och analys överallt i gemenskapen. Det är även viktigt att analysresultaten rapporteras och tolkas lika. De åtgärder för provtagning och analys som föreskrivs i denna förordning förutsätter enhetliga bestämmelser om rapportering och tolkning.
- (13) För vissa främmande ämnen bör medlemsstaterna och berörda parter övervaka och rapportera halterna och de framsteg som gjorts avseende tillämpningen av förebyggande åtgärder, så att kommissionen kan bedöma behovet av att ändra befintliga åtgärder eller anta nya åtgärder.
- (14) Alla gränsvärden som antas på gemenskapsnivå kan vara föremål för översyn med hänsyn till vetenskapliga och tekniska framsteg, liksom förbättringar i jordbruks-, fiske- och tillverkningsmetoderna.
- (15) Kli och groddar får saluföras för direkt konsumtion och därför bör gränsvärden för deoxynivalenol och zearalenon i dessa varor fastställas.
- (16) Codex Alimentarius har nyligen fastställt ett gränsvärde för bly i fisk, som godtogs av gemenskapen. Den nuvarande bestämmelsen för bly i fisk bör därför ändras i enlighet med detta.
- (17) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung⁽³⁾ definieras livsmedel av animaliskt ursprung, och följaktligen bör punkterna som rör livsmedel av animaliskt ursprung ändras i vissa fall enligt den terminologi som används i den förordningen.
- (18) Det bör föreskrivas att gränsvärdena för främmande ämnen inte gäller för livsmedel som lagenligt har släppts ut på marknaden inom gemenskapen före det datum då dessa gränsvärden skall börja tillämpas.
- (19) När det gäller nitrat utgör grönsaker den huvudsakliga källan för människors intag av nitrat. Vetenskapliga kommittén för livsmedel angav i sitt yttrande av den 22 september 1995⁽⁴⁾ att det totala nitratintaget normalt låg långt under det acceptabla dagliga intaget (ADI) på 3,65 mg/kg kroppsvikt. Den rekommenderade dock fortsatta ansträngningar för att minska nitratintaget via livsmedel och vatten.
- (20) Eftersom klimatförhållandena i hög grad påverkar nitrathalten i vissa grönsaker, såsom sallat och spenat, bör olika gränsvärden för nitrat fastställas beroende på årstid.

⁽³⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55. Rättad i EUT L 226, 25.6.2004, s. 22. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1662/2006 (EUT L 320, 18.11.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Vetenskapliga livsmedelskommitténs rapporter, 38:e serien, *Opinion of the Scientific Committee for Food on nitrates and nitrite*, s. 1–33 (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_38.pdf).

- (21) När det gäller aflatoxiner konstaterade vetenskapliga kommittén för livsmedel i sitt yttrande av den 23 september 1994 att aflatoxiner är genotoxiska och cancerframkallande ⁽⁵⁾. På grundval av detta yttrande är det lämpligt att begränsa både den totala mängden aflatoxiner i livsmedel (summan av aflatoxinerna B₁, B₂, G₁ och G₂) och mängden aflatoxin B₁ separat, eftersom aflatoxin B₁ utan tvekan är den giftigaste föreningen. När det gäller aflatoxin M₁ i livsmedel för spädbarn och småbarn bör man överväga att eventuellt sänka gränsvärdet mot bakgrund av utvecklingen av analysmetoder.
- (22) När det gäller ochratoxin A (OTA) antog vetenskapliga kommittén för livsmedel ett yttrande den 17 september 1998 ⁽⁶⁾. En utredning ⁽⁷⁾ har gjorts om intaget av OTA via kosten hos befolkningen inom gemenskapen, detta inom ramen för rådets direktiv 93/5/EEG av den 25 februari 1993 om hjälp till kommissionen och samarbete från medlemsstaternas sida vid den vetenskapliga granskningen av livsmedelsfrågor ⁽⁸⁾ (SCOOP). På begäran av kommissionen antog Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet på grundval av nya vetenskapliga rön den 4 april 2006 ⁽⁹⁾ ett uppdaterat vetenskapligt yttrande om ochratoxin A i livsmedel, och kom fram till ett tolerabelt veckointag (TWI) på 120 ng/kg kroppsvikt.
- (23) På grundval av dessa yttranden bör man fastställa gränsvärden för spannmål, spannmålsprodukter, torkade vindruvor, rostat kaffe, vin, druvsaft samt barnmat för spädbarn och småbarn, vilka alla i betydande grad bidrar till människors allmänna exponering för OTA eller exponeringen av sårbara konsumentgrupper, såsom barn.
- (24) Hur lämpligt det är att fastställa gränsvärden för OTA i livsmedel såsom torkad frukt med undantag av torkade vindruvor, kakao och kakaoprodukter, kryddor, köttprodukter, råkaffe, öl och lakrits, och att se över de nuvarande gränsvärdena, särskilt för OTA i torkade vindruvor och druvsaft kommer att beaktas mot bakgrund av det färskas vetenskapliga yttrandet från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet.
- (25) När det gäller patulin fastställde vetenskapliga kommittén för livsmedel vid sitt möte den 8 mars 2000 det preliminära högsta tolerabla dagliga intaget för patulin (PMTDI) till 0,4 µg/kg kroppsvikt ⁽¹⁰⁾.
- (26) År 2001 genomfördes SCOOP-uppdraget *Assessment of the dietary intake of patulin by the population of EU Member States* inom ramen för direktiv 93/5/EEG ⁽¹¹⁾.
- (27) På grundval av den bedömningen och med hänsyn till det preliminära högsta tolerabla dagliga intaget för patulin bör gränsvärden fastställas för patulin i vissa livsmedel för att skydda konsumenter mot oacceptabel kontaminering. Dessa gränsvärden bör ses över, och vid behov sänkas med hänsyn till vetenskapliga och tekniska framsteg och tillämpningen av kommissionens rekommendation 2003/598/EG av den 11 augusti 2003 om att förhindra och minska förekomsten av patulin i äppeljuice och äppeljuiceingredienser i andra drycker ⁽¹²⁾.
- (28) Vetenskapliga kommittén för livsmedel har antagit en rad yttranden om fusariumtoxiner: om deoxynivalenol i december 1999 ⁽¹³⁾ som fastställde ett tolerabelt dagligt intag (TDI) på 1 µg/kg kroppsvikt, om zearalenon i juni 2000 ⁽¹⁴⁾ som fastställde ett tillfälligt tolerabelt dagligt intag på 0,2 µg/kg kroppsvikt, om fumonisiner i oktober 2000 ⁽¹⁵⁾ (uppdaterat i april 2003) ⁽¹⁶⁾ som fastställde ett tolerabelt dagligt intag (TDI) på 2 µg/kg kroppsvikt, om nivalenol i oktober 2000 ⁽¹⁷⁾ som fastställde ett tillfälligt tolerabelt dagligt intag på 0,7 µg/kg kroppsvikt, om T-2-toxin och HT-2-toxin i maj 2001 ⁽¹⁸⁾ som fastställde ett kombinerat, tillfälligt tolerabelt dagligt intag på 0,06 µg/kg kroppsvikt samt trikotecenerna som grupp i februari 2002 ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁰⁾ Protokoll från det 120:e mötet i Vetenskapliga livsmedelskommittén den 8–9 mars 2000 i Bryssel. Kommentar i protokollet om patulin (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out55_en.pdf).

⁽¹¹⁾ *Reports on tasks for scientific co-operation, Task 3.2.8 "Assessment of dietary intake of Patulin by the population of EU Member States"* (http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/3.2.8_en.pdf).

⁽¹²⁾ EUT L 203, 12.8.2003, s. 34.

⁽¹³⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on Fusarium-toxins – Part 1: Deoxynivalenol (DON)*, (av den 2 december 1999) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out44_en.pdf).

⁽¹⁴⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on Fusarium-toxins – Part 2: Zearalenone (ZEA)*, (av den 22 juni 2000) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out65_en.pdf).

⁽¹⁵⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on Fusarium-toxins – Part 3: Fumonisin B₁ (FB₁)*, (av den 17 oktober 2000) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out73_en.pdf).

⁽¹⁶⁾ *Updated opinion of the Scientific Committee on Food on Fumonisin B₁, B₂ and B₃*, (av den 4 april 2003) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out185_en.pdf).

⁽¹⁷⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on Fusarium-toxins – Part 4: Nivalenol*, (av den 19 oktober 2000) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out74_en.pdf).

⁽¹⁸⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on Fusarium-toxins – Part 5: T-2 toxin and HT-2 toxin*, (av den 30 maj 2001) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out88_en.pdf).

⁽¹⁹⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on Fusarium-toxins – Part 6: Group evaluation of T-2 toxin, HT-2toxin, nivalenol and deoxynivalenol*, (antaget den 26 februari 2002) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out123_en.pdf).

⁽⁵⁾ Vetenskapliga livsmedelskommitténs rapporter, 35:e serien, *Opinion of the Scientific Committee for Food on aflatoxins, ochratoxin A and patulin*, s. 45–50 (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_35.pdf).

⁽⁶⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on Ochratoxin A* (av den 17 september 1998) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out14_en.html).

⁽⁷⁾ *Reports on tasks for scientific co-operation, Task 3.2.7 "Assessment of dietary intake of Ochratoxin A by the population of EU Member States"* (http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/task_3-2-7_en.pdf).

⁽⁸⁾ EGT L 52, 4.3.1993, s. 18.

⁽⁹⁾ *Opinion of the Scientific Panel on contaminants in the Food Chain of the EFSA on a request from the Commission related to ochratoxin A in food* (http://www.efsa.europa.eu/etc/medialib/efsa/science/contam/contam_opinions/1521.Par.0001.File.dat/contam_op_ej365_ochratoxin_a_food_en1.pdf).

- (29) Inom ramen för direktiv 93/5/EG genomfördes SCOOP-uppdraget *Collection of occurrence data on Fusarium toxins in food and assessment of dietary intake by the population of EU Member States* som avslutades i september 2003 ⁽²⁰⁾.
- (30) På grundval av de vetenskapliga yttrandena och bedömningen av intaget via kosten bör gränsvärden för deoxynivalenol, zearalenon och fumonisiner fastställas. När det gäller fumonisiner tyder dock resultaten av övervakningen av skördar på senare tid på att majs och majsprodukter kan vara starkt kontaminerade med fumonisiner, och det är lämpligt att vidta åtgärder för att undvika att majs och majsprodukter med sådana oacceptabelt höga kontamineringshalter kommer in i livsmedelskedjan.
- (31) Uppskattningar av intaget tyder på att förekomsten av T-2- och HT-2-toxiner kan vara till skada för folkhälsan. Därför är det nödvändigt att utarbeta en tillförlitlig och känslig metod, samla in mera uppgifter om förekomsten och närmare undersöka och forska om de faktorer som har koppling till förekomsten av T-2 och HT-2-toxiner i spannmål och spannmålsprodukter, särskilt i havre och havreprodukter, och detta måste ges högsta prioritet.
- (32) Eftersom 3-acetyldeoxynivalenol, 15-acetyldeoxynivalenol och fumonisin B₃ uppträder samtidigt är det inte nödvändigt att vidta särskilda åtgärder för dessa ämnen, eftersom åtgärder särskilt avseende deoxynivalenol och fumonisin B₁ + B₂ även skulle skydda människor från oacceptabel exponering för 3-acetyldeoxynivalenol, 15-acetyldeoxynivalenol och fumonisin B₃. Det samma gäller nivalenol som i viss mån förekommer samtidigt med deoxynivalenol. Dessutom uppskattas människors exponering för nivalenol ligga betydligt under det tillfälliga ADI-värdet. När det gäller övriga trikotecener som behandlades i det ovan nämnda SCOOP-uppdraget (3-acetyldeoxynivalenol, 15-acetyldeoxynivalenol, fusarenon-X, T2-triol, diacetoxyscirpenol, neosolaniol, monoacetoxyscirpenol, verrucol) pekar de begränsade uppgifter som är tillgängliga på att dessa ämnen inte är allmänt förekommande och att halterna i allmänhet är låga.
- (33) Klimatförhållandena under växtperioden, särskilt under blomningen, spelar stor roll för fusariumtoxinhalt. Med hjälp av goda jordbruksmetoder kan man dock minska riskfaktorerna till ett minimum och på så sätt hindra en del av angreppen av fusariumsvamp. I kommissionens rekommendation 2006/583/EG av den 17 augusti 2006 om förebyggande och begränsning av fusariumtoxiner i spannmål och spannmålsprodukter ⁽²¹⁾ ingår allmänna principer för förebyggande och begränsning av kontaminering med fusariumtoxin (zearalenon, fumonisiner och trikotecener) i spannmål, och dessa bör tillämpas genom upprättandet av nationella riktlinjer grundade på dessa allmänna principer.
- (34) Gränsvärden för fusariumtoxiner bör fastställas för oarbetad spannmål som släpps ut på marknaden för användning i första bearbetningsledet. Rensnings-, sorterings- och torkningsförfaranden anses inte vara en del av det första bearbetningsledet, eftersom själva sädeskärnan inte utsätts för fysisk behandling. Skalning anses utgöra en del av det första bearbetningsledet.
- (35) Eftersom fusariumtoxiner i oarbetad spannmål i varierande grad avlägsnas genom rensning och bearbetning, är det lämpligt att fastställa gränsvärden för spannmålsprodukter för slutkonsumenten och för de viktigaste spannmålsbaserade livsmedelsingredienserna, så att man kan garantera en effektiv efterlevnad av lagstiftningen för skydd av folkhälsan.
- (36) När det gäller majs känner man ännu inte exakt till alla faktorer som bidrar till att fusariumtoxiner bildas, och detta gäller särskilt zearalenon och fumonisiner B₁ och B₂. Därför beviljas en tidsfrist under vilken livsmedelsföretagarna i spannmålskedjan kan undersöka var dessa mykotoxiner bildas och kartlägga vilka åtgärder som bör vidtas för att i så stor utsträckning som möjligt hindra förekomsten av dessa toxiner. De gränsvärden som fastställs på grundval av de uppgifter man idag har tillgång till om förekomst föreslås träda i kraft 2007, om inga särskilda gränsvärden som bygger på nya uppgifter om förekomst och bildning fastställs dessförinnan.
- (37) Eftersom kontamineringen av fusariumtoxiner i ris är låg, föreslås inga gränsvärden för ris eller risprodukter.
- (38) Man bör överväga att göra en översyn av gränsvärdena för deoxynivalenol, zearalenon och fumonisin B₁ och B₂ och av om det är lämpligt att fastställa gränsvärden för T-2-toxin och HT-2-toxin i spannmål och spannmålsprodukter före den 1 juli 2008 mot bakgrund av vetenskapliga och tekniska framsteg som rör dessa toxiner i livsmedel.
- (39) När det gäller bly antog vetenskapliga kommittén för livsmedel vid sitt möte den 19 juni 1992 ⁽²²⁾ ett yttrande som godtog det preliminära högsta tolerabla dagliga intag på 25 µg/kg som föreslogs av Världshälsoorganisationen 1986. Vetenskapliga kommittén för livsmedel kom i sitt yttrande fram till att den genomsnittliga blyhalten i livsmedel inte verkar vara oroande.

⁽²⁰⁾ *Reports on tasks for scientific co-operation, Task 3.2.10 "Collection of occurrence data of Fusarium toxins in food and assessment of dietary intake by the population of EU Member States"* (<http://ec.europa.eu/food/fs/scoop/task3210.pdf>).

⁽²¹⁾ EUT L 234, 29.8.2006, s. 35.

⁽²²⁾ Vetenskapliga livsmedelskommitténs rapporter, 32:a serien, yttrande från vetenskapliga kommittén för livsmedel: *The potential risk to health presented by lead in food and drink*, s. 7-8 (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_32.pdf).

- (40) Inom ramen för direktiv 93/5/EEG utfördes 2004 SCOOP-uppdraget 3.2.11 *Assessment of the dietary exposure to arsenic, cadmium, lead and mercury of the population of the EU Member States* ⁽²³⁾. Med hänsyn till bedömningen och yttrandet från vetenskapliga kommittén för livsmedel är det lämpligt att vidta åtgärder för att minska förekomsten av bly i livsmedel så mycket som möjligt.
- (41) När det gäller kadmium godtog vetenskapliga kommittén för livsmedel i sitt utlåtande av den 2 juni 1995 ⁽²⁴⁾ ett provisoriskt värde för tolererbart veckointag (PTWI) på 7 µg/kg kroppsvikt och rekommenderade större ansträngningar för att minska kadmiumexponering via kosten eftersom livsmedel utgör huvudkällan för människors kadmiumintag. En bedömning av exponering via kosten gjordes i SCOOP-uppdraget 3.2.11. Med hänsyn till den bedömningen och yttrandet från vetenskapliga kommittén för livsmedel är det lämpligt att vidta åtgärder för att minska förekomsten av kadmium i livsmedel så mycket som möjligt.
- (42) När det gäller kvicksilver antog Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet ett yttrande om kvicksilver och metylkvicksilver i livsmedel ⁽²⁵⁾ och godtog det preliminära högsta tolerabla dagliga intaget på 1,6 µg/kg kroppsvikt. Metylkvicksilver är den kemiska form som ger mest anledning till oro och kan utgöra upp till 90 % av det totala kvicksilvret i fisk och skaldjur. Med hänsyn till resultatet av SCOOP-uppdraget 3.2.11 drog Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet slutsatsen att kvicksilverhalten i andra livsmedel än fisk och skaldjur är mindre orovande. De kvicksilverformer som förekommer i dessa andra livsmedel är huvudsakligen inte metylkvicksilver och anses därför vara mindre farliga.
- (43) Ett lämpligt sätt att skydda sårbara befolkningsgrupper är, förutom att fastställda gränsvärden, riktade konsumentråd. Därför har ett meddelande om metylkvicksilver i fisk och fiskeprodukter lagts ut på Europeiska kommissionens webbplats för generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd ⁽²⁶⁾. Även flera medlemsstater har offentliggjort råd om dessa frågor som är av vikt för befolkningen.
- (44) När det gäller oorganiskt tenn drog vetenskapliga kommittén för livsmedel i sitt yttrande av den 12 december 2001 ⁽²⁷⁾ slutsatsen att halter av oorganiskt tenn på 150 mg/kg i drycker på burk och 250 mg/kg i andra livsmedel på burk kan orsaka irritation i magsäcken hos vissa personer.
- (45) För att skydda folkhälsan från denna hälsorisk bör man fastställa gränsvärden för oorganiskt tenn i livsmedel och drycker på burk. Fram tills att uppgifter finns tillgängliga om hur känsliga spädbarn och småbarn är för oorganiskt tenn i livsmedel är det nödvändigt att i förebyggande syfte skydda hälsan hos denna sårbara befolkningsgrupp och fastställa gränsvärden.
- (46) När det gäller 3-monoklorpropan-1,2-diol (3-MCPD) antog vetenskapliga kommittén för livsmedel vid sitt möte den 30 maj 2001 ett vetenskapligt yttrande om 3-MCPD i livsmedel ⁽²⁸⁾, vilket innebar en uppdatering av dess yttrande av den 16 december 1994 ⁽²⁹⁾, på grundval av nya vetenskapliga rön, och fastställde ett tolerabelt dagligt intag på 0,2 µg/kg kroppsvikt för 3-MCPD.
- (47) Inom ramen för direktiv 93/5/EEG genomförde SCOOP-uppdraget *Collection and collation of data on levels of 3-MCPD and related substances in foodstuffs* som avslutades i juni 2004 ⁽³⁰⁾. Intaget av 3-MCPD via kosten sker främst genom sojasås och produkter där sojasås ingår. Även vissa andra livsmedel som förtärs i stora mängder, såsom bröd och nudlar, bidrog i hög grad till intaget i vissa länder, främst eftersom dessa livsmedel konsumeras i stora mängder, inte för att halten av 3-MCPD i dem är hög.
- (48) Följaktligen bör gränsvärden fastställas för 3-MCPD i hydrolyserat vegetabiliskt protein och sojasås med hänsyn till den risk konsumtionen av dessa livsmedel medför. Medlemsstaterna uppmanas att undersöka om andra livsmedel innehåller 3-MCPD för att det skall kunna avgöras om gränsvärden behöver fastställas för ytterligare livsmedel.

⁽²³⁾ *Reports on tasks for scientific co-operation, Task 3.2.11 "Assessment of dietary exposure to arsenic, cadmium, lead and mercury of the population of the EU Member States"* (http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-11_heavy_metals_report_en.pdf).

⁽²⁴⁾ Vetenskapliga livsmedelskommitténs rapporter, 36:e serien, *Opinion of the Scientific Committee for Food on cadmium*, s. 67–70 (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_36.pdf).

⁽²⁵⁾ *Opinion of the Scientific Panel on contaminants in the Food Chain of the European Food Safety Authority (EFSA) on a request from the Commission related to mercury and methylmercury in food*, (av den 24 februari 2004) (http://www.efsa.eu.int/science/contam/contam_opinions/259/opinion_contam_01_en1.pdf).

⁽²⁶⁾ http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/information_note_mercury-fish_12-05-04.pdf

⁽²⁷⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on acute risks posed by tin in canned foods* (antaget den 12 december 2001) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out110_en.pdf).

⁽²⁸⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on 3-monochloro-propane-1,2-diol (3-MCPD) updating the SCF opinion of 1994* (antaget den 30 maj 2001) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out91_en.pdf).

⁽²⁹⁾ Vetenskapliga livsmedelskommitténs rapporter, 36:e serien, *Opinion of the Scientific Committee for Food on 3-monochloro-propane-1,2-diol (3-MCPD)*, s. 31–34 (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_36.pdf).

⁽³⁰⁾ *Reports on tasks for scientific co-operation, Task 3.2.9 "Collection and collation of data on levels of 3-monochloropropanediol (3-MCPD) and related substances in foodstuffs"* (http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-9_final_report_chloropropanols_en.pdf).

- (49) När det gäller dioxiner och PCB antog vetenskapliga kommittén för livsmedel den 30 maj 2001 ett yttrande om dioxiner och dioxinlika PCB i livsmedel⁽³¹⁾, vilket innebar en uppdatering av dess yttrande av den 22 november 2000⁽³²⁾, och i vilket man fastställde ett tolerabelt veckointag för dioxiner och dioxinlika PCB på 14 pg WHO-TEQ/kg kroppsvikt.
- (50) Med "dioxiner" avses i denna förordning en grupp om 75 polyklorerade dibenso-p-dioxinkongener (PCDD) och 135 polyklorerade dibensofurankongener (PCDF), av vilka 17 utgör ett problem i toxikologiskt hänseende. Polyklorerade bifenyler (PCB) omfattar 209 olika kongener som kan delas in i två grupper efter deras toxikologiska egenskaper. Tolv kongener uppvisar toxikologiska egenskaper som liknar dioxiners, vilket gör att de ofta kallas "dioxinlika PCB". De andra PCB har en annan toxikologisk profil och uppvisar inte dioxinlik toxicitet.
- (51) Varje kongen av dioxin eller dioxinlika PCB uppvisar en annan grad av toxicitet. För att kunna sammanväga dessa olika kongeners toxicitet har begreppet toxisk ekvivalent (TEF) införts för att underlätta riskbedömning och kontroll. Detta innebär att analysresultaten från alla de individuella kongener av dioxin och dioxinlika PCB som utgör ett problem i toxikologiskt hänseende uttrycks i en kvantifierbar enhet, nämligen TCDD-ekvivalenter (TEQ).
- (52) Exponeringsbedömningar, som tar hänsyn till SCOOP-uppdraget *Assessment of dietary intake of dioxins and related PCBs by the population of EU Member States* som avslutades i juni 2000⁽³³⁾, visar att en betydande del av gemenskapens befolkning får i sig mer än det tolerabla veckointaget via kosten.
- (53) Ur toxikologisk synvinkel bör alla gränsvärden gälla både dioxiner och dioxinlika PCB, men 2001 fastställdes gränsvärden på gemenskapsnivå endast för dioxiner men inte för dioxinlika PCB, eftersom uppgifterna om förekomsten av dioxinlika PCB då var knapphändiga.
- (54) För att främja en förebyggande metod att minska dioxiner och dioxinlika PCB i livsmedel och foder fastställdes åtgärdsgränser i kommissionens rekommendation 2006/88/EG av den 6 februari 2006 om reduktion av dioxiner, furaner och PCB i foder och livsmedel⁽³⁴⁾. Dessa åtgärdsgränser ger myndigheter och aktörer möjlighet att lyfta fram de fall där det är lämpligt att identifiera en kontamineringskälla och att vidta åtgärder för att reducera eller eliminera denna. Eftersom källorna till dioxin och dioxinlika PCB inte är desamma, bestäms separata åtgärdsgränser för dioxiner å ena sidan och dioxinlika PCB å den andra. Denna proaktiva metod bör väljas för att aktivt minska förekomsten av dioxiner och dioxinlika PCB i foder och livsmedel och därför bör gränsvärdena ses över inom en viss tid i syfte att fastställa lägre gränsvärden. Av det skälet bör man senast den 31 december 2008 överväga att markant sänka gränsvärdena för summan av dioxiner och dioxinlika PCB.
- (55) Inblandade aktörer bör vidta alla åtgärder för att eliminera dioxiner, furaner och dioxinlika PCB från marina oljor. Det markant lägre gränsvärdet som bör övervägas senast den 31 december 2008 skall baseras på de tekniska möjligheter som det effektivaste dekontamineringsförfarandet tillåter.
- (56) När man fastställer gränsvärden för andra livsmedel senast den 31 december 2008, bör man särskilt beakta behovet av särskilda lägre gränsvärden för dioxiner och dioxinlika PCB i livsmedel som är avsedda för spädbarn och småbarn mot bakgrund av de uppgifter som framkommit genom 2005, 2006 och 2007 års program för övervakning av dioxin och dioxinlika PCB i livsmedel för spädbarn och småbarn.
- Men sedan 2001 har man fått tillgång till flera uppgifter om dioxinlika PCB, och därför fastställdes 2006 gränsvärden för summan av dioxiner och dioxinlika PCB eftersom detta är det lämpligaste sättet ur toxikologisk synvinkel. För att åstadkomma en smidig övergång bör de nuvarande gränsvärdena för dioxiner fortsätta att gälla under en övergångsperiod jämte de nya fastställda halterna för summan av dioxiner och dioxinlika PCB. Livsmedel får under den övergångsperioden inte överskrida gränsvärdena för dioxiner och gränsvärdena för summan av dioxiner och dioxinlika PCB. Senast den 31 december 2008 kommer man att behandla frågan om att stryka de separata gränsvärdena för dioxiner.

⁽³¹⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on the risk assessment of dioxins and dioxin-like PCBs in food. Update based on new scientific information available since the adoption of the SCF opinion of 22nd November 2000* (antaget den 30 maj 2001) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out90_en.pdf).

⁽³²⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on the risk assessment of dioxins and dioxin-like PCBs in food.* (antaget den 22 november 2000) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out78_en.pdf).

⁽³³⁾ *Reports on tasks for scientific co-operation, Task 3.2.5 "Assessment of dietary intake of dioxins and related PCBs by the population of EU Member States".* (http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/library/pub/pub08_en.pdf).

⁽³⁴⁾ EUT L 42, 14.2.2006, s. 26.

- (57) När det gäller polycykliska aromatiska kolväten drog vetenskapliga kommittén för livsmedel i sitt yttrande av den 4 december 2002 ⁽³⁵⁾ slutsatsen att en rad polycykliska aromatiska kolväten (PAH) är genotoxiska och cancerframkallande. JEFCA (*Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives*), WHO:s och FAO:s gemensamma expertgrupp för livsmedelstillsetser, gjorde 2005 en riskbedömning av PAH och en uppskattning av exponeringsmarginaler för PAH som grund för råd om föreningar som är både genotoxiska och cancerframkallande ⁽³⁶⁾.
- (58) Enligt vetenskapliga kommittén för livsmedel kan bens(a)pyren användas som markör när det gäller förekomst och effekter av carcinogena polycykliska aromatiska kolväten i livsmedel, vilka även inbegriper bens(a)antracen, bens(b)fluoranten, bens(j)fluoranten, bens(k)fluoranten, bens(g,h,i)perylen, krysen, cyclopenta(c,d)pyren, dibens(a,h)antracen, dibenso(a,e)pyren, dibenso(a,h)pyren, dibenso(a,i)pyren, dibenso(a,l)pyren, inden(1,2,3-cd)pyren och 5-metylkrysen. Ytterligare analyser av de relativa proportionerna av dessa PAH i livsmedel skulle behövas som underlag för en framtida översyn av lämpligheten i att behålla bens(a)pyren som markör. På rekommendation av JECFA bör man dessutom analysera bens(c)fluoren.
- (59) PAH kan kontaminera livsmedel under röningsprocesser och under sådan upphettnings- och torkningsbearbetning som gör det möjligt för förbränningsprodukter att komma i direkt kontakt med livsmedlet. Dessutom kan miljöföreningar leda till kontaminering med PAH, särskilt i fisk och fiskeriprodukter.
- (60) Inom ramen för direktiv 93/5/EEG genomfördes 2004 det särskilda SCOOP-uppdraget "Collection of occurrence data on PAH in food" ⁽³⁷⁾. Höga halter påvisades i torkade frukter, olivolja av pressrester, rökt fisk, druvkärnsolja, rökta köttprodukter, färska musslor, kryddor, såser och smaksättningsmedel.
- (61) För att skydda folkhälsan behövs gränsvärden för bens(a)pyren i vissa livsmedel som innehåller fetter och oljor och i livsmedel där rönings- och torkningsbearbetning kan förorsaka höga kontamineringsnivåer. Gränsvärden är också nödvändiga i livsmedel där miljöföreningar kan leda till höga kontamineringsnivåer, särskilt i fisk och fiskeriprodukter, som förorsakats t.ex. av oljespill från fartyg.
- (62) I vissa livsmedel, som t.ex. i torkad frukt och kosttillskott, har man funnit bens(a)pyren, men tillgängliga uppgifter är inte tillräckliga för att klargöra vilka nivåer som rimligtvis kan uppnås. Ytterligare undersökningar krävs för att klarlägga vilka nivåer som rimligtvis kan uppnås i dessa livsmedel. Fram till dess skall gränsvärden för bens(a)pyren i relevanta ingredienser gälla, som t.ex. i oljor och fetter som används i kosttillskott.
- (63) Gränsvärdena för PAH och frågan om det är lämpligt att fastställa ett gränsvärde för PAH i kakaosmör bör ses över senast den 1 april 2007, med hänsyn till senaste vetenskapliga rön om förekomsten av bens(a)pyren och andra cancerframkallande PAH i livsmedel.
- (64) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Allmänna bestämmelser

1. De livsmedel som förtecknas i bilagan skall inte släppas ut på marknaden om de innehåller en halt av ett främmande ämne som överskrider det fastställda gränsvärdet enligt bilagan.
2. De gränsvärden som anges i bilagan skall gälla den ätliga delen av de berörda livsmedlen om inte annat anges i bilagan.

Artikel 2

Torkade, utspädda, bearbetade och sammansatta produkter

1. När de gränsvärden som fastställs i bilagan tillämpas på livsmedel som är torkade, utspädda, bearbetade eller sammansatta av mer än en ingrediens, skall hänsyn tas till följande:
  - a) Förändringar i koncentrationen av det främmande ämnet på grund av torknings- eller utspädningsprocesser.
  - b) Förändringar i koncentrationen av det främmande ämnet på grund av bearbetning.
  - c) De relativa proportionerna av ingredienserna i produkten.
  - d) Den analytiska kvantifieringsgränsen.

⁽³⁵⁾ *Opinion of the Scientific Committee on Food on the risks to human health of Polycyclic Aromatic Hydrocarbons in food* (av den 4 december 2002) (http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out153_en.pdf).

⁽³⁶⁾ *Evaluation of certain food contaminants – Report of the Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives*, 64:e mötet, Rom, 8–17 februari 2005, s. 1–6 och s. 61–81. WHO Technical Report Series, No. 930, 2006 (http://whqlibdoc.who.int/trs/WHO_TRS_930_eng.pdf).

⁽³⁷⁾ *Reports on tasks for scientific co-operation, Task 3.2.12 "Collection of occurrence data on polycyclic aromatic hydrocarbons in food"* (http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-12_final_report_pah_en.pdf).

2. Specifika koncentrations- eller utspädningsfaktorer för de berörda torknings-, utspädnings-, bearbetnings- och/eller blandningsprocesserna eller för berörda torkade, utspädda, bearbetade och/eller sammansatta produkter skall anges och motiveras av livsmedelsföretagaren när den behöriga myndigheten utför en offentlig kontroll.

Om livsmedelsföretagaren inte anger någon koncentrations- eller utspädningsfaktor eller om den behöriga myndigheten anser att faktorn är olämplig med tanke på den givna motiveringen, skall myndigheten själv fastställa faktorn på grundval av tillgängliga uppgifter och i syfte att uppnå bästa möjliga skyddsnivå för människors hälsa.

3. Punkterna 1 och 2 skall tillämpas såvida inga särskilda gemenskapsgränsvärden har fastställts för dessa torkade, utspädda, bearbetade eller sammansatta produkter.

4. Om gemenskapslagstiftningen inte föreskriver särskilda gränsvärden för livsmedel för spädbarn och småbarn får medlemsstaterna föreskriva strängare gränsvärden.

Artikel 3

Förbud mot användning, blandning och dekontaminering

1. Livsmedel vars halter av främmande ämnen överskrider de gränsvärden som anges i bilagan får inte användas som livsmedels ingredienser.

2. Livsmedel vars halter av främmande ämnen inte överskrider de gränsvärden som fastställs i bilagan får inte blandas med livsmedel vars halter överskrider dessa gränsvärden.

3. Livsmedel som skall sorteras eller på annat sätt behandlas mekaniskt för att minska kontamineringen får inte blandas med livsmedel som är avsedda för direkt konsumtion eller som ingrediens i livsmedel.

4. Livsmedel som innehåller främmande ämnen som förtecknas i avsnitt 2 i bilagan (Mykotoxiner) får inte avsiktligt dekontamineras genom kemisk behandling.

Artikel 4

Särskilda bestämmelser för jordnötter, nötter, torkad frukt och majs

Jordnötter, nötter, torkad frukt och majs vars halter av aflatoxiner överskrider gränsvärdena enligt punkterna 2.1.3, 2.1.5 och 2.1.6 i bilagan får släppas ut på marknaden förutsatt att dessa livsmedel

a) inte är avsedda för direkt konsumtion eller att användas som ingrediens i livsmedel,

b) inte innehåller högre halter av aflatoxiner än respektive gränsvärden enligt punkterna 2.1.1, 2.1.2, 2.1.4 och 2.1.7 i bilagan,

c) genomgår sortering eller annan mekanisk behandling och att gränsvärdena enligt punkterna 2.1.3, 2.1.5 och 2.1.6 i bilagan inte överskrids efter denna behandling, samt att behandlingen inte resulterar i andra skadliga restsubstanter,

d) har en märkning som klart anger hur de skall användas och innehåller uppgiften att "produkten måste sorteras eller behandlas mekaniskt på annat sätt så att halten aflatoxiner minskas innan produkten används för direkt konsumtion eller som ingrediens i livsmedel". Denna uppgift skall anges på etiketten på varje enskild påse, kartong osv. eller på det ursprungliga medföljande dokumentet. Identifikationskoden för partiet/sändningen skall märkas outplånligt på varje enskild påse, kartong osv. i sändningen och på det ursprungliga medföljande dokumentet.

Artikel 5

Särskilda bestämmelser för jordnötter, produkter som framställs därav och spannmål

En tydlig märkning med hur det är avsett att produkten skall användas skall finnas på etiketten på varje enskild påse, kartong osv. eller på det ursprungliga medföljande dokumentet. Det medföljande dokumentet måste tydligt kunna kopplas till sändningen genom att sändningsidentifikationskoden anges på varje enskild påse, kartong osv. i sändningen. Dessutom måste den affärsverksamhet som anges för sändningens mottagare på det medföljande dokumentet vara förenlig med avsett användningsområde.

Om det inte tydligt anges att sändningen är avsedd att användas som annat än livsmedel skall de gränsvärden som anges i punkterna 2.1.3 och 2.1.6 i bilagan gälla för alla jordnötter, produkter som framställs därav och spannmål som släpps ut på marknaden.

Artikel 6

Särskilda bestämmelser för sallat

Om sallat som odlas på täckt område ("skyddad sallat") inte förses med märkning om detta, skall de gränsvärden som fastställs i bilagan för frilandsodlad sallat tillämpas.

Artikel 7

Tillfälliga undantag

1. Genom undantag från artikel 1 får Belgien, Irland, Nederländerna och Förenade kungariket till och med den 31 december 2008 tillåta att färsk spenat som innehåller högre nitrathalter än de gränsvärden som anges i punkt 1.1 i bilagan släpps ut på marknaden om spenaten odlats i och är avsedd för konsumtion inom landet.

2. Genom undantag från artikel 1 får Irland och Förenade kungariket till och med den 31 december 2008 tillåta att färsk sallat som innehåller högre nitrathalter än de gränsvärden som anges i punkt 1.3 i bilagan släpps ut på marknaden om sallaten oavsett när den skördats under året har odlats i och är avsedd för konsumtion i landet.

3. Genom undantag från artikel 1 får Frankrike till och med den 31 december 2008 tillåta att färsk sallat som innehåller högre nitrathalter än de gränsvärden som anges i punkt 1.3 i bilagan släpps ut på marknaden om sallaten skördats under perioden från och med den 1 oktober till och med den 31 mars och har odlats i och är avsedd för konsumtion i landet.

4. Genom undantag från artikel 1 får Finland och Sverige till och med den 31 december 2011 tillåta utsläppande på deras marknad av lax (*Salmo salar*), sill/strömming (*Clupea harengus*), flodnejonöga (*Lampetra fluviatilis*), öring (*Salmo trutta*), röding (*Salvelinus* spp.) och rom från siklöja (*Coregonus albula*) med ursprung i Östersjöområdet som är avsedd för konsumtion i landet och som innehåller halter av dioxiner och/eller halter av summan av dioxiner och dioxinlika PCB som är högre än de gränsvärden som anges i punkt 5.3 i bilagan; detta gäller förutsatt att de har inrättat ett system som garanterar att konsumenterna får fullständig information om de kostrekommendationer som avser att begränsa vissa sårbara befolkningsgruppers konsumtion av dessa fiskarter från Östersjöområdet för att undvika potentiella hälsorisker. Senast den 31 mars varje år skall Finland och Sverige meddela kommissionen resultaten av föregående års övervakning av halterna av dioxin och dioxinlika PCB i fisk från Östersjöområdet och rapportera de åtgärder som vidtagits för att minska människors exponering för dioxiner och dioxinlika PCB via fisk från Östersjöområdet.

Finland och Sverige skall fortsätta vidta nödvändiga åtgärder för att garantera att fisk och fiskprodukter som inte uppfyller bestämmelserna i punkt 5.3 i bilagan inte saluförs i andra medlemsstater.

Artikel 8

Provtagning och analys

Provtagning och analys för offentlig kontroll av de gränsvärden som fastställs i bilagan skall utföras i enlighet med kommissio-

nens förordningar (EG) nr 1882/2006⁽³⁸⁾, (EG) nr 401/2006⁽³⁹⁾, (EG) nr 1883/2006⁽⁴⁰⁾ och kommissionens direktiv 2001/22/EG⁽⁴¹⁾, 2004/16/EG⁽⁴²⁾ och 2005/10/EG⁽⁴³⁾.

Artikel 9

Övervakning och rapportering

1. Medlemsstaterna skall övervaka nitrathalterna i grönsaker som kan innehålla signifikanta halter, i synnerhet gröna bladgrönsaker, och meddela resultaten till kommissionen senast den 30 juni varje år. Kommissionen skall se till att medlemsstaterna får tillgång till dessa resultat.

2. Medlemsstaterna och berörda parter skall årligen meddela kommissionen resultaten av utförda undersökningar, omfattande uppgifter om förekomst och framsteg som gjorts avseende tillämpningen av förebyggande åtgärder i syfte att undvika kontaminering med ochratoxin A, deoxynivalenol, zearalenon, fumonisin B₁ och B₂, T-2-toxin och HT-2-toxin. Kommissionen skall se till att medlemsstaterna får tillgång till dessa resultat.

3. Medlemsstaterna skall rapportera till kommissionen resultaten från undersökningar avseende aflatoxiner, dioxiner, dioxinlika PCB, icke dioxinlika PCB och polycykliska aromatiska kolväten enligt kommissionens beslut 2006/504/EG⁽⁴⁴⁾, kommissionens rekommendation 2006/794/EG⁽⁴⁵⁾ och kommissionens rekommendation 2005/108/EG⁽⁴⁶⁾.

Artikel 10

Upphävande

Förordning (EG) nr 466/2001 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 11

Övergångsbestämmelser

Denna förordning skall inte tillämpas på produkter som släppts ut på marknaden före de datum som anges i de följande punkterna a–d i enlighet med vid respektive tidpunkt gällande bestämmelser:

- a) Den 1 juli 2006 för de gränsvärden för deoxynivalenol och zearalenon som fastställs i punkterna 2.4.1, 2.4.2., 2.4.4, 2.4.5, 2.4.6, 2.4.7, 2.5.1, 2.5.3, 2.5.5 och 2.5.7 i bilagan.

⁽³⁸⁾ Se sidan 25 i detta nummer av EUT.

⁽³⁹⁾ EUT L 70, 9.3.2006, s. 12.

⁽⁴⁰⁾ Se sidan 32 i detta nummer av EUT.

⁽⁴¹⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 14. Direktivet ändrat genom direktiv 2005/4/EG (EUT L 19, 21.1.2005, s. 50).

⁽⁴²⁾ EUT L 42, 13.2.2004, s. 16.

⁽⁴³⁾ EUT L 34, 8.2.2005, s. 15.

⁽⁴⁴⁾ EUT L 199, 21.7.2006, s. 21.

⁽⁴⁵⁾ EUT L 322, 22.11.2006, s. 24.

⁽⁴⁶⁾ EUT L 34, 8.2.2005, s. 43.

- b) Den 1 juli 2007 för de gränsvärden för deoxynivalenol och zearalenon som fastställs i punkterna 2.4.3, 2.5.2., 2.5.4, 2.5.6 och 2.5.8 i bilagan.
- c) Den 1 oktober 2007 för de gränsvärden för fumonisin B₁ och B₂ som fastställs i punkt 2.6 i bilagan.
- d) Den 4 november 2006 när det gäller de gränsvärden för summan av dioxiner och dioxinlika PCB som fastställs i avsnitt 5 i bilagan.

Bevisbördan för när produkterna släpptes ut på marknaden skall åligga livsmedelsföretagaren.

Artikel 12

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 mars 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel ⁽¹⁾

Avsnitt 1: Nitrat

Livsmedel ⁽¹⁾		Gränsvärden (mg NO ₃ /kg)	
1.1	Färsk spenat (<i>Spinacia oleracea</i>) ⁽²⁾	Skördad under perioden 1 oktober–31 mars	3 000
		Skördad under perioden 1 april–30 september	2 500
1.2	Konserverad, djupfryst eller fryst spenat		2 000
1.3	Färsk sallat (<i>Lactuca sativa</i> L.) (odlad på täckt område och frilandsodlad) med undantag av sallat enligt punkt 1.4 (skyddad och frilandsodlad sallat) med undantag av sallat enligt punkt 1.4	Skördad under perioden 1 oktober–31 mars: sallat odlad på täckt område	4 500
		frilandsodlad sallat	4 000
		Skördad under perioden 1 april–30 september: sallat odlad på täckt område	3 500
		frilandsodlad sallat	2 500
1.4	Isbergssallat	Sallat odlad på täckt område	2 500
		Frilandsodlad sallat	2 000
1.5	Bearbetade spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		200

Avsnitt 2: Mykotoxiner

Livsmedel ⁽¹⁾		Gränsvärden (µg/kg)		
2.1	Aflatoxiner	B ₁	Summan av B ₁ , B ₂ , G ₁ och G ₂	M ₁
2.1.1	Jordnötter avsedda att sorteras eller genomgå annan mekanisk behandling innan de används som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel	8,0 ⁽⁵⁾	15,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.2	Nötter avsedda att sorteras eller genomgå annan mekanisk behandling innan de används som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel	5,0 ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.3	Jordnötter och nötter och produkter som framställts genom bearbetning av dessa, att användas som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel	2,0 ⁽⁵⁾	4,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.4	Torkad frukt avsedd att sorteras eller genomgå annan mekanisk behandling innan den används som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel	5,0	10,0	—
2.1.5	Torkad frukt och produkter som framställts genom bearbetning av denna, att användas som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel	2,0	4,0	—
2.1.6	All spannmål och alla produkter framställda därav, inklusive bearbetade spannmålsprodukter, med undantag av livsmedel som förtecknas i 2.1.7, 2.1.10 och 2.1.12	2,0	4,0	—
2.1.7	Majs avsedd att sorteras eller genomgå annan mekanisk behandling innan den används som livsmedel eller som ingrediens i livsmedel	5,0	10,0	—
2.1.8	Obehandlad mjölk ⁽⁶⁾ , värmebehandlad mjölk och mjölk avsedd för framställning av mjölkbaserade produkter	—	—	0,050

Livsmedel ⁽¹⁾		Gränsvärden (µg/kg)		
2.1.9	Följande arter av kryddväxter: <i>Capsicum</i> spp. (torkade frukter, hela eller malda, inklusive chilifrukt, chilipulver, kajennpeppar och paprika) <i>Piper</i> spp. (frukter, inklusive vitpeppar och svartpeppar) <i>Myristica fragrans</i> (muskot) <i>Zingiber officinale</i> (ingefära) <i>Curcuma longa</i> (gurkmeja)	5,0	10,0	—
2.1.10	Bearbetade spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn ⁽²⁾ ⁽⁷⁾	0,10	—	—
2.1.11	Modersmjölksersättning och tillskottsning för spädbarn inklusive modersmjölksersättning baserad på mjölk och tillskottsning baserad på mjölk ⁽⁴⁾ ⁽⁸⁾	—	—	0,025
2.1.12	Dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾ avsedda specifikt för spädbarn	0,10	—	0,025
2.2	Ochratoxin A			
2.2.1	Obearbetad spannmål	5,0		
2.2.2	Samtliga produkter framställda av obearbetad spannmål, inklusive bearbetade spannmålsprodukter och spannmål avsedda för direkt konsumtion, med undantag av livsmedel som förtecknas i 2.2.9 och 2.2.10	3,0		
2.2.3	Torkade vindruvor (korinter, russin och sultanrussin)	10,0		
2.2.4	Rostade kaffeböner och malet rostat kaffe, med undantag av snabbkaffe	5,0		
2.2.5	Snabbkaffe	10,0		
2.2.6	Vin (inklusive mousserande vin, med undantag av likörvin och vin med en alkoholhalt på minst 15 vol. %) och fruktvin ⁽¹¹⁾	2,0 ⁽¹²⁾		
2.2.7	Aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter ⁽¹³⁾	2,0 ⁽¹²⁾		
2.2.8	Druvjuice, koncentrerad druvjuice efter rekonstiturering, druvnektar, druvmust och koncentrerad druvmust efter rekonstiturering, att användas som livsmedel ⁽¹⁴⁾	2,0 ⁽¹²⁾		
2.2.9	Bearbetade spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn ⁽²⁾ ⁽⁷⁾	0,50		
2.2.10	Dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾ avsedda specifikt för spädbarn	0,50		
2.2.11	Råkaffe, torkad frukt med undantag av torkade vindruvor, öl, kakao och kakaoprodukter, likörviner, köttprodukter, kryddor och lakrits	—		
2.3	Patulin			
2.3.1	Fruktjuice, koncentrerad fruktjuice efter rekonstiturering och fruktnektar ⁽¹⁴⁾	50		

	Livsmedel ⁽¹⁾	Gränsvärden (µg/kg)
2.3.2	Spritdrycker ⁽¹⁵⁾ , äppelcider och andra jästa drycker som framställts av äpplen eller som innehåller äppeljuice	50
2.3.3	Äppelprodukter som innehåller fruktkött, inklusive äppelkompott och äppelpuré avsedda för direkt konsumtion, med undantag av livsmedel förtecknade under 2.3.4 och 2.3.5	25
2.3.4	Äppeljuice och äppelprodukter som innehåller fruktkött, inklusive äppelkompott och äppelpuré, avsedda för spädbarn och småbarn ⁽¹⁶⁾ och märkta och sålda som sådana ⁽⁴⁾	10,0
2.3.5	Annan barnmat än bearbetade spannmålsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	10,0
2.4	Deoxynivalenol ⁽¹⁷⁾	
2.4.1	Annan obearbetad spannmål ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾ än durumvete, havre och majs	1 250
2.4.2	Obearbetat durumvete och havr ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾	1 750
2.4.3	Obearbetad majs ⁽¹⁸⁾	1 750 ⁽²⁰⁾
2.4.4	Spannmål avsett för direkt konsumtion, mjöl från spannmål (bl.a. finmalet majs mjöl, grovt majs mjöl och majsgryn ⁽²¹⁾), kli som slutprodukt som saluförs för direkt konsumtion och groddar, med undantag av livsmedel som förtecknas i 2.4.7	750
2.4.5	Pasta (torr) ⁽²²⁾	750
2.4.6	Bröd (bl.a. småbröd), bakverk, kex, snacks av spannmål och frukostflingor av spannmål	500
2.4.7	Bearbetade spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	200
2.5	Zearalenon ⁽¹⁷⁾	
2.5.1	Annan obearbetad spannmål ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾ än majs	100
2.5.2	Obearbetad majs ⁽¹⁸⁾	200 ⁽²⁰⁾
2.5.3	Spannmål avsedd för direkt konsumtion, finmalet mjöl från spannmål, kli som slutprodukt som saluförs för direkt konsumtion och groddar, med undantag av livsmedel som förtecknas i 2.5.4, 2.5.7 och 2.5.8	75
2.5.4	Majs avsedd för direkt konsumtion, finmalet majs mjöl, grovt majs mjöl, majsgryn, majsgröddar och raffinerad majsolja ⁽²¹⁾	200 ⁽²⁰⁾
2.5.5	Bröd (bl.a. småbröd), bakverk, kex, snacks av spannmål och frukostflingor av spannmål, med undantag av snacks av majs och majsbaserade frukostflingor	50
2.5.6	Snacks av majs och majsbaserade frukostflingor	50 ⁽²⁰⁾

Livsmedel ⁽¹⁾		Gränsvärden (µg/kg)
2.5.7	Bearbetade spannmålsbaserade livsmedel (med undantag av bearbetade majsbaserade livsmedel) och barnmat för spädbarn och småbarn ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	20
2.5.8	Bearbetade majsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	20 ⁽²⁰⁾
2.6	Fumoniser	Summan av B ₁ och B ₂
2.6.1	Obearbetad majs ⁽¹⁸⁾	2 000 ⁽²³⁾
2.6.2	Finmalet majsmjöl, grovt majsmjöl, majsgryn, majsgröddar och raffinerad majsolja ⁽²¹⁾	1 000 ⁽²³⁾
2.6.3	Majsbaserade livsmedel avsedda för direkt konsumtion, med undantag av livsmedel som förtecknas i 2.6.2 och 2.6.4	400 ⁽²³⁾
2.6.4	Bearbetade majsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn samt barnmat ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	200 ⁽²³⁾
2.7	T-2- och HT-2-toxin ⁽¹⁷⁾	Summan av T-2- och HT-2-toxin
2.7.1	Obearbetad spannmål ⁽¹⁸⁾ och spannmålsprodukter	

Avsnitt 3: Metaller

Livsmedel ⁽¹⁾		Gränsvärden (mg/kg våtvikt)
3.1	Bly	
3.1.1	Obehandlad mjölk ⁽⁶⁾ , värmebehandlad mjölk och mjölk avsedd för framställning av mjölkbaserade produkter	0,020
3.1.2	Modersmjölksersättning och tillskottsning för spädbarn ⁽⁴⁾ ⁽⁸⁾	0,020
3.1.3	Kött (utom slaktbiprodukter) från nötkreatur, får, svin och fjäderfä ⁽⁶⁾	0,10
3.1.4	Slaktbiprodukter från nötkreatur, får, svin och fjäderfä ⁽⁶⁾	0,50
3.1.5	Muskelkött från fisk ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾	0,30
3.1.6	Skaldjur, utom brunt krabbkött och utom kött från huvud och mellankropp av hummer och liknande stora skaldjur (<i>Nephropidae</i> och <i>Palinuridae</i>) ⁽²⁶⁾	0,50
3.1.7	Musslor ⁽²⁶⁾	1,5
3.1.8	Bläckfisk (utan inälvor) ⁽²⁶⁾	1,0
3.1.9	Spannmål, färska baljväxter och torkade baljväxter	0,20
3.1.10	Grönsaker, med undantag av kålgrönsaker, bladgrönsaker, färska örtekryddor och svamp ⁽²⁷⁾ . I fråga om potatis skall gränsvärdet tillämpas på skalad potatis.	0,10

	Livsmedel ⁽¹⁾	Gränsvärden (mg/kg våtvikt)
3.1.11	Kålgrönsaker, bladgrönsaker och odlad svamp ⁽²⁷⁾	0,30
3.1.12	Frukt, utom bär och småfrukter ⁽²⁷⁾	0,10
3.1.13	Bär och småfrukter ⁽²⁷⁾	0,20
3.1.14	Fetter och oljor, inklusive mjölkfett	0,10
3.1.15	Fruktjuicer, koncentrerade fruktjuicer efter rekonstiturering och fruktnektar ⁽¹⁴⁾	0,050
3.1.16	Viner (inklusive mousserande viner, utom likörviner), äppelcider, päroncider och fruktviner ⁽¹¹⁾	0,20 ⁽²⁸⁾
3.1.17	Aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter ⁽¹³⁾	0,20 ⁽²⁸⁾
3.2	Kadmium	
3.2.1	Kött (utom slaktbiprodukter) från nötkreatur, får, svin och fjäderfä ⁽⁶⁾	0,050
3.2.2	Hästkött, utom slaktbiprodukter ⁽⁶⁾	0,20
3.2.3	Lever från nötkreatur, får, svin, fjäderfä och häst ⁽⁶⁾	0,50
3.2.4	Njure från nötkreatur, får, svin, fjäderfä och häst ⁽⁶⁾	1,0
3.2.5	Muskelkött från fisk ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ , utom de fiskarter som förtecknas i 3.2.6 och 3.2.7	0,050
3.2.6	Muskelkött från följande fiskarter ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ : ansjovis (<i>Engraulis</i> -arter) ryggstrimmig pelamid (<i>Sarda sarda</i>) tvåbandsblecka (<i>Diplodus vulgaris</i>) ål (<i>Anguilla anguilla</i>) multe (<i>Mugil labrosus labrosus</i>) taggmakrill, alla arter inom släktet <i>Trachurus</i> (<i>Trachurus</i> spp.) "luvar" (<i>Luvarus imperialis</i>) sardin (<i>Sardina pilchardus</i>) sardiner av släktet <i>sardinops</i> (<i>Sardinops</i> spp.) tonfisk, alla arter inom släktena <i>Thynnus</i> och <i>Euthynnus</i> (<i>Thunnus</i> spp., <i>Euthynnus</i> spp.) bonit (<i>Katsuwonus pelamis</i>) tunga (<i>Dicologlossa cuneata</i>)	0,10
3.2.7	Muskelkött från svärdfisk (<i>Xiphias gladius</i>) ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾	0,30
3.2.8	Skaldjur, utom brunt krabbkött och utom kött från huvud och mellankropp av hummer och liknande stora skaldjur (<i>Nephropidae</i> och <i>Palinuridae</i>) ⁽²⁶⁾	0,50
3.2.9	Musslor ⁽²⁶⁾	1,0
3.2.10	Bläckfisk (utan inälvor) ⁽²⁶⁾	1,0

	Livsmedel ⁽¹⁾	Gränsvärden (mg/kg våtvikt)
3.2.11	Spannmål, med undantag av kli, groddar, vete och ris	0,10
3.2.12	Kli, groddar, vete och ris	0,20
3.2.13	Sojabönor	0,20
3.2.14	Grönsaker och frukt, utom bladgrönsaker, färska örtekryddor, svamp, stjälgroönsaker, pinjenötter, rotfrukter och potatis ⁽²⁷⁾	0,050
3.2.15	Bladgrönsaker, färska örtekryddor, odlad svamp och rotselleri ⁽²⁷⁾	0,20
3.2.16	Stjälgroönsaker, rotfrukter och potatis, utom rotselleri ⁽²⁷⁾ . I fråga om potatis skall gränsvärdet tillämpas på skalad potatis.	0,10
3.3	Kvicksilver	
3.3.1	Fiskeriprodukter ⁽²⁶⁾ och muskelkött från fisk ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ , utom de fiskarter som förtecknas i 3.3.2. Gränsvärdet gäller för skaldjur, utom brunt krabbkött och utom kött från huvud och mellankropp av hummer och liknande stora skaldjur (<i>Nephropidae</i> och <i>Palinuridae</i>).	0,50
3.3.2	Muskelkött från följande fiskarter ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ : Marulk, alla arter inom släktet <i>Lophius</i> (<i>Lophius</i> spp.) havskatt (<i>Anarhichas lupus</i>) ryggstrimmig pelamid (<i>Sarda sarda</i>) ål, alla arter inom släktet <i>Anguilla</i> (<i>Anguilla</i> spp.) atlantisk soldatfisk, alla arter inom släktet <i>Hoplostethus</i> (<i>Hoplostethus</i> spp.) skoläst, grenadjär (<i>Coryphaenoides rupestris</i>) hällefundra (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>) marlin, alla arter inom släktet <i>Makaira</i> (<i>Makaira</i> spp.) var, alla arter inom släktet <i>Lepidorhombus</i> (<i>Lepidorhombus</i> spp.) mulle, alla arter inom släktet <i>Mullus</i> (<i>Mullus</i> spp.) gädda (<i>Esox lucius</i>) ostrimmig pelamid (<i>Orcynopsis unicolor</i>) glyskolja (<i>Tricopterus minutus</i>) portugisisk hundhaj (<i>Centroscyllium coelepis</i>) rocka, alla arter inom släkten <i>Raja</i> (<i>Raja</i> spp.) kungsfisk, rödfisk (<i>Sebastes marinus</i> , <i>S. mentella</i> , <i>S. viviparus</i>) segelfisk (<i>Istiophorus platypterus</i>) strumpebandsfisk, (<i>Lepidopus caudatus</i> , <i>Aphanopus carbo</i>) dolkfisk, (<i>Aphanopus carbo</i>) pagell, alla arter inom släktet <i>Pagellus</i> (<i>Pagellus</i> spp.) haj (alla arter) escolar (<i>Lepidocybium flavobrunneum</i>) oljefisk, ruvett, (<i>Ruvettus pretiosus</i>) "snake mackerel" <i>Gempylus serpens</i>) stör, alla arter inom släktet <i>Acipenser</i> (<i>Acipenser</i> spp.) svärdfisk (<i>Xiphias gladius</i>) tonfisk, alla arter inom släktena <i>Thunnus</i> och <i>Euthynnus</i> (<i>Thunnus</i> spp, <i>Euthynnus</i> spp, bonit <i>Katsuwonus pelamis</i>)	1,0
3.4	Tenn (oorganiskt)	
3.4.1	Livsmedel med undantag av drycker; konserverade på metallburk	200
3.4.2	Drycker, inklusive frukt- och grönsaksjuicer; konserverade på metallburk	100

Livsmedel ⁽¹⁾		Gränsvärden (mg/kg våtvikt)
3.4.3	Barnmat och bearbetade spannmålsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn, utom torkade produkter och pulverprodukter; konserverade på metallburk ⁽³⁾ ⁽²⁹⁾	50
3.4.4	Modersmjölksersättning och tillskottsning (inklusive modersmjölksersättning baserad på mjölk och tillskottsning baserad på mjölk), utom torkade produkter och pulverprodukter; konserverade på metallburk ⁽⁸⁾ ⁽²⁹⁾	50
3.4.5	Dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål ⁽⁹⁾ ⁽²⁹⁾ avsedda specifikt för spädbarn, utom torkade produkter och pulverprodukter; konserverade på metallburk	50

Avsnitt 4: 3-monoklorpropan-1,2-diol (3-MCPD)

Livsmedel ⁽¹⁾		Gränsvärden (µg/kg)
4.1	Hydrolyserat vegetabiliskt protein ⁽³⁰⁾	20
4.2	Sojasås ⁽³⁰⁾	20

Avsnitt 5: Dioxiner och PCB ⁽³¹⁾

Livsmedel	Gränsvärden		
	Summan av dioxiner (WHO-PCDD/F-TEQ) ⁽³²⁾	Summan av dioxiner och dioxinlika PCB (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) ⁽³²⁾	
5.1	Kött och köttprodukter (utom ätliga slaktbiprodukter) från följande djur ⁽⁶⁾ :		
	— nötkreatur och får	3,0 pg/g fett ⁽³³⁾	4,5 pg/g fett ⁽³³⁾
	— fjäderfä	2,0 pg/g fett ⁽³³⁾	4,0 pg/g fett ⁽³³⁾
	— svin	1,0 pg/g fett ⁽³³⁾	1,5 pg/g fett ⁽³³⁾
5.2	Lever från de landlevande djur som avses i 5.1 ⁽⁶⁾ , och produkter från sådan lever	6,0 pg/g fett ⁽³³⁾	12,0 pg/g fett ⁽³³⁾
5.3	Muskelkött från fisk och fiskeriprodukter samt produkter därav, med undantag av ål ⁽²⁵⁾ ⁽³⁴⁾ . Gränsvärdet gäller för skaldjur, utom brunt krabbkött och utom kött från huvud och mellankropp av hummer och liknande stora skaldjur (<i>Nephropidae</i> och <i>Palinuridae</i>).	4,0 pg/g våtvikt	8,0 pg/g våtvikt
5.4	Muskelkött av ål (<i>Anguilla anguilla</i>) och produkter därav	4,0 pg/g våtvikt	12,0 pg/g våtvikt
5.5	Obehandlad mjölk ⁽⁶⁾ och mjölkprodukter ⁽⁶⁾ , inklusive smörfett	3,0 pg/g fett ⁽³³⁾	6,0 pg/g fett ⁽³³⁾

Livsmedel	Gränsvärden	
	Summan av dioxiner (WHO-PCDD/F-TEQ) ⁽³²⁾	Summan av dioxiner och dioxinlika PCB (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) ⁽³²⁾
5.6 Hönsägg och äggprodukter ⁽⁶⁾	3,0 pg/g fett ⁽³³⁾	6,0 pg/g fett ⁽³³⁾
5.7 Fett från följande djur:		
— nötkreatur och får	3,0 pg/g fett	4,5 pg/g fett
— fjäderfä	2,0 pg/g fett	4,0 pg/g fett
— svin	1,0 pg/g fett	1,5 pg/g fett
5.8 Blandat animaliskt fett	2,0 pg/g fett	3,0 pg/g fett
5.9 Vegetabiliska oljor och fetter	0,75 pg/g fett	1,5 pg/g fett
5.10 Marina oljor (fiskolja, fiskleverolja och olja från andra marina organismer avsedda som livsmedel)	2,0 pg/g fett	10,0 pg/g fett

Avsnitt 6: Polycykliska aromatiska kolväten

Livsmedel	Gränsvärden (µg/kg våtvikt)
6.1 Bens(a)pyren ⁽³⁵⁾	
6.1.1 Oljor och fetter (utom kakaosmör) avsedda för direkt konsumtion eller som ingrediens i livsmedel	2,0
6.1.2 Rökt kött och rökta köttprodukter	5,0
6.1.3 Muskelkött från rökt fisk och rökta fiskeriprodukter ² ⁽²⁵⁾ ⁽³⁶⁾ , utom musslor. Gränsvärdet gäller för rökta skaldjur, utom brunt krabbkött och utom kött från huvud och mellankropp av hummer och liknande stora skaldjur (<i>Nephropidae</i> och <i>Palinuridae</i>).	5,0
6.1.4 Muskelkött från annan fisk ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ än rökt fisk	2,0
6.1.5 Skaldjur, bläckfisk, utom rökta ⁽²⁶⁾ . Gränsvärdet gäller för skaldjur, utom brunt krabbkött och utom kött från huvud och mellankropp av hummer och liknande stora skaldjur (<i>Nephropidae</i> och <i>Palinuridae</i>).	5,0
6.1.6 Musslor ⁽²⁶⁾	10,0
6.1.7 Bearbetade spannmålsbaserade livsmedel och barmat för spädbarn och småbarn ⁽³⁾ ⁽²⁹⁾	1,0
6.1.8 Modersmjölksersättning och tillskottsning för spädbarn, inklusive modersmjölksersättning baserad på mjölk och tillskottsning baserad på mjölk ⁽⁸⁾ ⁽²⁹⁾	1,0
6.1.9 Dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål ⁽⁹⁾ ⁽²⁹⁾ avsedda specifikt för spädbarn	1,0

- (¹) Avseende frukt, grönsaker och spannmål hänvisas det till de livsmedel som förtecknas i respektive kategori enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1), senast ändrad genom förordning (EG) nr 178/2006 (EUT L 29, 2.2.2006, s. 3). Detta innebär bl.a. att bovete (*Fagopyrum* spp.) ingår i "spannmål" och att "boveteprodukter" ingår i "spannmålsprodukter".
- (²) Gränsvärdena gäller inte färsk spenat som skall bearbetas och som transporteras i bulk direkt från fältet till bearbetningsanläggningen.
- (³) Livsmedel som förtecknas i denna kategori enligt definitionen i kommissionens direktiv 96/5/EG av den 16 februari 1996 om spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn (EGT L 49, 28.2.1996, s. 17), senast ändrat genom direktiv 2003/13/EG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 33).
- (⁴) Gränsvärdena gäller produkten när den är färdig att användas (saluförd som sådan eller efter utspädning enligt tillverkarens anvisningar).
- (⁵) Gränsvärdena gäller den ätliga delen av jordnötter och nötter. Om jordnötter och nötter med skal analyseras skall det vid beräkningen av aflatoxinhalten antas att hela föreningen finns i den ätliga delen.
- (⁶) Livsmedel som förtecknas i denna kategori enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 226, 25.6.2004, s. 22).
- (⁷) Gränsvärdet gäller torrsbstansen. Torrsbstanshalten bestäms enligt förordning (EG) nr 401/2006.
- (⁸) Livsmedel som förtecknas i denna kategori enligt definitionen i kommissionens direktiv 91/321/EEG av den 14 maj 1991 om modersmjölkersättning och tillskottsning (EGT L 175, 4.7.1991, s. 35), senast ändrat genom direktiv 2003/14/EG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 37).
- (⁹) Livsmedel förtecknade i denna kategori enligt definitionen i kommissionens direktiv 1999/21/EG av den 25 mars 1999 om dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål (EGT L 91, 7.4.1999, s. 29).
- (¹⁰) När det gäller mjölk och mjölkprodukter avser gränsvärdet produkter som är färdiga att användas (saluförda som sådana eller efter utspädning enligt tillverkarens anvisningar), och när det gäller andra produkter än mjölk och mjölkprodukter avser gränsvärdet torrsbstansen. Torrsbstanshalten fastställs enligt förordning (EG) nr 401/2006.
- (¹¹) Livsmedel som förtecknas i denna kategori enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 179, 14.7.1999, s. 1), senast ändrad genom Protokoll om villkoren och bestämmelserna för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen (EUT L 157, 21.6.2005, s. 29).
- (¹²) Gränsvärdet gäller för produkter från och med 2005 års skörd.
- (¹³) Livsmedel som anges i denna kategori enligt definitionen i rådets förordning (EEG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (EGT L 149, 14.6.1991, s. 1), senast ändrad genom Protokoll om villkoren och bestämmelserna för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen. Gränsvärdet för OTA för dessa drycker beror på andelen av vin och/eller druvmust i den färdiga produkten.
- (¹⁴) Livsmedel som förtecknas i denna kategori enligt definitionen i rådets direktiv 2001/112/EG av den 20 december 2001 om fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel (EGT L 10, 12.1.2002, s. 58).
- (¹⁵) Livsmedel som förtecknas i denna kategori enligt definitionen i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på spritdrycker (EGT L 160, 12.6.1989, s. 1), senast ändrad genom Protokoll om villkoren och bestämmelserna för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen.
- (¹⁶) Spädbarn och småbarn enligt definitionen i direktiv 91/321/EG och direktiv 96/5/EG.
- (¹⁷) Vid tillämpningen av gränsvärdena för deoxynivalenol, zearalenon och T-2- och HT-2-toxin enligt vad som fastställs i punkterna 2.4, 2.5 och 2.7, ingår inte ris i "spannmål" eller risprodukter i "spannmålsprodukter".
- (¹⁸) Gränsvärdet gäller för obearbetad spannmål som släpps ut på marknaden för användning i första bearbetningsledet. "Första bearbetningsledet" avser all fysisk eller termisk behandling, annan än torkning, av eller på kornet. Rensnings-, sorterings- och torkningsförfaranden anses inte vara en del av "första bearbetningsledet", förutsatt att själva sådeskärnan inte utsätts för fysisk påverkan, och hela kornet förblir intakt efter rensning och sortering. I integrerade produktions- och bearbetningssystem gäller gränsvärdet för obearbetad spannmål om den är avsedd för det första bearbetningsledet.
- (¹⁹) Gränsvärdet gäller för spannmål, som skördas och övertas, från och med saluföringsåret 2005/06, enligt kommissionens förordning (EG) nr 824/2000 av den 19 april 2000 om fastställande av förfarandet och villkoren för interventionsorganens övertagande av spannmål samt analysmetoderna för kvalitetsbestämning (EGT L 100, 20.4.2000, s. 31), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1068/2005 (EUT L 174, 7.7.2005, s. 65).
- (²⁰) Gränsvärdet skall tillämpas från och med den 1 juli 2007.
- (²¹) Till denna kategori hör även liknande produkter med annan benämning såsom semolina.
- (²²) Pasta (torr) avser pasta med en vattenhalt på ca 12 %.

- (23) Gränsvärdet skall tillämpas från och med den 1 oktober 2007.
- (24) Fisk som förtecknas i denna kategori, utom fisklever som omfattas av KN-nummer 0302 70 00 enligt kategori a i förteckningen i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EGT L 17, 21.1.2000, s. 22), senast ändrad genom akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen (EUT L 236, 23.9.2003, s. 33). För torkade, utspädda, bearbetade och/eller sammansatta livsmedel gäller artikel 2.1 och 2.2.
- (25) När hela fisken är avsedd att ätas skall gränsvärdet gälla för hela fisken.
- (26) Livsmedel förekommande fall enligt kategori c eller f i förteckningen i artikel 1 i förordning (EG) nr 104/2000 (arter anges i respektive post). För torkade, utspädda, bearbetade och/eller sammansatta livsmedel gäller artikel 2.1 och 2.2.
- (27) Gränsvärdet gäller för frukten eller grönsaken efter det att den tvättats och den ätbara delen avskiljts.
- (28) Gränsvärdet gäller för produkter från och med 2001 års skörd.
- (29) Gränsvärdet gäller produkten som den säljs.
- (30) Gränsvärdet gäller för flytande produkter med en torrsubstanshalt på 40 %, vilket motsvarar sett gränsvärde på 50 µg/kg i torrsubstansen. Gränsvärdet behöver anpassas proportionellt efter produkternas torrsubstanshalt.
- (31) Dioxiner (summan av polyklorerade dibenso-para-dioxiner [PCDD] och polyklorerade dibensofuraner [PCDF], uttryckt i toxiska ekvivalenter enligt Världshälsoorganisationen [WHO] med användning av de av WHO fastställda toxiska ekvivalensfaktorerna [WHO-TEF]), och summan av dioxiner och dioxinlika PCB (summan av PCDD, PCDF och polyklorerade bifenyler [PCB], uttryckt i toxiska ekvivalenter enligt Världshälsoorganisationen [WHO] med användning av de fastställda WHO-TEF). WHO-TEF för bedömningen av risker för människor på grundval av slutsatserna från WHO:s möte i Stockholm den 15–18 juni 1997 (Van den Berg et al., 1998, "Toxic Equivalency Factors [TEFs] for PCBs, PCDDs, PCDFs for Humans and for Wildlife". *Environmental Health Perspectives*, 106 [12], 775).

Kongener	TEF-värde	Kongener	TEF-värde
Dibenso-p-dioxiner (PCDD)		Dioxinlika PCB: Non-orto PCB + mono-orto PCB	
2,3,7,8-TCDD	1	Non-orto PCB	
1,2,3,7,8-PeCDD	1	PCB 77	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 169	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,0001		
Dibensofuraner (PCDF)		Mono-orto PCB	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,0001
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 114	0,0005
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 118	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0001		

Använda förkortningar: 'T' = tetra, 'Pe' = penta, 'Hx' = hexa, 'Hp' = hepta, 'O' = okta, 'CDD' = klordibenso- dioxin, 'CDF' = klordibensofuran, 'CB' = klorbifenyyl.

- (32) Övre koncentrationer: övre koncentrationer beräknas med antagandet att alla halter av de olika kongener som ligger under kvantifieringsgränsen är lika med kvantifieringsgränsen.
- (33) Gränsvärdena gäller inte livsmedel som innehåller < 1 % fett.
- (34) Livsmedel som förtecknas i denna kategori enligt kategorierna a, b, c, e och f i förteckningen i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 104/2000, utom fisklever som omfattas av KN-nummer 0302 70 00.
- (35) Bens(a)pyren, som gränsvärden anges för, används som markör när det gäller förekomst och effekter av carcinogena polycykliska aromatiska kolväten. Dessa regler innebär därför full harmonisering när det gäller polycykliska aromatiska kolväten i de förtecknade livsmedlen i medlemsstaterna.
- (36) Livsmedel som förtecknas i denna kategori enligt kategorierna b, c och f i förteckningen i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 104/2000.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1882/2006**av den 19 december 2006****om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av nitrathalten i livsmedel****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽¹⁾, särskilt artikel 11.4, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel⁽²⁾ föreskrivs gränsvärden för nitrat i spenat, huvudsallat, isbergssallad, barnmat och bearbetade spannmålsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn.
- (2) Såväl provtagning som provberedningsförfarandet spelar stor roll i fråga om precisionen vid fastställandet av nitralthalterna.
- (3) Det är nödvändigt att fastställa de allmänna kriterier som analysmetoden bör uppfylla för att säkerställa att de laboratorier som ansvarar för kontrollerna använder analysmetoder som ger jämförbara resultat.

(4) Färsk huvudsallat och spenat är mycket lättfördärliga produkter och i de flesta fall kan man inte hålla kvar en sändning tills resultaten av den offentliga kontrollen är tillgängliga. I sådana fall kan de behöriga myndigheterna anse det lämpligt och nödvändigt att genomföra en offentlig provtagning på fältet strax före skörd.

(5) Åtgärderna i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Provtagning, provberedning och analys för den offentliga kontrollen av nitralthalterna i de livsmedel som förtecknas i avsnitt 1 i bilagan till förordning (EG) nr 1881/2006 skall utföras i enlighet med de metoder som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 mars 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 776/2006 (EUT L 136, 24.5.2006, s. 3).

⁽²⁾ Se sidan 5 i detta nummer av EUT.

BILAGA

METODER FÖR PROVTAGNING, PROVBEREDNING OCH ANALYS VID OFFENTLIG KONTROLL AV NITRATHALTER I LIVSMEDEL**A. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**

Offentlig kontroll skall ske i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004. Följande allmänna bestämmelser skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EG) nr 882/2004.

A.1 Tillämpningsområde

Prov för offentlig kontroll av nitrathalten i de livsmedel som förtecknas i avsnitt 1 i bilagan till förordning (EG) nr 1881/2006 skall tas i enlighet med de metoder som anges i den här bilagan. Samlingsprover tagna enligt dessa metoder, antingen från ett fält eller från ett parti, skall anses vara representativa för partiet.

De halter som uppmäts i laboratorieproverna skall utgöra grund för bedömningen av om partiet uppfyller kravet på överensstämmelse.

A.2 Definitioner

I denna bilaga avses med

- A.2.1 *parti*: en identifierbar mängd av ett livsmedel som skall skördas samtidigt eller levereras vid ett visst tillfälle och som av den behörige tjänstemannen bedöms ha representativa egenskaper när det gäller ursprung, sort eller typ av jord inom ett område på två hektar, typ av förpackning, förpackare, avsändare och märkning,
- A.2.2 *delparti*: en del av ett stort parti som valts ut för provtagning. Delpartierna måste vara fysiskt åtskilda och kunna identifieras.
- A.2.3 *enskilt prov eller enskild enhet*: en viss mängd material som tagits från ett och samma ställe i partiet eller delpartiet. I det här sammanhanget kan det handla om ett salladshuvud eller en spenatplanta, en handfull babyblad, eller en påse blad.
- A.2.4 *samlingsprov*: sammanslagning av alla enskilda prover som tagits ur partiet eller delpartiet,
- A.2.5 *laboratorieprov*: ett prov avsett för laboratoriet,
- A.2.6 *fält*: ett specificerat landområde med samma marktyp och odlingsmetoder, med en enda sort av huvudsallat eller spenat som kommit lika långt i utvecklingen. Med "fält" kan också avses "parti" i fråga om provtagningsmetoden.
- A.2.7 *täckt område*: ett specifikt område i växthus eller i en så kallad polytunnel (plast- eller polyetylentunnel) som innehåller en enda typ av huvudsallat eller spenat som kommit lika långt i utvecklingen och som skall skördas vid samma tidpunkt. Med "täckt område" kan också avses "parti" i fråga om provtagningsmetoden.

A.3 Allmänna bestämmelser**A.3.1 Personal**

Provtagningen skall utföras av en behörig person som utsetts för detta av medlemsstaten.

A.3.2 Provtagningsmaterial

Varje parti som skall undersökas skall provtas separat. Stora partier (dvs. partier på mer än 30 ton eller mer än 5 hektar) skall delas upp i delpartier som provtas separat.

A.3.3 Försiktighetsåtgärder

Vid provtagning och provberedning skall åtgärder vidtas för att undvika sådana förändringar som kan påverka

— nitrathalten, analysresultatet eller samlingsprovernas representativitet, t.ex. förekomsten av jord på huvudsallat eller spenat vid provberedningen,

— livsmedelssäkerheten eller helheten i det provtagna partiet.

Dessutom skall alla åtgärder vidtas för att säkerställa att de som utför provningen inte kommer till skada.

A.3.4 Enskilda prover

Så långt det är möjligt skall de enskilda proverna tas från olika ställen i partiet eller delpartiet. Avvikelse från detta förfarande skall noteras i det protokoll som avses i A.3.8 i denna bilaga.

A.3.5 Beredning av samlingsprovet

Samlingsprovet erhålls genom att de enskilda proverna blandas.

A.3.6 Identiska prover

Identiska prover för offentlig tillsyn, överklagande och referensändamål skall tas från det homogeniserade samlingsprovet, såvida detta inte strider mot medlemsstaternas bestämmelser om rättigheter för livsmedelsföretagare.

A.3.7 Emballering och transport av prover

Varje prov skall placeras i en ren ogenomskinlig plastpåse av inaktivt material för att bevara fuktigheten och för tillräckligt skydd mot föroreningar och skador under transporten.

Provet måste transporteras till laboratoriet inom 24 timmar efter provtagningen och skall förvaras svalt under transporten. Om det inte är möjligt, skall provet djupfrysas inom 24 timmar och hållas fryst, dock högst i sex veckor.

Ytterligare nödvändiga åtgärder skall också vidtas för att undvika att provets sammansättning förändras under transport eller lagring.

A.3.8 Försegling och märkning av prover

Varje prov som tas för offentlig kontroll skall förseglas på provtagningsstället samt märkas enligt medlemsstaternas föreskrifter.

För varje provtagning skall ett protokoll upprättas, som gör det möjligt att entydigt definiera varje parti. Provtagaren skall notera sort, odlare, produktionsmetod, datum, platsen för provtagningen, livsmedelsföretagaren som ansvarar för sändningen, och övrig relevant information som kan vara till hjälp för den som utför analysen.

A.4 Olika typer av partier

Livsmedelsprodukter kan saluföras i bulk, i behållare, t.ex. säckar, påsar eller lådor, eller i enskilda detaljhandelsförpackningar. Provtagningsmetoden kan tillämpas på alla de olika former i vilka varorna saluförs.

B. PROVTAGNINGSMETOD

Så långt det är möjligt skall de enskilda proverna tas från olika ställen i partiet eller delpartiet.

B.1 Provtagning på fält

Om den behöriga myndigheten anser det nödvändigt att ta prover från huvudsallat eller spenat på fältet, skall provtagningen ske enligt följande:

Enskilda prov skall inte tas från områden som inte verkar representativa för fältet eller det täckta området. Områden med olika jordtyper, som odlats på olika sätt eller där det odlas olika sallads- och spenatsorter, eller som skall sköras vid olika tidpunkter, skall behandlas som separata partier eller fält. Om fältet är större än 3 hektar, skall fältet delas in i två delpartier på vardera 2 hektar och på varje delparti skall provtagning ske separat.

Enskilda prov skall tas genom att provtagaren går i W- eller X-formade mönster över fältet. Grödor som skördas från smala bäddar eller täckta områden skall skördas i ett W- eller X-mönster från flera bäddar och läggas ihop för att skapa samlingsprovet.

Plantorna skall skäras av vid markytan.

Provet måste innehålla minst 10 plantor och samlingsprovet bestående av 10 plantor måste väga minst 1 kg. Bara enheter av en storlek som går att sälja skall samlas in ⁽¹⁾. Jord, yttre icke-ätliga och skadade blad skall tas bort från varje enhet.

B.2 Provtagning från partier på marknaden av spenat, huvudsallat, barnmat och bearbetade spannmålsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn

Provtagningsmetoden skall användas på partier på 25 ton eller mindre.

I fråga om stora partier på mer än 30 ton skall partiet delas in i delpartier på i princip 25 ton under förutsättning att delpartiet kan delas upp fysiskt. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av 25 ton får delpartiernas vikt överskrida den angivna vikten med högst 20 %. Detta innebär att delpartiets vikt kan variera från 15 till 30 ton. Om partiet inte är uppdelat eller inte kan delas upp i delpartier, skall provet tas från partiet.

Samlingsprovet skall väga minst 1 kg, utom när detta är omöjligt, t.ex. när prover tagits på endast ett huvud eller en förpackning.

Det minsta antalet enskilda prov som skall tas från partiet anges i tabell 1.

Tabell 1

Minsta antal enskilda prov som skall tas från partiet

Partiets vikt (kg)	Minsta antal enskilda prov	Samlingsprovets minsta vikt (kg)
< 50	3	1
50 till 500	5	1
> 500	10	1

För partier som består av enskilda förpackningar anges i tabell 2 det antal förpackningar som skall tas för att slå samman till ett samlingsprov.

Tabell 2

Antal förpackningar (enskilda prov) som skall tas för ett samlingsprov från partier bestående av enskilda förpackningar

Antal förpackningar eller enheter i partiet	Antal förpackningar eller enheter som skall ingå i provtagningen	Samlingsprovets minsta vikt (kg)
1 till 25	1 förpackning eller enhet	1
26 till 100	ca 5 %, minst 2 förpackningar eller enheter	1
> 100	ca 5 %, högst 10 förpackningar eller enheter	1

⁽¹⁾ Den säljbara storleken för huvudsallat, frisésallat och escarolesallat anges i kommissionens förordning (EG) nr 1543/2001 av den 27 juli 2001 om handelsnormer för huvudsallat, frisésallat och escarolesallat (EGT L 203, 28.7.2001, s. 9) senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 6/2005 av den 4 januari 2005 (EUT L 2, 5.1.2005, s. 3).

Varje parti eller delparti som skall kontrolleras skall provtas separat. Om en sådan provtagningsmetod skulle få orimliga ekonomiska konsekvenser på grund av att partiet skadas (till exempel på grund av förpackningsstorlek eller transportmedel) kan en alternativ provtagningsmetod användas på villkor att den ger så representativa resultat som möjligt för partiet och att den beskrivs och dokumenteras till fullo. Den plats i partiet där provet tas bör väljas slumpmässigt. Är detta av fysiska skäl omöjligt, skall det tas från ett slumpmässigt valt ställe i den tillgängliga delen av partiet.

B.3 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt bestämmelserna för provtagning i B.2.

Om det inte är möjligt kan en alternativ provtagningsmetod tillämpas i detaljhandelsledet, förutsatt att det garanterar att samlingsprovet är tillräckligt representativt för det provtagna partiet och att det beskrivs och dokumenteras i sin helhet ⁽¹⁾.

B.4 Bedömning av om ett parti eller delparti uppfyller kraven

- Godkännande om laboratorieprovet inte överskrider gränsvärdet, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigeringen för utbytet.

- Icke-godkännande om laboratorieprovet utom rimligt tvivel överskrider gränsvärdet med hänsyn tagen till mätosäkerhet och korrigering för utbytet (dvs. bedömningen av överensstämmelse grundas på analysresultatet korrigerat för utbyte och minus mätosäkerheten).

C. BEREDNING AV PROVER

1. Om provtagningen sker på färska produkter, skall beredningen av proverna om möjligt ske inom 24 timmar efter provtagningen. Annars skall provet förvaras fryst, dock under maximalt 6 veckor.

2. Jord, kraftigt nedsmutsade och andra yttre icke ätliga och skadade blad skall tas bort från varje enhet. Proven får inte sköljas, eftersom det kan leda till lägre nitralthalter.

3. Hela provet skall homogeniseras (en känd mängd vatten får tillsättas). Beroende på storleken på den mixer/kvarn/hackare som används, kan en eller flera enheter kombineras för homogeniseringen. Blandningen kan underlättas om enheterna fryses och hackas före homogeniseringen. Det måste kunna visas att den homogeniseringsprocess som används innebär att fullständig homogenisering uppnås. Noggrann homogenisering är av grundläggande betydelse för maximal extraktion och utbyte av nitrat. Proven skall behandlas likadant oavsett om de tagits från ett fält eller i detaljhandel.

4. Ett eller flera analysprov skall tas från de sammanslagna homogenaten.

D. ANALYSMETOD, RESULTATRAPPORTERING OCH KRAV PÅ LABORATORIEKONTROLL

D.1 Definitioner

I denna bilaga avses med

r = Repeterbarhet det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan två enskilda testresultat som erhållits under repeterbara förhållanden, dvs. samma prov, samma operatör, samma apparatur, samma laboratorium och ett kort tidsintervall, kan förväntas ligga inom en given sannolikhet (i regel 95 %), där $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = Standardavvikelse, beräknad utifrån de resultat som erhållits under repeterbara förhållanden.

⁽¹⁾ Om den del som skall provas är så liten att det inte är möjligt att få ett samlingsprov på 1 kg, kan samlingsprovet väga mindre än 1 kg. I fråga om provtagning av bearbetade spannmålsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn, får samlingsprovet väga 0,5 kilo.

RSD_r = Relativ standardavvikelse, beräknad utifrån de resultat som erhållits under repeterbara förhållanden $[(s_r / \bar{x}) \times 100]$.

R = Reproducerbarhet: det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan enskilda testresultat som erhållits under reproducerbara förhållanden, dvs. som erhållits för identiskt material av operatörer i olika laboratorier med en standardiserad testmetod, kan förväntas ligga inom en given sannolikhetsgräns (i regel 95 %), där $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = Standardavvikelse, beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden.

RSD_R = Relativ standardavvikelse beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$.

D.2 Allmänna bestämmelser

De analysmetoder som används för kontroll av livsmedel måste uppfylla kraven i punkterna 1 och 2 i bilaga III till förordning (EG) nr 882/2004.

D.3 Särskilda bestämmelser

D.3.1 Extraktionsförfarande

Särskild uppmärksamhet måste ägnas den extraktionsmetod som används. Flera extraktionsmetoder har visat sig ge effektiv extraktion av nitrat, till exempel varmvatten eller metanol/vatten (30/70). Kallvattenextraktion får bara användas om det analytiska provet har varit fruset före extraktionen av provet.

D.3.2 Prestandakriterier

Följande specifika kriterier skall gälla för de analysmetoder som används vid kartläggning av nitrathalterna:

Kriterium	Koncentrationsintervall	Rekommenderat värde	Max. tillåtet värde
Utbyte	< 500 mg/kg	60–120 %	
	≥ 500 mg/kg	90–110 %	
Precision RSD_R	Alla	Enligt Horwitz ekvation	2 ggr värdet enligt Horwitz ekvation

Precisionen RSD_r kan beräknas som 0,66 ggr precisionen RSD_R i den relevanta koncentrationen.

Kommentarer till prestandakriterier

— Koncentrationsintervall anges inte eftersom precisionsvärdena beräknas för de relevanta koncentrationerna.

— Precisionsvärdena ska beräknas genom Horwitz ekvation enligt följande:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5 \log C)}$$

där

— RSD_R är den relativa standardavvikelsen beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$

— C är koncentrationsförhållandet (dvs. 1 = 100g/100g, 0,001 = 1 000 mg/kg).

D.4 Resultatrapportering, beräkning av mätosäkerheten och av utbytesgraden ⁽¹⁾

Analysresultatet skall rapporteras korrigerat eller okorrigerat för utbytet. Rapporteringssätt och utbytesgrad skall anges. Det korrigerade analysresultatet skall användas för kontrolländamål.

Analysresultatet måste rapporteras som $x \pm U$, där x är det analytiska resultatet och U är den utvidgade mätosäkerheten.

U är den utvidgade mätosäkerheten, med täckningsfaktor 2 som ger en konfidensnivå på cirka 95 %.

De nuvarande tolkningsreglerna för analysresultatet då det gäller att godkänna eller underkänna partiet gäller det analysresultat som erhålls från provet för offentlig kontroll. När det gäller analys för överklagande eller referensändamål gäller nationella regler.

D.5 Kvalitetsnormer för laboratorierna

Laboratorier måste uppfylla kraven i artikel 12 i förordning (EG) nr 882/2004.

⁽¹⁾ Förfaranden beträffande uppskattning av osäkerheten i mätningarna och värdet av utbytet finns i rapporten "Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions of EU food and feed legislation" – http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1883/2006

av den 19 december 2006

om provtagnings- och analysmetoder vid offentlig kontroll av halterna av dioxin och dioxinlika PCB:er i vissa livsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽¹⁾, särskilt artikel 11.4, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel⁽²⁾ fastställs gränsvärden för dioxiner och furaner och gränsvärden för summan av dioxiner, furaner och dioxinlika PCB:er i vissa livsmedel.
- (2) I kommissionens direktiv 2002/69/EG av den 26 juli 2002 om fastställande av provtagnings- och analysmetoder vid offentlig kontroll av dioxiner och bestämning av dioxinlika PCB i livsmedel⁽³⁾ återfinns särskilda bestämmelser för de provtagningsförfaranden och analysmetoder som skall tillämpas vid den offentliga kontrollen.
- (3) För att nya gränsvärden skall kunna tillämpas på summan av dioxiner, furaner och dioxinlika PCB:er krävs det ändringar i direktiv 2002/69/EG. För tydlighetens skull är det lämpligt att ersätta direktiv 2002/69/EG med denna förordning.
- (4) Bestämmelserna i denna förordning gäller endast provtagning och analys av dioxiner och dioxinlika PCB:er vid tillämpning av förordning (EG) nr 1881/2006 och påverkar inte de regler för provtagning och provtagningarnas omfattning och frekvens som anges i bilagorna III och IV till rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om

införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanter av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG⁽⁴⁾. De påverkar inte heller urvalskriterierna för provtagning enligt kommissionens beslut 98/179/EG av den 23 februari 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter avseende offentlig provtagning för kontroll av vissa ämnen och resthalter av dessa i levande djur och animaliska produkter⁽⁵⁾.

- (5) En metod för screeninganalys med dokumenterad, allmänt godtagen validering och hög kapacitet bör användas för urvalet av prov med betydande halter av dioxiner och dioxinlika PCB:er. Halterna av dioxiner och dioxinlika PCB:er i dessa prov kan sedan bestämmas genom en konfirmeringsanalys. Det är därför lämpligt att fastställa stränga krav för konfirmeringsanalyserna och minimikrav för screeningmetoden.
- (6) När det gäller mycket stora fiskar är det nödvändigt att närmare ange hur provtagningen skall göras för att skapa ett harmoniserat tillvägagångssätt inom hela gemenskapen.
- (7) När det gäller fiskar av samma art och från samma område kan halterna av dioxiner och dioxinlika PCB:er variera med fiskens storlek och ålder. Dessutom är halterna av dioxiner och dioxinlika PCB:er inte alltid desamma i alla delar av fisken. För provtagning av fisk är det därför nödvändigt att närmare ange hur provtagningen och provberedningen skall utföras för att skapa ett harmoniserat tillvägagångssätt inom hela gemenskapen.
- (8) Det är av största vikt att analysresultaten rapporteras och tolkas på ett enhetligt sätt så att ett harmoniserat genomförande i hela gemenskapen säkerställs.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 776/2006 (EUT L 136, 24.5.2006, s. 3).

⁽²⁾ Se sidan 5 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ EGT L 209, 6.8.2002, s. 5. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/44/EG (EUT L 113, 20.4.2004, s. 17).

⁽⁴⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 65, 5.3.1998, s. 31. Beslutet ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Provtagning för offentlig kontroll av halterna av dioxiner, furaner och dioxinlika PCB:er i de livsmedel som förtecknas i avsnitt 5 i bilagan till förordning (EG) nr 1881/2006 skall utföras i enlighet med metoderna i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 2

Beredning och analys av prov för offentlig kontroll av halterna av dioxiner, furaner och dioxinlika PCB:er i de livsmedel som förtecknas i avsnitt 5 i bilagan till förordning (EG) nr

1881/2006 skall utföras i enlighet med metoderna i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Direktiv 2002/69/EG skall upphöra att gälla. Hänvisningar till det upphävda direktivet skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 mars 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

PROVTAGNINGSMETODER VID OFFENTLIG KONTROLL AV HALTER AV DIOXINER (PCDD/PCDF) OCH DIOXINLIKA PCB:ER I VISSA LIVSMEDEL**1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE**

Provtagning för offentlig kontroll av halter av dioxiner (PCDD:er/PCDF:er) och dioxinlika PCB:er i livsmedel skall göras enligt metoderna i denna bilaga. De samlingsprov som man då erhåller skall betraktas som representativa för de partier eller delpartier från vilka de tas. Bedömningen av om gränsvärden – enligt kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel – överskrids eller inte skall ske på grundval av de halter som bestäms i laboratorieproven.

2. DEFINITIONER

parti: en identifierbar mängd livsmedel från en och samma leverans som vid offentlig kontroll uppvisar samma egenskaper, exempelvis i fråga om ursprung, sort, emballeringsmetod, förpackare, avsändare eller märkning. När det gäller fisk och fiskeriprodukter skall även fiskarnas storlek vara jämförbar. Om fiskarnas storlek och vikt inte är jämförbara inom en sändning får sändningen visserligen betraktas som ett och samma parti, men ett särskilt provtagningsförfarande måste tillämpas.

delparti: en viss del som ingår i ett större parti och på vilken provtagningsmetoden skall tillämpas. Varje delparti skall hållas fysiskt åtskilt och vara identifierbart.

delprov: en viss mängd material som tagits från ett och samma ställe i partiet eller delpartiet.

samlingsprov: sammanläggning av alla delprov som tagits ur partiet eller delpartiet.

laboratorieprov: en representativ del/kvantitet av det samlingsprov som är avsett för laboratorium.

3. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**3.1 Personal**

Provtagningen skall utföras av en behörig person som utsetts för detta av medlemsstaten.

3.2 Provtagningsmaterial

Varje parti och delparti som skall analyseras skall provtas separat.

3.3 Försiktighetsåtgärder

Under provtagningen och beredningen av proven skall åtgärder vidtas för att undvika förändringar som kan påverka halten av dioxiner och dioxinlika PCB:er och negativt påverka den analytiska bestämningen eller göra samlingsproven icke-representativa.

3.4 Delprov

Så långt det är möjligt skall delproven tas från olika ställen i partiet eller delpartiet. Avvikelser från detta förfarande skall noteras i det protokoll som avses i avsnitt 3.8 i denna bilaga.

3.5 Beredning av samlingsprov

Samlingsprovet erhålls genom att delproven blandas. Samlingsprovet skall väga minst 1 kg, utom när detta är praktiskt omöjligt, t.ex. när endast en förpackning har provtagits.

3.6 Identiska prov

Identiska prov för offentlig tillsyn, överklagande och referensändamål skall tas från det homogeniserade samlingsprovet, såvida detta inte strider mot medlemsstaternas bestämmelser om livsmedelsföretagarens rättigheter. Laboratorieprov för tillsynsåtgärder skall vara så stora att de räcker till åtminstone en dubbelanalys.

3.7 Emballering och transport av prov

Varje prov skall placeras i en ren behållare av inaktivt material som ger tillräckligt skydd mot föroreningar, förlust av analyter genom adsorption till behållarens innervägg och skador under transporten. Alla nödvändiga åtgärder skall vidtas för att undvika att provets sammansättning förändras under transport och lagring.

3.8 Förseglning och märkning av prov

Varje prov som tas för offentlig kontroll skall förseglas på provtagningsstället och identifieras enligt medlemsstaternas föreskrifter.

För varje provtagning skall ett protokoll upprättas som gör det möjligt att entydigt definiera varje parti. I protokollet skall datum och plats för provtagningen anges samt eventuell ytterligare information som kan vara till hjälp för den som utför analysen.

4. PROVTAGNINGSPLANER

Genom den provtagningsmetod som tillämpas skall det säkerställas att samlingsprovet är representativt för det parti eller delparti som skall kontrolleras.

4.1 Indelning i delpartier

Stora partier skall indelas i delpartier förutsatt att delpartierna kan avskiljas fysiskt från varandra. På produkter som säljs som stora bulksändningar (t.ex. vegetabiliska oljor) skall tabell 1 tillämpas. På övriga produkter skall tabell 2 tillämpas. Eftersom partiets vikt inte alltid är en exakt multipel av delpartiernas vikt får delpartiernas vikt överskrida den angivna vikten med högst 20 %.

Tabell 1

Indelning av partier i delpartier för produkter som säljs som bulksändningar

Partiets vikt (ton)	Vikt eller antal delpartier
≥ 1 500	500 ton
> 300 och < 1 500	3 delpartier
≥ 50 och ≤ 300	100 ton
< 50	—

Tabell 2

Indelning av partier i delpartier för övriga produkter

Partiets vikt (ton)	Vikt eller antal delpartier
≥ 15	15–30 ton
< 15	—

4.2 Antal delprov

Samlingsprovet som är en blandning av alla delprov skall väga minst 1 kg (se avsnitt 3.5 i denna bilaga).

Det minsta antalet delprov som skall tas från partiet eller delpartiet anges i tabellerna 3 och 4.

När det gäller bulkvara i flytande form skall partiet eller delpartiet omedelbart före provtagningen blandas så noggrant som möjligt manuellt eller maskinellt, förutsatt att produktens kvalitet inte påverkas. Eventuella främmande ämnen antas då vara jämnt fördelade inom ett givet parti eller delparti. Tre delprov från ett parti eller ett delparti räcker därför för att bilda ett samlingsprov.

Delproven skall ha i stort sett samma vikt. Ett delprov bör väga åtminstone 100 g.

Avvikelser från detta förfarande skall noteras i det protokoll som avses i avsnitt 3.8 i denna bilaga. I enlighet med kommissionens beslut 97/747/EG av den 27 oktober 1997 om fastställande av omfattning och frekvens av provtagningar som föreskrivs i rådets direktiv 96/23/EG för kontroll av vissa ämnen och restsammansatser av dessa i vissa animaliska produkter⁽¹⁾ skall storleken på samlingsprov för hönsägg vara minst 12 ägg (både för bulkpartier och partier som består av enskilda förpackningar, tabellerna 3 och 4).

⁽¹⁾ EGT L 303, 6.11.1997, s. 12.

Tabell 3

Minsta antal delprov som skall tas från ett parti eller ett delparti

Partiets/delpartiets vikt eller volym (i kilogram eller liter)	Minsta antal delprov som skall tas ut
< 50	3
50–500	5
> 500	10

För partier eller delpartier som består av enskilda förpackningar eller enheter anges i tabell 4 det antal förpackningar eller enheter som skall tas för att bilda ett samlingsprov.

Tabell 4

Antal förpackningar eller enheter (delprov) som skall tas för att bilda ett samlingsprov för partier och delpartier bestående av enskilda förpackningar eller enheter

Antal förpackningar eller enheter i partiet eller delpartiet	Antal förpackningar eller enheter som skall tas ut
1–25	minst 1 förpackning eller enhet
26–100	ca 5 %, minst 2 förpackningar eller enheter
> 100	ca 5 %, högst 10 förpackningar eller enheter

4.3 Särskilda bestämmelser om provtagning av partier som innehåller hela fiskar av jämförbar storlek och vikt

Fiskar skall anses ha jämförbar storlek och vikt om skillnaden i storlek och vikt inte överskrider ca 50 %.

Det antal delprov som skall tas från partiet anges i tabell 3. Samlingsprovet som är en blandning av alla delprov skall väga minst 1 kg (se avsnitt 3.5).

- Om ett provtagningsparti innehåller små fiskar (där varje enskild fisks vikt < ca 1 kg), skall hela fisken utgöra ett delprov som skall ingå i samlingsprovet. Om det samlingsprov som då fås fram väger mer än 3 kg, kan delproven bestå av mittpartiet, som vart och ett skall väga minst 100 g, av de fiskar som ingår i samlingsprovet. Hela den del på vilken gränsvärdet är tillämpligt skall användas för homogenisering av provet.

Fiskens mittparti är där dess tyngdpunkt ligger, i de flesta fall vid ryggfenan (om fisken har en ryggfena) eller mitt emellan gälöppningen och anus.

- Om provtagningspartiet innehåller stora fiskar (där varje enskild fisks vikt > ca 1 kg), skall delprovet bestå av fiskens mittparti. Varje delprov skall väga minst 100 g.

För fiskar av medelstorlek (ca 1–6 kg) skall delprovet bestå av ett stycke av fisken som tas som ett tvärsnitt från ryggen till buken i fiskens mittparti.

För mycket stora fiskar (t.ex. > ca 6 kg) skall delprovet tas av dorsolateralt muskelkött på högra sidan (framifrån sett) i fiskens mittparti. Om uttagning av ett sådant stycke ur fiskens mittparti skulle medföra betydande ekonomisk skada kan det betraktas som tillräckligt att ta tre delprov på minst 350 gram var oberoende av partiets storlek, eller också kan en lika stor del av muskelköttet nära fiskens stjärtparti och muskelköttet nära dess huvudparti betraktas som ett delprov som är representativt för dioxinhalten i hela fisken.

4.4 Provtagning av fiskpartier som innehåller hela fiskar av olika storlek och/eller vikt

- Bestämmelserna i avsnitt 4.3 skall tillämpas på provens sammansättning.
- Om en viss storleks- eller viktkategori överväger (ca 80 % eller mer av partiet) skall provet tas från fiskar som har den storlek eller vikt som överväger. Detta prov skall betraktas som representativt för hela partiet.
- Om ingen särskild storleks- eller viktkategori överväger, skall det säkerställas att de fiskar som väljs ut för provet är representativa för sändningen. Särskilda anvisningar för sådana fall finns i *Guidance document for the sampling of lots of fish containing whole fishes of different size and/or weight* ⁽¹⁾.

4.5 Provtagning i detaljhandelsledet

Provtagning av livsmedel i detaljhandelsledet skall om möjligt göras enligt bestämmelserna för provtagning i avsnitt 4.2 i denna bilaga.

Om detta inte är möjligt får en alternativ metod för provtagning i detaljhandelsledet användas, förutsatt att den garanterar att det provtagna partiet eller delpartiet är tillräckligt representativt.

5. PARTIETS ELLER DELPARTIETS ÖVERENSSTÄMMELSE MED SPECIFIKATIONEN

Partiet godkänns om resultatet av en enkelanalys med hänsyn tagen till mätosäkerheten inte överskrider respektive gränsvärden för dioxiner och summan av dioxiner och dioxinlika PCB:er enligt förordning (EG) nr 1881/2006.

Partiet är inte i överensstämmelse med gränsvärdet enligt förordning (EG) nr 1881/2006 om det är ställt utom rimligt tvivel att analysresultatet, avseende övre koncentrationer ⁽²⁾, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och bekräftat genom dubbelanalys ⁽³⁾, överskrider den högsta tillåtna halten.

Mätosäkerheten kan beaktas enligt någon av följande metoder:

- Genom beräkning av den utvidgade osäkerheten, varvid en täckningsfaktor på 2 används, vilket ger en konfidensgrad av omkring 95 %. Ett parti eller delparti uppfyller inte kraven om det uppmätta värdet minus U överstiger det tillåtna värdet som fastställts. Om en bestämning av dioxiner och dioxinlika PCB:er har gjorts separat skall summan av den uppskattade utvidgade mätosäkerheten för de separata analysresultaten avseende dioxiner och dioxinlika PCB:er användas för summan av dioxiner och dioxinlika PCB:er.
- Genom att fastställa beslutsgränsen (CC_α) enligt kommissionens beslut 2002/657/EG av den 12 augusti 2002 om genomförande av rådets direktiv 96/23/EG avseende analysmetoder och tolkning av resultat ⁽⁴⁾ (punkt 3.1.2.5 i bilagan – ämnen med fastställd gräns). Ett parti eller delparti uppfyller inte kraven om det uppmätta värdet är lika med eller högre än CC_α-värdet.

Dessa tolkningsregler skall tillämpas på de analysresultat som erhålls vid provtagning för offentlig kontroll. För analys för överklagande eller referensändamål gäller nationella regler.

⁽¹⁾ Se Internet (http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/dioxins_en.htm)

⁽²⁾ Begreppet "övre koncentrationer" kräver användning av kvantifieringsgränsen för bidraget från varje icke-quantifierad kongen till TEQ-värdet (toxicitetsekvivalenter).

Begreppet "lägre koncentrationer" innebär användning av noll för bidraget från varje icke-quantifierad kongen till TEQ-värdet.

⁽³⁾ Begreppet "mellanvärde" kräver användning av halva kvantifieringsgränsen vid beräkning av bidraget från varje icke-quantifierad kongen till TEQ-värdet.

⁽⁴⁾ Två analyser behövs för att utesluta möjligheten av intern korskontamination eller oavsiktlig hopblandning av prov. Den första analysen, där mätosäkerheten beaktas, används för kontroll av att kraven är uppfyllda.

Om analysen utförs i samband med en incident där kontaminering med dioxin har ägt rum, kan bekräftelse med hjälp av dubbelanalys utelämnas om de prov som utvalts för analys genom spårbarhet kan kopplas till incidenten.

⁽⁵⁾ EGT L 221, 17.8.2002, s. 8. Beslutet ändrat genom beslut 2004/25/EG (EUT L 6, 10.1.2004, s. 38).

BILAGA II

BEREDNING AV PROV OCH KRAV PÅ ANALYSMETODER FÖR OFFENTLIG KONTROLL AV DIOXINHALTER (PCDD/PCDF) OCH DIOXINLIKA PCB:ER I VISSA LIVSMEDEL

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Kraven i denna bilaga skall tillämpas när livsmedel analyseras för offentlig kontroll av halterna av dioxiner (polyklorerade dibenso-p-dioxiner [PCDD:er] och polyklorerade dibensofuraner [PCDF:er]) samt av dioxinlika PCB:er.

Förekomsten av dioxiner i livsmedel kan övervakas genom användning av screeningmetoder för urval av prov med halter av dioxiner och dioxinlika PCB:er som överskrider eller ligger mindre än 25 % under gränsvärdet. Koncentrationerna av dioxiner och av summan av dioxiner och dioxinlika PCB:er i dessa prov med betydande halter skall bestämmas/bekräftas genom en konfirmeringsmetod.

Screeningmetoder är metoder som används för att påvisa förekomst av dioxiner och dioxinlika PCB:er på eller över en given nivå. Dessa metoder skall ha en hög provkapacitet och används för att undersöka ett stort antal prover för att sälla fram eventuella positiva resultat. De skall vara särskilt utformade för att undvika falskt negativa resultat.

Konfirmeringsmetoder är metoder som ger fullständig eller kompletterande information så att dioxiner och dioxinlika PCB:er otvetydigt kan identifieras och kvantifieras på den givna nivån.

2. BAKGRUND

Koncentrationerna av de enskilda ämnena i ett givet prov skall multipliceras med ämnenas respektive TEF (ekvivalensfaktor för toxicitet) som fastställts av WHO och förtecknas i tillägget till denna bilaga och skall därefter adderas för att ge den totala koncentrationen av dioxinlika sammansättningar, uttryckt som toxicitetskvivalenter (TEQ).

Vid tillämpning av denna förordning skall den godtagna särskilda kvantifieringsgränsen av en enskild kongen vara den koncentration av en analyt i ett provextrakt som ger ett instrumentutslag vid de två skilda joner som skall kontrolleras, med ett S/N-förhållande (signal-brus-förhållande) på 3:1 för den mindre känsliga signalen, och som uppfyller grundkraven såsom retentionstid och isotopkvot enligt det bestämningsförfarande som beskrivs i det amerikanska miljöskyddsorganets (Environment Protection Agency) metod 1613, revidering B.

3. KRAV PÅ KVALITETSSÅKRING VID BEREDNING AV PROV

- Åtgärder skall vidtas för att undvika korskontaminering under alla moment vid provtagning och analys.
- Proven skall förvaras och transporteras i behållare av glas, aluminium, polypropylen eller polyeten. Spår av pappersdamm skall avlägsnas från provbehållaren. Behållare av glas skall sköljas med lösningar som intygats vara fria från dioxiner eller som tidigare kontrollerats med avseende på förekomst av dioxiner.
- Proven skall förvaras och transporteras på ett sådant sätt att livsmedelsprovet bibehålls i oförändrat tillstånd.
- Prov för laboratorieanalys skall vid behov finmalas och blandas omsorgsfullt enligt en metod som garanterar fullständig homogenisering (t.ex. så att de passerar en 1 mm sikt). Om vattenhalten är för hög skall proven torkas innan de mals.
- En analys med blankprov skall göras genom att man utför hela analysprocessen och endast utelämnar provet.
- Vikten på det prov som extraheras skall vara tillräckligt hög för att kraven på känslighet skall uppfyllas.
- De särskilda provberedningsförfaranden som används för en eller flera givna produkter skall valideras enligt internationellt vedertagna riktlinjer.

- När det gäller fisk skall skinnet avlägsnas eftersom gränsvärdet den högsta tillåtna halten avser muskelkött utan skinn. Det är dock nödvändigt att noggrant och fullständigt skrapa loss allt muskelkött och all fettvävnad på insidan av skinnet och ta med dessa rester av muskelkött och fettvävnad i det prov som analyseras.

4. KRAV PÅ LABORATORIER

- Laboratorierna skall påvisa en metods prestanda inom intervallet för den givna nivån, t.ex. 0,5 gång, 1 gång och 2 gånger den givna nivån med en godtagbar variationskoefficient för upprepade analyser. Närmare uppgifter om kraven för godtagande anges i avsnitt 5.
- Kvantifieringsgränsen för en konfirmeringsmetod skall motsvara ungefär en femtedel av den givna nivån.
- Regelbundna blankprov och experiment med tillsatser eller analys av kontrollprov (helst med certifierat referensmaterial om sådant finns) skall utföras som interna åtgärder för kvalitetskontroll.
- Laborariekompetensen skall påvisas genom fortlöpande medverkan i provningsjämförelser för bestämning av halten av dioxiner och dioxinlika PCB:er i den foder- eller livsmedelsmatris det gäller.
- Enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 882/2004 skall laboratorierna ackrediteras av ett godkänt ackrediteringsorgan som verkar enligt ISO Guide 58 för att säkerställa att de tillämpar ett system för kvalitetssäkring av analysverksamheten. Laboratorierna skall ackrediteras enligt standarden EN ISO/IEC 17025.

5. KRAV PÅ ANALYSMETODER FÖR DIOXINER OCH DIOXINLIKA PCB:ER

Grundläggande krav för godtagande av analysmetoder

- *Hög känslighet och låg detektionsgräns.* Eftersom vissa typer av PCDD:er och PCDF:er är extremt toxiska måste detektionsgränsen för dessa ämnen ligga i storleksordningen pikogram TEQ (10^{-12} g). Det är känt att PCB:er brukar förekomma i högre halter än PCDD:er och PCDF:er. För de flesta PCB-kongener räcker det att känsligheten ligger i storleksordningen nanogram (10^{-9} g). Vid mätning av mer toxiska dioxinlika PCB-kongener (särskilt non-ortosubstituerade kongener) måste dock samma känslighet uppnås som för PCDD:er och PCDF:er.
- *Hög selektivitet (specificitet).* PCDD:er, PCDF:er och dioxinlika PCB:er måste kunna skiljas från en stor mängd andra föreningar som extraheras samtidigt och ingår i koncentrationer flerfaldigt högre än hos den givna analyten och som kan påverka analysen. Metoder som bygger på gaskromatografi i kombination med masspektrometri (GC-MS) måste kunna särskilja mellan olika kongener, exempelvis mellan toxiska sådana (t.ex. de sju 2,3,7,8-substituerade PCDD:erna och PCDF:erna samt dioxinlika PCB:erna) och andra, icke-toxiska. Med bioassay skall det vara möjligt att fastställa TEQ-värden selektivt som summan av PCDD:er, PCDF:er och dioxinlika PCB:er.
- *Hög noggrannhet (riktighet och precision).* Bestämningen skall ge en giltig uppskattning av den faktiska halten i ett prov. En hög noggrannhet (med mätningens noggrannhet avses hur väl mätresultatet överensstämmer med provets sanna eller angivna halt) krävs för att resultatet av en provanalys inte skall avvisas på grund av dålig tillförlitlighet när det gäller uppskattningen av TEQ-värdet. Noggrannheten uttrycks som riktighet (skillnaden mellan det medelvärde som har uppmätts för en analyt i ett certifierat material och dess certifierade värde, uttryckt som ett procenttal av detta värde) och precision (RSD_R , dvs. den relativa standardavvikelsen beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden).

Screeningmetoderna kan inbegripa bioassay-tekniker och metoder som bygger på gaskromatografi i kombination med masspektrometri. Konfirmeringsmetoder är metoder som bygger på högupplösande gaskromatografi i kombination med högupplösande masspektrometri (HRGC-HRMS). Följande krav måste uppfyllas för det totala TEQ-värdet:

	Screeningmetoder	Konfirmeringsmetoder
Falska negativa resultat	< 1 %	
Riktighet		– 20 % till + 20 %
Precision (RSD_R)	< 30 %	< 15 %

6. SÄRSKILDA KRAV PÅ METODER FÖR GASKROMATOGRAFI OCH MASSPEKTROMETRI FÖR SCREENING- ELLER KONFIRMERINGSMETODER

- Interna standarder i form av ^{13}C -märkt 2,3,7,8-klorsubstituerat PCDD/F och i form av ^{13}C -märkta dioxinlika PCB-standarder skall tillsättas alldeles i början av analysen, t.ex. före extraktionen, för att validera analysmetoden. Minst en kongen för varje tetra- till oktaklorerad homolog grupp av PCDD/F:er och minst en kongen för varje homolog grupp av dioxinlika PCB:er skall tillsättas (alternativt tillsätts minst en kongen för varje masspektrometriska SIR-funktion [selektiv jonregistrering], som används för att kontrollera PCDD/F:er och dioxinlika PCB:er). Det avgjort bästa, särskilt för konfirmeringsmetoder, är att använda alla de sju ^{13}C -märkta 2,3,7,8-substituerade interna PCDD/F-standarderna och alla de tolv ^{13}C -märkta interna dioxinlika PCB-standarderna (om dioxinlika PCB:er skall bestämmas).

Med hjälp av lämpliga kalibreringslösningar skall de relativa responsfaktorerna också bestämmas för de kongener till vilka ingen ^{13}C -märkt analog tillsätts.

- För livsmedel av vegetabiliskt och livsmedel av animaliskt ursprung som innehåller mindre än 10 % fett skall interna standarder tillsättas innan extraktionen görs. För livsmedel av animaliskt ursprung som innehåller mer än 10 % fett kan interna standarder tillsättas antingen före eller efter extraktionen av fett. En lämplig validering av extraktionens effektivitet skall ske med hänsyn till när de interna standarderna tillsätts och till huruvida resultaten rapporteras på grundval av produkten eller fettet.
- Innan en GC-MS-analys utförs skall en eller två utbytesstandarder (surrogat) tillsättas.
- En kontroll av utbytet är nödvändig. För konfirmeringsmetoder skall utbytet av de enskilda interna standarderna ligga inom intervallet 60–120 %. Lägre eller högre utbytesgrad för enskilda kongener – särskilt för vissa hepta- och oktaklorerade dibensodioxiner och dibensofuraner – kan godtas under förutsättning att deras bidrag till det totala TEQ-värdet inte överstiger 10 % (bygger på summan av PCDD/F:er och dioxinlika PCB:er). För screeningmetoder skall utbytet ligga inom intervallet 30–140 %.
- Dioxiner skall separeras från interfererande klorföreningar såsom icke-dioxinlika PCB:er och klorerade difenyletrar med hjälp av en lämplig kromatografisk teknik (lämpligtvis med hjälp av en florisil-, aluminiumoxid- och/eller kolkolonn).
- Gaskromatografisk separation av isomerer är tillräcklig (< 25 % från topp till topp mellan 1,2,3,4,7,8-HxCDF och 1,2,3,6,7,8-HxCDF).
- Bestämningen skall ske enligt det amerikanska miljöskyddsorganets (Environment Protection Agency) metod 1613, revidering B: *Tetra-through octa-chlorinated dioxins and furans by isotope dilution HRGC/HRMS* eller någon annan metod med motsvarande resultatkriterier.
- Skillnaden mellan den övre och den lägre beräknade halten får inte överstiga 20 % för livsmedel med en dioxinkontaminering på cirka 1 pg WHO-TEQ/g fett (bygger på summan av PCDD:er/PCDF:er och dioxinlika PCB:er). För livsmedel med låg fetthalt gäller samma krav vid kontamineringsnivåer på cirka 1 pg WHO-TEQ/g produkt. För lägre kontamineringsgrader, t.ex. 0,50 pg WHO-TEQ/g produkt, kan skillnaden mellan övre och lägre koncentrationer ligga inom ett intervall på 25–40 %.

7. METODER FÖR SCREENINGANALYS

7.1 Inledning

Vid användande av en screeningmetod kan olika analytiska tillvägagångssätt tillämpas: enkel screening eller kvantitativ bestämning.

Enkel screening

Provens respons jämförs med responsen från referensprovet vid den givna nivån. Provs respons ligger under referensprovets skall betraktas som negativa, medan de som uppvisar starkare respons skall ses som misstänkt positiva. Följande krav gäller:

- Varje testserie skall innehålla ett blankprov och ett referensprov. Proven i serien skall extraheras och testas samtidigt under identiska förhållanden. Referensprovet måste visa klart högre respons än blankprov.
- Extra referensprov på 0,5 och 2 gånger den givna nivån skall tas med för att påvisa analysens tillförlitlighet inom ett relevant intervall för kontrollen av den givna nivån.

- När andra matriser testas skall referensprovets användbarhet påvisas, helst genom att man tar med prov som vid bestämning med HRGC-HRMS visat sig innehålla ungefär samma TEQ-halt som referensprovet, eller ett blankprov där motsvarande mängd tillsatts.
- Eftersom inga interna standarder kan användas i bioassay, skall test för att kontrollera repeterbarheten utföras för att bedöma standardavvikelsen inom en testserie. Variationskoefficienten skall vara under 30 %.
- För bioassay skall det definieras vilka substanser som detekteras, möjliga interferenser samt de högsta värden för blankprov som är godtagbara.

Kvantitativ bestämning

Den kvantitativa bestämningen kräver standardspädningsserier, dubbel eller tredubbel rening och mätning samt kontroll av blankprov och utbyte. Resultatet kan uttryckas som ett TEQ-värde, varvid det antas att de föreningar som ger upphov till signalen följer TEQ-principen. I detta syfte används TCDD (eller en standardblandning av dioxiner, furaner och dioxinlika PCB:er) för att konstruera en kalibreringskurva, och med hjälp av denna beräknas sedan TEQ-värdet i extraktet, och därigenom i själva provet. Det erhållna TEQ-värdet korrigeras för det TEQ-värde som beräknats för ett blankprov (för att beakta föroreningar från lösningsmedel och andra kemikalier som använts) och det beräknade utbytet (som beräknats utifrån TEQ-värdet i ett prov för kvalitetskontroll som ungefär motsvarar den givna nivån). Det är viktigt att observera att en del av den synbara utbytesförlusten kan bero på matriseffekter och/eller skillnader mellan TEF-värdena i bioassay och de officiella TEF-värden som WHO fastställt.

7.2 Krav på analysmetoder vid screening

- GC-MS-metoder för analys samt bioassay kan användas vid screening. För GC-MS-metoder skall kraven i avsnitt 6 tillämpas. För cellbaserade bioassay fastställs särskilda krav i avsnitt 7.3 i denna bilaga och för bioassay i form av kit i avsnitt 7.4 i denna bilaga.
- Det är nödvändigt med information om antalet falskt positiva och falskt negativa resultat från ett stort antal prov, vilkas halter ligger under respektive över de högsta tillåtna halterna eller åtgärdsgränserna, i jämförelse med de TEQ-värden som bestämts med en konfirmeringsmetod. Den faktiska frekvensen av falskt negativa resultat skall vara under 1 %. Frekvensen av falskt positiva prov skall vara så låg att det lönar sig att använda en screeningmetod.
- Positiva resultat skall alltid kontrolleras med en konfirmeringsmetod – högupplösande gaskromatografi (HRGC) och högupplösande masspektrometri (HRMS). Prov från ett stort TEQ-intervall skall dessutom kontrolleras med HRGC-HRMS (cirka 2–10 % av de negativa proven). Uppgifter om överensstämmelse mellan resultaten från bioassay respektive HRGC-HRMS skall finnas tillgängliga.

7.3 Särskilda krav på cellbaserade bioassay

- När en bioassay används skall varje testkörning omfatta en serie av referenskoncentrationer av TCDD eller en blandning av dioxiner, furaner och dioxinlika PCB:er (fullständig dos-responskurva där $R^2 > 0,95$). För screening kan dock en utvidgad lågnivåkurva för analys av prov med låga halter användas.
- En TCDD-referenskoncentration (motsvarande ungefär 3 gånger kvantifieringsgränsen) på ett kvalitetskontrollformulär skall användas för resultatet från bioassay under en konstant tidsperiod. Ett alternativ kan vara den relativa responsen från ett referensprov i jämförelse med TCDD-kalibreringskurvan, eftersom cellernas respons kan bero på många faktorer.
- Kvalitetskontrolldiagram för varje typ av referensmaterial skall framställas och kontrolleras för att säkerställa att resultatet är i enlighet med de fastställda riktlinjerna.
- Särskilt när det gäller kvantitativa beräkningar skall induktionen av det utspädda provet befinna sig inom den linjära delen av responskurvan. Prov ovanför den linjära delen av responskurvan skall spädas ut och testas på nytt. Därför skall att minst tre spädningar testas samtidigt.
- Standardavvikelsen får inte överstiga 15 % vid tredubbel bestämning för varje provspädning och inte 30 % mellan tre oberoende försök.
- Detektionsgränsen kan sättas till 3 gånger standardavvikelsen för blankprovlösningen eller bakgrundsresponsen. Ett annat tillvägagångssätt är att använda en respons som ligger över bakgrunden (induktionsfaktor 5 gånger blankprovlösningen) som beräknats från dagens kalibreringskurva. Kvantifieringsgränsen kan sättas till 5–6 gånger standardavvikelsen för blankprovlösningen eller bakgrundsresponsen, eller så kan man använda en respons som ligger klart över bakgrunden (induktionsfaktor 10 gånger blankprovlösningen) som beräknats från dagens kalibreringskurva.

7.4 Särskilda krav på bioassay i form av kit

- Det skall säkerställas att bioassay i form av kit är tillräckligt känsliga och tillförlitliga för att få användas på livsmedel.
- Tillverkarens anvisningar för beredning av prov och för analyser skall följas.
- Testkit vars sista användningsdatum överskridits får inte användas.
- Material eller komponenter som utformats för användning med andra kit får inte användas.
- Testkit skall förvaras inom det angivna intervallet för lagringstemperatur och användas vid den angivna användningstemperaturen.
- Detektionsgränsen för immunassay skall fastställas som 3 gånger standardavvikelsen vid 10 upprepade analyser av blankprovet, delat med lutningskoefficienten för den linjära regressionsekvationen.
- Referensstandarder skall användas för laboratorietest för att säkerställa att responsen för standarden ligger inom ett godtagbart intervall.

8. Rapportering av resultat

I den utsträckning den använda analysmetoden medger det skall analysresultaten innehålla halterna av de enskilda PCDD/F- och PCB-kongenerna rapporterade som lägre koncentrationer, övre koncentrationer och mellanvärde för att vid rapporteringen av resultat ge så mycket information som möjligt och på så sätt ge möjlighet att tolka resultaten utifrån särskilda krav.

Rapporten skall också innehålla uppgifter om provets fetthalt samt om den metod som använts för extraktion av fett.

Utbytena av de enskilda interna standarderna skall redovisas om utbytena ligger utanför det intervall som anges i avsnitt 6, eller när de högsta tillåtna halterna överskrids, samt i övriga fall på begäran.

Eftersom mätosäkerheten skall beaktas vid bedömning av om ett prov uppfyller kraven, skall också denna parameter anges. Analysresultatet skall rapporteras som $x \pm U$, där x är analysresultatet och U är den utvidgade mätosäkerheten, beräknad med en täckningsfaktor på 2, vilket ger en tillförlitlighet på ungefär 95 %. Om en bestämning av dioxiner och dioxinlika PCB:er har gjorts separat skall summan av den uppskattade utvidgade mätosäkerheten för de separata analysresultaten avseende dioxiner och dioxinlika PCB:er användas för summan av dioxiner och dioxinlika PCB:er.

Om CC_a har använts för att fastställa mätosäkerheten (se bilaga I avsnitt 5) skall denna parameter anges.

Resultaten skall uttryckas i samma enheter och med (minst) samma antal signifikanta siffror som används för att ange högsta tillåtna halter i förordning (EG) nr 1881/2006.

Tillägg till bilaga II

Av WHO fastställda TEF (ekvivalensfaktorer för toxicitet) för bedömningen av risker för människor på grundval av slutsatserna från WHO:s möte i Stockholm den 15–18 juni 1997 (Van den Berg *et al.*, 1998, Toxic Equivalency Factors (TEFs) for PCBs, PCDDs, PCDFs for Humans and for Wildlife). *Environmental Health Perspectives*, 106(12), 775)

Kongen	TEF-värde	Kongen	TEF-värde
Dibenso-p-dioxiner (PCDD:er)		Dioxinlika PCB:er Non-orto-PCB:er + Mono-orto-PCB:er	
2,3,7,8-TCDD	1		
1,2,3,7,8-PeCDD	1	<i>Non-orto-PCB:er</i>	
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 169	0,01
OCDD	0,0001		
Dibensofuraner (PCDF:er)		<i>Mono-orto-PCB:er</i>	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,0001
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 114	0,0005
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 118	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0001		

Förkortningar: "T" = tetra, "Pe" = penta, "Hx" = hexa, "Hp" = hepta, "O" = okta, "CDD" = klordibensodioxin, "CDF" = klordibensofuran, "CB" = klorbifenyl.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1884/2006

av den 19 december 2006

om ändring av förordningarna (EG) nr 2402/96, (EG) nr 2449/96 och (EG) nr 2390/98 vad gäller bestämmelserna om förvaltning av tullkvoter för import av maniok och sötpotatis

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 96/317/EG av den 13 maj 1996 om att godkänna resultaten av samråden med Thailand enligt artikel XXIII i GATT ⁽¹⁾, särskilt artikel 3,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivandena i lista CXL som fastställts sedan förhandlingarna enligt GATT artikel XXIV.6 avslutats ⁽²⁾, särskilt artikel 1.1,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2286/2002 av den 10 december 2002 om ordningar för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och om upphävande av förordning (EG) nr 1706/98 ⁽³⁾, särskilt artikel 5,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 9.2 och 12.1, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 av den 31 augusti 2006 om gemensamma regler för administrationen av sådana importtullkvoter för jordbruksprodukter som omfattas av ett system med importlicenser ⁽⁵⁾ avser importlicenser för tullkvotperioder från och med den 1 januari 2007.
- (2) De gemensamma regler som fastställs genom förordning (EG) nr 1301/2006, särskilt bestämmelserna om ansökningsregler, den sökandes lämplighet samt utfärdandet av licenserna, som begränsar licensernas giltighetstid till tullkvotperiodens sista dag, skall tillämpas utan att det påverkar de ytterligare villkor eller undantag som fastställts genom de sektorsvisa förordningarna. För att undvika att olika regler finns kvar i vissa sektorsvisa förordningar är

det därför lämpligt att ändra kommissionens förordning (EG) nr 2402/96 av den 17 december 1996 om öppnande och förvaltning av vissa årliga tullkvoter för sötpotatis och maniokstärkelse ⁽⁶⁾, kommissionens förordning (EG) nr 2449/96 av den 18 december 1996 om öppnande och förvaltning av vissa årliga gemenskapstullkvoter för produkter som omfattas av KN-nummer 0714 10 91, 0714 10 99, 0714 90 11 och 0714 90 19 med ursprung i vissa tredje länder förutom Thailand ⁽⁷⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 2390/98 av den 5 november 1998 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1706/98 om den importordning för vissa ersättningsprodukter för spannmål och bearbetade produkter baserade på spannmål och ris med ursprung i stater i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS) eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) och om upphävande av förordning (EEG) nr 2245/90 ⁽⁸⁾ för att precisera de specifika regler som är tillämpliga, särskilt för fastställandet av licensansökningar, utfärdandet av licenser, deras giltighetstid och meddelande av uppgifter till kommissionen.

- (3) Dessa åtgärder bör tillämpas från och med den 1 januari 2007, som är det datum från och med vilket de åtgärder som föreskrivs i förordning (EG) nr 1301/2006 är tillämpliga.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2402/96 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall följande stycken läggas till:

"Följande löpnummer skall tilldelas de kvoter som anges i första stycket:

— löpnummer 09.4014 för den kvot som avses i punkt 1,

⁽¹⁾ EGT L 122, 22.5.1996, s. 15.

⁽²⁾ EGT L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 348, 21.12.2002, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽⁵⁾ EUT L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 327, 18.12.1996, s. 14. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 50).

⁽⁷⁾ EGT L 333, 21.12.1996, s. 14. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004.

⁽⁸⁾ EGT L 297, 6.11.1998, s. 7. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004.

- löpnummer 09.4013 för den kvot som avses i punkt 2,
- löpnummer 09.4064 för 10 000 ton av den maniokstärkelse som avses i punkt 3, och de 500 ton maniokstärkelse som inte reserveras för Thailand i enlighet med punkt 4,
- löpnummer 09.4065 för de 10 000 ton maniokstärkelse, som reserveras för Thailand och som avses i punkt 4)."

2. Följande artikel 1a skall införas före avdelning I:

"Artikel 1a

Bestämmelserna i kommissionens förordningar (EG) nr 1291/2000 (*), (EG) nr 1342/2003 (**) och (EG) nr 1301/2006 (***) skall gälla om inte annat föreskrivs i den här förordningen.

(*) EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.
(**) EUT L 189, 29.7.2003, s. 12.
(***) EUT L 238, 1.9.2006, s. 13."

3. Artikel 4.2 skall ersättas med följande:

"2. Licenserna skall i fält 24 innehålla en av de uppgifter som anges i bilaga III."

4. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

Senast kl. 18.00 (lokal tid Bryssel) den arbetsdag som omedelbart följer på den dag då ansökan i enlighet med artikel 3 skall lämnas in, skall medlemsstaterna lämna in följande uppgifter till kommissionen:

- a) De totala kvantiteter, som anges i licensansökningarna, per ursprung och produktkod.
- b) För produkter med ursprung i Republiken Kina, hänvisningarna till exportlicensen samt namnet på fartyget."

5. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Importlicensen skall utfärdas den fjärde arbetsdagen efter det meddelande som avses i artikel 7.

2. Importlicenserna skall gälla inom hela gemenskapen från och med utfärdandedagen enligt artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000 och till och med slutet av den fjärde månaden efter detta datum, men endast till och med utgången av utfärdandeåret."

6. Artikel 12 skall ersättas med följande:

"Artikel 12

Senast kl. 18.00 (Brysseltid) den dag som omedelbart följer på den dag då ansökan i enlighet med artikel 9 skall lämnas in, skall medlemsstaterna lämna in följande uppgifter till kommissionen:

- a) De totala kvantiteter, som anges i licensansökningarna, per ursprung och produktkod.
- b) Hänvisningarna till de exportlicenser som utfärdats av de thailändska myndigheterna och motsvarande kvantiteter, samt namnet på fartyget."

7. Artikel 13 skall ersättas med följande:

"Artikel 13

1. Importlicensen skall utfärdas den fjärde arbetsdagen efter det meddelande som avses i artikel 12.

2. Importlicenserna skall gälla inom hela gemenskapen från och med utfärdandedagen enligt artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000 och till och med slutet av den tredje månaden efter detta datum, men endast till och med utgången av utfärdandeåret."

8. Den bilaga som återfinns som bilaga I till denna förordning skall införas som bilaga III.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 2449/96 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall följande stycken skall läggas till:

"De kvoter som avses i led 1–3 skall innehålla löpnumren 09.4009, 09.4011 respektive 09.4010.

För den kvot som avses i punkt 4 skall löpnumren 09.4021 och 09.4012 tilldelas den del av kvot som är reserverad för import av produkter av sådana slag som används som livsmedel (2 000 ton) respektive den andra icke-reserverade delen (30 000 ton).

Bestämmelserna i kommissionens förordningar (EG) nr 1291/2000 (*), (EG) nr 1342/2003 (**) och (EG) nr 1301/2006 (***) skall gälla om inte annat föreskrivs i den här förordningen.

(*) EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

(**) EUT L 189, 29.7.2003, s. 12.

(***) EUT L 238, 1.9.2006, s. 13."

2. Artikel 6 b skall ersättas med följande:

"b) I fält 24 skall en av de uppgifter som anges i bilaga IV anges."

3. Artikel 8 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. Dagen efter den dag då ansökan skall lämnas in och senast kl. 13.00 torsdagen efter den dag då ansökan i enlighet med artikel 1 första stycket skall lämnas in, skall medlemsstaterna lämna in följande uppgifter till kommissionen:

a) De totala kvantiteter, som anges i licensansökningarna, per ursprung och produktkod.

b) Numret på den ursprungslicens som lämnats in och den totala kvantitet som anges på det ursprungliga dokumentet eller på ett utdrag av detta.

c) Hänvisningarna till de exportlicenser som utfärdats av de indonesiska eller kinesiska myndigheterna och motsvarande kvantiteter, samt namnet på fartyget."

b) Punkt 4 skall ersättas med följande:

"Importlicensen skall utfärdas den fjärde arbetsdagen efter det meddelande som avses i punkt 3."

4. I artikel 10.2 tredje stycket skall sista meningen ersättas med följande:

"I den kompletterande importlicensen skall bland annat i fält 20 innehålla en av de uppgifter som anges i bilaga V."

5. Artikel 11 skall ändras på följande sätt:

a) Andra stycket skall ersättas med följande:

"De certifikat som utfärdats i enlighet med denna förordning skall vara giltiga i hela gemenskapen i 60 dagar från och med deras utfärdandedag i den mening som avses i artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000."

b) Följande stycke skall läggas till:

"Importlicensernas sista giltighetsdag får inte vara senare än den 31 december utfärdandeåret."

6. De bilagor som återfinns som bilaga II till denna förordning skall införas som bilaga IV respektive bilaga V.

Artikel 3

Förordning (EG) nr 2390/98 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall följande stycke läggas till:

"Bestämmelserna i kommissionens förordningar (EG) nr 1291/2000 (*), (EG) nr 1342/2003 (**) och (EG) nr 1301/2006 (***) skall gälla om inte annat föreskrivs i den här förordningen.

(*) EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

(**) EUT L 189, 29.7.2003, s. 12.

(***) EUT L 238, 1.9.2006, s. 13."

2. Artikel 2.2 skall ersättas med följande:

"2. I fält 24 i importlicensen skall en av följande uppgifter som anges i bilaga I anges."

3. Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

Vid övergång till fri omsättning i de franska utomeuropeiska departementen i enlighet med artikel 3.4 i förordning (EG) nr 2286/2002 för produkter som omfattas av KN-nummer 0714 10 91 och 0714 90 11 skall följande bestämmelser tillämpas:

a) Uppföljningen av denna import skall genomföras på samma villkor som för importkvoterna, med löpnummer 09.4192.

b) Licensansökan skall avse en kvantitet på högst 500 ton per sökande.

c) I fält 8 i licensansökan och importlicensen skall namnet på den AVS-stat eller det utomeuropeiska land eller territorium där produkten har sitt ursprung anges. Licensen skall föra med sig en förpliktelse att importera från detta land eller territorium.

d) I fält 24 i importlicensen skall en av de uppgifter som anges i bilaga II anges.”

4. Artikel 5 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 skall ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna skall senast kl. 13.00 (lokal tid Bryssel) den arbetsdag som följer på inlämningsdagen, meddela kommissionen de totala kvantiteter som licensansökningarna omfattar, per ursprung och produktkod.”

b) Punkt 3 skall utgå.

c) Punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. Importlicensen skall utfärdas den fjärde arbetsdagen efter det meddelande som avses i artikel 5.2.”

d) Punkt 5 skall ersättas med följande:

”5. Importlicenserna skall gälla uteslutande för övergången till fri omsättning i de franska utomeuropeiska departementen från och med utfärdandedagen enligt artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1291/2000 och till och med slutet av den andra månaden efter detta datum, men endast till och med utgången av utfärdandeåret.”

5. De bilagor som återfinns som bilaga III till denna förordning skall införas som bilaga I respektive bilaga II.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2006.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

”BILAGA III

- På bulgariska: Освобождение от мито [член 4 от Регламент (ЕО) № 2402/96]
- På spanska: Exención del derecho de aduana [artículo 4 del Reglamento (CE) n° 2402/96]
- På tjeckiska: Osvobození od cla [čl. 4 nařízení (ES) č. 2402/96]
- På danska: Fritagelse for toldsatser (artikel 4 i forordning (EF) nr. 2402/96)
- På tyska: Zollfrei (Artikel 4 der Verordnung (EG) Nr. 2402/96)
- På estniska: Tollimaksuvaba (määruse (EÜ) nr 2402/96 artikkel 4)
- På grekiska: Απαλλαγή από τον τελωνειακό δασμό [άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2402/96]
- På engelska: Exemption from customs duty (Article 4 of Regulation (EC) No 2402/96)
- På franska: exemption du droit de douane [article 4 du règlement (CE) n° 2402/96]
- På italienska: Esenzione dal dazio doganale [articolo 4 del regolamento (CE) n. 2402/96]
- På lettiska: Atbrīvošana no muitas nodevas (regulas (EK) Nr. 2402/96 4. pants)
- På litauiska: Atleidimas nuo muito mokesčio (reglamento (EB) Nr. 2402/96 4 straipsnis)
- På ungerska: Vámmentesség [2402/96/EK rendelet 4. cikk]
- På nederländska: Vrijgesteld van douanerecht (artikel 4 van Verordening (EG) nr. 2402/96)
- På polska: Zwolnienie z należności celnych (Art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2402/96)
- På portugisiska: Isenção de direito aduaneiro [artigo 4.º do Regulamento (CE) n.º 2402/96]
- På rumänska: Scutit de taxe vamale (articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 2402/96)
- På slovakiska: Oslobodenie od cla (článok 4 nariadenia (ES) č. 2402/96)
- På slovenska: Oproščenocarinske dajatve (člen 4 Uredbe (ES) št. 2402/96)
- På finska: Tullivapaa (asetuksen (EY) N:o 2402/96 4 artikla)
- På svenska: Tullfri (artikel 4 i förordning (EG) nr 2402/96)”
-

BILAGA II

"BILAGA IV

- På bulgariska: Мита, ограничени до 6 % *ad valorem* [Регламент (ЕО) № 2449/96]
- På spanska: Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n° 2449/96]
- På tjeckiska: Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 2449/96)
- På danska: Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (Forordning (EF) nr. 2449/96)
- På tyska: Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 2449/96)
- På estniska: Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 2449/96)
- På grekiska: Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2449/96]
- På engelska: Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 2449/96)
- På franska: Droits de douane limités à 6 % *ad valorem* [règlement (CE) n° 2449/96]
- På italienska: Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [Regolamento (CE) n. 2449/96]
- På lettiska: Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 2449/96)
- På litauiska: Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 2449/96)
- På ungerska: Mérsékelt, 6 %-os értékvám (2449/96/EK rendelet)
- På nederländska: Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 2449/96)
- På polska: Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 2449/96)
- På portugisiska: Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Regulamento (CE) n.º 2449/96]
- På rumänska: Taxe vamale limitate la 6 % *ad valorem* (Regulamentul (CE) nr. 2449/96)
- På slovakiska: Dovozné clo so stropom 6 % *ad valorem* (nariadenie (ES) č. 2449/96)
- På slovenska: Omejitev carinskih dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 2449/96)
- På finska: Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 2449/96)
- På svenska: Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (Förordning (EG) nr 2449/96)

BILAGA V

- På bulgariska: Допълнителна лицензия, член 10, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2449/96
- På spanska: Certificado complementario, apartado 2 del artículo 10 del Reglamento (CE) n° 2449/96
- På tjeckiska: Licence pro dodatečné množství, čl. 10 odst. 2 nařízení (ES) č. 2449/96
- På danska: Supplerende licens, forordning (EF) nr. 2449/96, artikel 10, stk. 2
- På tyska: Zusätzliche Lizenz — Artikel 10 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 2449/96
- På estniska: Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 2449/96 artikli 10 lõige 2
- På grekiska: Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2449/96
- På engelska: Licence for additional quantity, Article 10(2) of Regulation (EC) No 2449/96
- På franska: Certificat complémentaire, règlement (CE) n° 2449/96, article 10, paragraphe 2
- På italienska: Titolo complementare, regolamento (CE) n. 2449/96, articolo 10, paragrafo 2
- På lettiska: Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 2449/96 10. panta 2. punkts
- På litauiska: Papildomoji licencija, Reglamento (EB) Nr. 2449/96 10 straipsnio 2 dalis
- På ungerska: Kiegészítő engedély, 2449/96/EK rendelet 10. cikk (2) bekezdés
- På nederländska: Aanvullend certificaat — artikel 10, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2449/96
- På polska: Uzupełniająca pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 2449/96 art. 10 ust. 2
- På portugisiska: Certificado complementar, n.º 2 do artigo 10.º do Regulamento (CE) n.º 2449/96
- På rumänska: Licență complementară, articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2449/96
- På slovakiska: Dodatočné povolenie, článok 10 ods. 2 nariadenia (ES) č. 2449/96
- På slovenska: Dovoljenje za dodatne količine, člen 10(2), Uredba (ES) št. 2449/96
- På finska: Lisätodistus, asetuksen (EY) N:o 2449/96 10 artiklan 2 kohta
- På svenska: Kompletterande licens, artikel 10.2 i förordning (EG) nr 2449/96”
-

BILAGA III

"BILAGA I

- På bulgariska: — продукт АКТЬ:
- освобождаване от мито
  - Регламент (ЕО) № 2286/2002, член 1, параграф 3
- På spanska: — Productos ACP:
- exención del derecho de aduana
  - apartado 3 del artículo 1 del Reglamento (CE) nº 2286/2002
- På tjeckiska: — Produkt AKT:
- osvobozené od cla
  - nařízení (ES) č. 2286/2002 čl. 1 ods. 3
- På danska: — AVS-produkt:
- toldfritagelse
  - forordning (EF) nr. 2286/2002: artikel 1, stk. 3
- På tyska: — Erzeugnis AKP:
- Zollfrei
  - Verordnung (EG) Nr. 2286/2002, Artikel 1 Absatz 3
- På estniska: — AKV riikide toode:
- Tollimaksuvaba
  - Määruse (EÜ) nr 2286/2002 artikli 1 lõige 3
- På grekiska: — Προϊόν ΑΚΕ:
- Απαλλαγή από δασμούς
  - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2286/2002 άρθρο 1 παράγραφος 3
- På engelska: — ACP product:
- exemption from customs duty
  - Regulation (EC) No 2286/2002, Article 1(3)
- På franska: — produit ACP:
- exemption du droit de douane
  - règlement (CE) nº 2286/2002, article 1, paragraphe 3

- På italienska: — prodotto ACP:
— esenzione dal dazio doganale
— regolamento (CE) n. 2286/2002, articolo 1, paragrafo 3
- På lettiska: — AĀK produkts:
— atbrīvots no muitas nodevas
— Regulas (EK) Nr. 2286/2002 1. panta 3. daļa
- På litauiska: — AKR produktas:
— atleistas nuo muito mokesčio
— Reglamento (EB) Nr. 2286/2002 1 straipsnio 3 dalis
- På ungerska: — AKCS-termék:
— vámmentes
— 2286/2002/EK rendelet, 1. cikk (3) bekezdés
- På nederländska: — Product ACS:
— vrijgesteld van douanerecht
— Verordening (EG) nr. 2286/2002: artikel 1, lid 3
- På polska: — Produkt AKP:
— zwolnienie z należności celnych
— art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2286/2002
- På portugisiska: — produto ACP:
— isenção do direito aduaneiro
— Regulamento (CE) n.º 2286/2002, n.º 3 do artigo 1.º
- På rumänska: — produs ACP:
— scutit de taxe vamale
— Regulamentul (CE) nr. 2286/2002, articolul 1 alineatul (3)
- På slovakiska: — Výrobok zo štátov AKP
— oslobodenie od cla
— nariadenie (ES) č. 2286/2002, článok 1 odsek 3

-
- På slovenska: — AKP proizvodi
- oproščeni carinskih dajatev
  - Uredba (ES) št. 2286/2002, člen 1(3)
- På finska: — AKT-maista:
- Tullivapaa
  - asetuksen (EY) N:o 2286/2002 1 artiklan 3 kohta
- På svenska: — AVS-produkt:
- Tullfri
  - Förordning (EG) nr 2286/2002 artikel 1.3
-

BILAGA II

- På bulgariska: — продукт АКТЬ/ОСТ:
- освобождаване от мито
  - Регламент (ЕО) № 2286/2002, член 3, параграф 4
  - важи изключително за пускане в свободно обръщение в отвъдморските департаменти
- På spanska: — Productos ACP/PTU:
- exención del derecho de aduana
  - apartado 4 del artículo 3 del Reglamento (CE) nº 2286/2002
  - exclusivamente válido para el despacho a libre práctica en los departamentos de Ultramar
- På tjeckiska: — AKT/ZZÚ produkty:
- osvobozeno od cla
  - nařízení (ES) č. 2286/2002 čl. 3 ods. 4
  - platné výhradně pro vydání do volného oběhu v zámořských zemích a územích
- På danska: — AVS/OLT-produkt:
- toldfritagelse
  - forordning (EF) nr. 2286/2002: artikel 3, stk. 4
  - gælder udelukkende for overgang til fri omsætning i de oversøiske departementer
- På tyska: — Erzeugnis AKP/ÜLG:
- Zollfrei
  - Verordnung (EG) Nr. 2286/2002, Artikel 3 Absatz 4
  - gilt ausschließlich für die Abfertigung zum freien Verkehr in den französischen überseeischen Departements
- På estniska: — AKV/ÜMT riikide toode:
- Tollimaksuvaba
  - Määruse (EÜ) nr 2286/2002 artikli 3 lõige 4
  - Jõus ainult vabasse ringlusesse laskmiseks ülemeremaal ja-territooriumitel
- På grekiska: — Προϊόν ΑΚΕ/ΥΧΕ:
- Απαλλαγή από δασμούς
  - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2286/2002 άρθρο 3 παράγραφος 4
  - Ισχύει αποκλειστικά για μία θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στα Υπερπόντια Διαμερίσματα

- *På engelska:* — ACP/OCT product:
- exemption from customs duty
  - Regulation (EC) No 2286/2002, Article 3(4)
  - valid exclusively for release for free circulation in the overseas departments
- *På franska:* — produit ACP/PTOM:
- exemption du droit de douane
  - règlement (CE) n° 2286/2002, article 3, paragraphe 4
  - exclusivement valable pour une mise en libre pratique dans les départements d'outre-mer
- *På italienska:* — prodotto ACP/PTOM:
- esenzione dal dazio doganale
  - regolamento (CE) n. 2286/2002, articolo 3, paragrafo 4
  - valido esclusivamente per l'immissione in libera pratica nei DOM
- *På lettiska:* — AĀK/AZT produkts:
- atbrīvots no muitas nodevas
  - Regulas (EK) Nr. 2286/2002 3. panta 4. daļa
  - ir derīgs laišanai brīvā apgrozībā vienīgi aizjūru teritorijās
- *På litauiska:* — AKR/UŠT produktas:
- atleistas nuo muito mokesčio
  - Reglamento (EB) Nr. 2286/2002 3 straipsnio 4 dalis
  - galioja leidimui į laisvą apyvartą tikrai užjūrio šalių teritorijose
- *På ungerska:* — AKCS/TOT-termék:
- vámmentes
  - 2286/2002/EK rendelet, 3. cikk (4) bekezdés
  - kizárólag a tengerentúli területeken történi szabad forgalomba bocsátás esetén érvényes
- *På nederländska:* — Product ACS/LGO:
- vrijgesteld van douanerecht
  - Verordening (EG) nr. 2286/2002: artikel 3, lid 4
  - geldt uitsluitend voor het in het vrije verkeer brengen in de Franse overzeese departementen

- På polska: — Produkt AKP/KTZ:
- zwolnienie z należności celnych
  - art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2286/2002
  - ważne wyłącznie dla wprowadzenia do wolnego obrotu w departamentach zamorskich
- På portugisiska: — produto ACP/PTU:
- isenção do direito aduaneiro
  - Regulamento (CE) n.º 2286/2002, n.º 4 do artigo 3.º
  - válido exclusivamente para uma introdução em livre prática nos departamentos ultramarinos
- På rumänska: — produs ACP/TTPM:
- scutit de taxe vamale
  - Regulamentul (CE) nr. 2286/2002, articolul 3 alineatul (4)
  - valabil doar pentru punerea în liberă circulație în departamentele de peste mări
- På slovakiska: — výrobok zo štátov AKP/ZKU
- oslobodenie od cla
  - nariadenie (ES) č. 2286/2002, článok 3 odsek 4
  - platné výhradne pre uvoľnenie do voľného obehu v zámorských krajinách a územiach
- På slovenska: — AKP/ČDO
- oprošćene carinskih dajatev
  - Uredba (ES) št. 2286/2002, člen 3(4)
  - Veljavna samo za sprošćenje prostega pretoka v prekomorskih področjih
- På finska: — AKT-maista/Merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin oleva tuote:
- Tullivapaa
  - asetuksen (EY) N:o 2286/2002 3 artiklan 4 kohta
  - voimassa ainoastaan merentakaisilla alueilla vapaaseen liikkeeseen laskemiseksi
- På svenska: — AVS/ULT-produkt:
- Tullfri
  - Förordning (EG) nr 2286/2002 artikel 3.4
  - Uteslutande avsedd för övergång till fri omsättning i de utomeuropeiska länderna och territorierna”
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1885/2006**av den 19 december 2006****om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för år 2007 för maniok med ursprung i Thailand**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivandena i lista CXL som fastställts sedan förhandlingarna enligt GATT artikel XXIV.6 avslutats ⁽¹⁾, särskilt artikel 1.1, och

av följande skäl:

- (1) Under de multilaterala handelsförhandlingarna inom Världshandelsorganisationen har gemenskapen åtagit sig att öppna en tullkvot på 21 miljoner ton för produkter som omfattas av KN-nummer 0714 10 10, 0714 10 91 och 0714 10 99 med ursprung i Thailand per fyraårsperiod, inom vilken tullsatsen skall minskas till 6 %. Kvoten skall öppnas och förvaltas av kommissionen.
- (2) Förvaltningssystemet skall säkra att endast produkter som har sitt ursprung i Thailand kan importeras inom kvoten. Därför bör importlicenser även fortsättningsvis endast beviljas mot uppvisande av en exportlicens utfärdad av de thailändska myndigheterna utifrån en förlaga som Thailand har meddelat kommissionen.
- (3) Importen till gemenskapsmarknaden av de berörda produkterna har traditionellt förvaltats per kalenderår och det är lämpligt att behålla detta system. En kvot för år 2007 bör därför öppnas.
- (4) Ett villkor för import av produkter som omfattas av KN-nummer 0714 10 10, 0714 10 91 och 0714 10 99 bör vara att det uppvisas en importlicens i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter

för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställselicenser för jordbruksprodukter ⁽²⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1342/2003 av den 28 juli 2003 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽³⁾.

- (5) Kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 av den 31 augusti 2006 om gemensamma regler för administrationen av sådana importtullkvoter för jordbruksprodukter som omfattas av ett system med importlicenser ⁽⁴⁾ gäller för importlicenser för tullkvotsperioder som inleds den 1 januari 2007. Förordningen innehåller framför allt bestämmelser om ansökningar om importlicenser, den sökandes status och utfärdandet av licenser. Förordningen begränsar licensernas giltighetstid till den sista dagen i tullkvotperioden och gäller utan att det påverkar tillämpningen av andra villkor och undantag som fastställs i de sektorsvisa förordningarna.
- (6) Mot bakgrund av gjorda erfarenheter och med hänsyn till att gemenskapens koncession fastställer en total kvantitet på 21 miljoner ton för fyra år, med en högsta årlig kvantitet på 5 500 000 ton, är det lämpligt att fortsätta tillämpa de åtgärder som gör det möjligt dels att, under vissa omständigheter, underlätta övergången till fri omsättning för de produktkvantiteter som överstiger de mängder som angetts i importlicenserna, dels att godkänna en överföring av de kvantiteter som motsvarar skillnaden mellan de mängder som uppges i importlicenserna och de mindre mängder som faktiskt importerats.
- (7) För att säkerställa att avtalet tillämpas korrekt är det nödvändigt att inrätta ett strikt och systematiskt kontrollsystem som tar hänsyn till uppgifterna i den thailändska exportlicensen och till de thailändska myndigheternas praxis vid utfärdandet av exportlicenser.
- (8) Om de kvantiteter som det har ansökts om överstiger tillgängliga kvantiteter bör det föreskrivas en mekanism för minskning av kvantiteterna, så att den föreskrivna årliga kvantiteten inte överskrids.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

⁽¹⁾ EGT L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1713/2006 (EUT L 321, 21.11.2006, s. 11).

⁽³⁾ EUT L 189, 29.7.2003, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1713/2006.

⁽⁴⁾ EUT L 238, 1.9.2006, s. 13.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ÖPPNANDE AV KVOTEN

Artikel 1

1. En tullkvot skall öppnas för perioden 1 januari–31 december 2007 för import av 5 500 000 ton maniok som omfattas av KN-nummer 0714 10 10, 0714 10 91 och 0714 10 99 med ursprung i Thailand.

Värdetullen för kvoten skall vara 6 %.

Kvoten skall ha löpnummer 09.4008.

2. De produkter som avses i punkt 1 skall omfattas av den ordning som föreskrivs i denna förordning, på villkor att de importeras enligt importlicenser som har utfärdats mot uppvisande av en exportlicens för export till gemenskapen, vilken skall ha utfärdats av *Department of Foreign Trade, Ministry of Commerce, Government of Thailand* (nedan kallad "exportlicens").

3. Bestämmelserna i förordningarna (EG) nr 1291/2000, (EG) nr 1342/2003 och (EG) nr 1301/2006 skall tillämpas om inget annat anges i den här förordningen.

KAPITEL II

EXPORTLICENSER

Artikel 2

1. Exportlicensen skall upprättas i ett original och minst en kopia på en blankett enligt förlagan i bilaga I.

Blankettens format skall vara cirka 210 × 297 mm. Originallet skall upprättas på vitt papper med gult guillocherat bakgrundstryck som gör varje förfalskning med mekaniska eller kemiska metoder synlig.

2. Exportlicensen skall fyllas i på engelska.

3. Originallicensen och kopiorna skall fyllas i antingen med skrivmaskin eller för hand. I det senare fallet skall de fyllas i med bläck och med tryckbokstäver.

4. Varje exportlicens skall innehålla ett förtryckt serienummer. Det skall dessutom i det översta fältet innehålla ett licensnummer. Kopiorna skall ha samma nummer som originalet.

Artikel 3

1. Exportlicensen skall vara giltig i etthundratjugo (120) dagar från dagen för utfärdande. Utfärdandedagen skall räknas in i licensens giltighetstid.

Licensen skall endast vara giltig om fälten är korrekt ifyllda och om den är attesterad enligt punkt 2. Utskeppningsvikten skall anges med siffror och med bokstäver.

2. Exportlicensen är korrekt attesterad om utfärdandedagen uppges och om den är stämplad av det utfärdande organet och undertecknad av den eller de personer som är bemyndigade att underteckna den.

KAPITEL III

IMPORTLICENSER

Artikel 4

Ansökningar om importlicenser för produkter som omfattas av KN-nummer 0714 10 10, 0714 10 91 och 0714 10 99 med ursprung i Thailand skall lämnas in till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna samt åtföljas av exportlicensen i original.

Exportlicensen i original skall behållas av den myndighet som utfärdar importlicensen. Om ansökan om importlicens endast omfattar en del av den kvantitet som anges i exportlicensen skall emellertid det utfärdande organet på originalet uppge vilken kvantitet som har utnyttjats, stämpla det och sända tillbaka det till den berörda parten.

Endast den kvantitet som angivits under utskeppningvikt på exportlicensen skall komma i fråga för utfärdande av importlicens.

Artikel 5

Om det konstateras att de kvantiteter som faktiskt har lossats under en viss leverans överstiger de kvantiteter som angivits på den eller de importlicenser som utfärdats för leveransen skall de behöriga myndigheterna som utfärdat importlicensen eller importlicenserna i fråga, på importörens begäran och så snart som möjligt på elektronisk väg meddela kommissionen numret eller numren på de thailändska exportlicenserna, numret eller numren på importlicenserna, överskottskvantiteten samt fartygets namn.

Kommissionen skall ta kontakt med de thailändska myndigheterna så att nya exportlicenser kan utfärdas.

I väntan på dessa skall överskottskvantiteterna inte få övergå i fri omsättning på de villkor som anges i denna förordning, så länge som nya importlicenser för de berörda kvantiteterna inte läggs fram.

Nya importlicenser skall utfärdas på de villkor som anges i artikel 10.

Artikel 6

Om det konstateras att de kvantiteter som faktiskt lossats under en viss leverans är högst 2 % större än de kvantiteter som omfattas av den eller de framlagda importlicenserna, skall genom undantag från artikel 5 tredje stycket de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där produkterna övergår till fri omsättning, på importörens begäran tillåta övergång till fri omsättning för överskottskvantiteterna, om importören betalar en värdetull på högst 6 % och ställer en säkerhet som motsvarar skillnaden mellan den tull som anges i gemensamma tulltaxan och den tull som betalats.

Säkerheten skall frisläppas när en kompletterande importlicens för kvantiteterna i fråga har lagts fram för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där produkterna övergår till fri omsättning. Ansökan om kompletterande licens är inte underställd kravet på den säkerhet för licensen som anges i artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1291/2000 och i artikel 8 i den här förordningen.

Den kompletterande licensen skall utfärdas på de villkor som anges i artikel 10 och på villkor att en eller flera nya exportlicenser utfärdade av de thailändska myndigheterna läggs fram.

Den kompletterande importlicensen skall i fält 20 innehålla en av de uppgifter som anges i bilaga II.

Säkerheten skall vara förverkad för de kvantiteter, för vilka en kompletterande importlicens, utom i fall av force majeure, inte har lagts fram inom fyra månader från och med dagen för godkännandet av deklarationen om den övergång till fri omsättning som avses i första stycket. Säkerheten skall vara förverkad för de kvantiteter för vilka den kompletterande importlicensen inte har kunnat utfärdas enligt artikel 10.1.

När den behöriga myndigheten har avskrivit och attesterat den kompletterande importlicensen i samband med frisläppandet av den säkerhet som avses i första stycket, skall licensen så snart som möjligt sändas tillbaka till det utfärdande organet.

Artikel 7

Ansökningar om importlicens enligt den här förordningen skall få lämnas in i alla medlemsstater, och utfärdade licenser skall vara giltiga i hela gemenskapen.

Artikel 5.1 första stycket fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 1291/2000 skall inte tillämpas på import som genomförs inom ramen för den här förordningen.

Artikel 8

Genom undantag från artikel 12 i förordning (EG) nr 1342/2003 skall säkerheten för de importlicenser som avses i denna förordning vara 5 euro per ton.

Artikel 9

1. Ansökan om importlicens och licensen skall i fält 8 innehålla uppgiften "Thailand".

2. Licensen skall innehålla följande uppgifter:

a) I fält 24: En av uppgifterna i bilaga III.

b) I fält 20 följande:

i) Det fartygsnamn som anges i den thailändska exportlicensen.

ii) Den thailändska exportlicensens nummer och datum.

3. Importlicensen kan endast accepteras som stöd för deklarationen om övergång till fri omsättning om det bland annat framgår av en kopia av det konossement som den berörda parten lägger fram, att de produkter för vilka övergång till fri omsättning begärs, har transporterats till gemenskapen på det fartyg som uppges på importlicensen.

4. Med förbehåll för artikel 6 i den här förordningen och genom undantag från artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1291/2000 får den kvantitet som övergår till fri omsättning inte vara större än den som anges i fälten 17 och 18 i importlicensen. Följaktligen skall siffran "0" anges i fält 19 i licenserna.

Artikel 10

1. När licensansökningarna omfattar en större kvantitet än den som föreskrivs i artikel 1 skall kommissionen fastställa en tilldelningskoefficient för de kvantiteter som skall beviljas, eller avslå ansökningarna.

2. Importlicensen skall utfärdas den femte arbetsdagen efter den dag då ansökan lämnades in, med förbehåll för åtgärder som kommissionen vidtar i enlighet med punkt 1.

3. Om en tilldelningskoefficient har fastställts i enlighet med punkt 1 kan ansökningarna dras tillbaka senast tio arbetsdagar efter den dag då tilldelningskoefficienten offentliggjordes.

Om ansökningarna dras tillbaka skall de licenser som beviljats enligt punkt 2 återlämnas.

Ett sådant tillbakadragande skall innebära att säkerheten frisläpps. Säkerheten skall också frisläppas då ansökningarna avslås.

4. Om de villkor som gäller för utfärdande av importlicensen inte är uppfyllda får kommissionen i förekommande fall, efter samråd med de thailändska myndigheterna, vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 11

Trots vad som sägs i artikel 6 i förordning (EG) nr 1342/2003, skall importlicensens sista giltighetsdag motsvara exportlicensens sista giltighetsdag plus 30 dagar. Importlicensens giltighetsperiod får dock inte, i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1301/2006, infalla senare än den 31 december 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2006.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall varje arbetsdag meddela kommissionen följande uppgifter om varje ansökan om importlicens på elektronisk väg på de formulär som kommissionen har ställt till deras förfogande och på de villkor som gäller för det databehandlingssystem som den inrättat:

a) Vilken kvantitet som begärs för varje importlicens, i förekommande fall med angivelse av "kompletterande importlicens".

b) Det exportlicensnummer som anges i licensens översta fält.

c) Exportlicensens utfärdandedag.

d) Den totala kvantitet för vilken exportlicensen utfärdats.

2. De myndigheter som ansvarar för utfärdandet av importlicenser skall, på elektronisk väg och på de villkor som anges i punkt 1, senast vid utgången av första halvåret 2008 till kommissionen översända en fullständig förteckning över de icke avskrivna kvantiteter som anges på baksidan av importlicenserna, fartygets namn, numret på avtalet för transporten till Europeiska gemenskapen samt de berörda exportlicensernas nummer.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 13*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

BILAGA I

SERIAL No

ORIGINAL**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE**
**MINISTRY OF COMMERCE
GOVERNMENT OF THAILAND**
EXPORT CERTIFICATE SUBJECT TO REGULATION (EC) No 2248/2004

SPECIAL FORM FOR PRODUCTS FALLING WITHIN CN CODES 0714 10 10, 0714 10 91, 0714 10 99

EXPORT CERTIFICATE No	
EXPORT PERMIT No	

1. EXPORTER (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)		2. FIRST CONSIGNEE (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)	
NAME		NAME	
ADDRESS		ADDRESS	
COUNTRY		COUNTRY	
3. SHIPPED PER		4. COUNTRY/COUNTRIES OF DESTINATION IN EU	
5. TYPE OF MANIOC PRODUCTS	6. WEIGHT (TONNES)	7. PACKING	
☐ CN CODE 0714 10 10 ☐ CN CODE 0714 10 91 ☐ CN CODE 0714 10 99	SHIPPED WEIGHT	☐ IN BULK ☐ ..... BAGS ☐ OTHERS	
	ESTIMATED NET WEIGHT		

WE HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVEMENTIONED PRODUCTS ARE PRODUCED IN AND ARE EXPORTED FROM THAILAND

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

DATE

NAME AND SIGNATURE OF AUTHORISED OFFICIAL AND STAMP

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE

FOR USE BY EU AUTHORITIES:

BILAGA II

- På bulgariska: Допълнителна лицензия, член 6 от Регламент (ЕО) № 1885/2006,
  - På spanska: Certificado complementario, artículo 6 del Reglamento (CE) n° 1885/2006,
  - På tjeckiska: Licence pro dodatečné množství, čl. 6 nařízení (ES) č. 1885/2006,
  - På danska: Supplerende licens, forordning (EF) nr. 1885/2006, artikel 6,
  - På tyska: Zusätzliche Lizenz — Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 1885/2006,
  - På estniska: Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 1885/2006 artikkel 6,
  - På grekiska: Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1885/2006,
  - På engelska: Licence for additional quantity, Article 6 of Regulation (EC) No 1885/2006,
  - På franska: Certificat complémentaire, règlement (CE) n° 1885/2006, article 6,
  - På italienska: Titolo complementare, regolamento (CE) n. 1885/2006 articolo 6,
  - På lettiska: Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 1885/2006 6. pants,
  - På litauiska: Papildomoji licencija, Reglamentas (EB) Nr. 1885/2006 6 straipsnio,
  - På ungerska: Kiegészítő engedély, 1885/2006/EK rendelet 6. cikk,
  - På nederländska: Aanvullend certificaat — artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1885/2006,
  - På polska: Uzupełniająca pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 1885/2006 art. 6,
  - På portugisiska: Certificado complementar, artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 1885/2006,
  - På rumänska: Licență pentru cantitatea excedentară, articolul 6 din Regulamentul nr. 1885/2006,
  - På slovakiska: Dodatočné povolenie, článok 6 nariadenia (ES) č. 1885/2006,
  - På slovenska: Dovoljenje za dodatne količine, člen 6, Uredba (ES) št. 1885/2006,
  - På finska: Lisätodistus, asetus (EY) N:o 1885/2006 6 artikla,
  - På svenska: Kompletterande licens, artikel 6 i förordning (EG) nr 1885/2006.
-

BILAGA III

- På bulgariska: Мита, ограничени до 6 % *ad valorem* [Регламент (ЕО) № 1885/2006],
  - På spanska: Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n° 1885/2006],
  - På tjeckiska: Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 1885/2006),
  - På danska: Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (forordning (EF) nr. 1885/2006),
  - På tyska: Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 1885/2006),
  - På estniska: Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 1885/2006),
  - På grekiska: Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1885/2006],
  - På engelska: Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 1885/2006),
  - På franska: Droits de douane limités à 6 % *ad valorem* [règlement (CE) n° 1885/2006],
  - På italienska: Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [regolamento (CE) n. 1885/2006],
  - På lettiska: Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 1885/2006),
  - På litauiska: Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 1885/2006),
  - På ungerska: Mérsékelt, 6 %-os értékvám (1885/2006/EK rendelet),
  - På nederländska: Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 1885/2006),
  - På polska: Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 1885/2006),
  - På portugisiska: Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n.º 1885/2006],
  - På rumänska: Taxe vamale limitate la 6 % *ad valorem* (Regulamentul (CE) nr. 1885/2006),
  - På slovakiska: Dovozné clo so stropom 6 % *ad valorem* (Nariadenie (ES) č. 1885/2006),
  - På slovenska: Omejitev carinskih dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 1885/2006),
  - På finska: Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 1885/2006),
  - På svenska: Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (förordning (EG) nr 1885/2006).
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1886/2006**av den 19 december 2006****om förbud mot fiske efter liten hälleflundra i NAFO-område 3LMNO med fartyg som seglar under spansk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 51/2006 av den 22 december 2005 om fastställande för 2006 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾ fastställs kvoter för 2006.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2006 har uttömts.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uttömd kvot**

Den fiskekvot för 2006 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till den här förordningen för det bestånd som anges i samma bilaga skall anses vara uttömd från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Efter den dagen är det även förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2006.

På kommissionens vägnar
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektör för fiske och
havsfrågor

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 768/2005 (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 16, 20.1.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2006 (EUT L 345, 8.12.2006, s. 10).

BILAGA

Nr	53
Medlemsstat	Spanien
Bestånd	GHL/N3LMNO
ART	Liten hälleflundra (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Område	NAFO 3 LMNO
Datum	30 november 2006

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1887/2006**av den 19 december 2006****om återupptagande av fiske efter tunga i ICES-områdena IIIa, IIIb, c, d (EG-vatten) med fartyg under svensk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) Kvoter för år 2006 fastställs i rådets förordning (EG) nr 51/2006 av den 22 december 2005 om fastställande för år 2006 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾.
- (2) Den 6 oktober 2006 anmälde Sverige till kommissionen, i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EEG) nr 2847/93, att man från och med den 6 oktober 2006 skulle stänga fisket efter tunga i ICES-områdena IIIa, IIIb, c, d för fartyg under svensk flagg.
- (3) I enlighet med artikel 21.3 i förordning (EEG) nr 2847/93 och artikel 26.4 i förordning (EG) nr 2371/2002 antog kommissionen den 1 november 2006 förordning (EG) nr 1631/2006, genom vilken fiske

efter tunga i ICES-områdena IIIa, IIIb, c, d med fartyg under svensk flagg eller registrerade i Sverige förbjöds med verkan från och med samma dag.

- (4) Enligt uppgifter som kommissionen har fått från de svenska myndigheterna, finns fortfarande en kvantitet tunga tillgänglig i den svenska kvoten för ICES-områdena IIIa, IIIb, c, d. Fiske efter tunga i dessa vatten med fartyg under svensk flagg eller registrerade i Sverige bör därför tillåtas.
- (5) Detta tillstånd bör börja gälla den 24 november 2006 så att den berörda kvantiteten tunga kan fiskas upp före utgången av innevarande år.
- (6) Kommissionens förordning (EG) nr 1631/2006 bör därför upphöra att gälla den 24 november 2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Upphävande**

Förordning (EG) nr 1631/2006 skall upphöra att gälla.

Artikel 2**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 24 november 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2006.

På kommissionens vägnar
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektör för fiske och
havsfrågor

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 768/2005 (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 16, 20.1.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2006 (EUT L 345, 8.12.2006, s. 10).

BILAGA

Nr	64
Medlemsstat	Sverige
Bestånd	SOL/3A/BCD
Art	Tunga (<i>Solea solea</i>)
Område	IIIa, IIIb, c, d (EG-vatten)
Datum	24 november 2006 – Återupptagande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1888/2006**av den 19 december 2006****om införande av en preliminär antidumpningstull på import av viss beredd eller konserverad sockermajs i form av korn med ursprung i Thailand**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, nedan kallad "grundförordningen", särskilt artikel 7,

efter att ha hört rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Inledande**

- (1) Den 13 februari 2006 ingav *Association Européenne des Transformateurs de Maïs Doux* (AETMD) (nedan kallad "den klagande"), som företrädare för producenter som svarar för en betydande del, i detta fall cirka 70 %, av gemenskapens sammanlagda produktion av beredd eller konserverad sockermajs, ett klagomål avseende import av viss beredd eller konserverad sockermajs i form av korn med ursprung i Thailand.
- (2) Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av denna produkt och om väsentlig skada till följd av detta, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleddes.
- (3) Den 28 mars 2006 inleddes förfarandet genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.

2. Parter som berörs av förfarandet

- (4) Kommissionen underrättade officiellt de exporterande producenterna, importörerna, de användare som den visste var berörda samt deras intresseorganisationer, konsumentorganisationer, företrädarna för exportlandet och gemenskapsproducenterna om att ett antidumpningsförfarande hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och att begära att bli hörda inom den tidsfrist som fastställdes i tillkännagivandet om att ett förfarande inleddes.
- (5) På grund av det stora antalet exporterande producenter, gemenskapsproducenter och importörer som berördes av undersökningen meddelades det i tillkännagivandet att man hade för avsikt att göra ett stickprov i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.
- (6) För att kommissionen skulle kunna besluta huruvida ett stickprov var nödvändigt och i så fall kunna göra ett urval, uppmanades alla exporterande producenter, gemenskapsproducenter och importörer samt företrädare för dem att inom 15 dagar efter det att tillkännagivandet offentliggjorts ge sig till känna och lämna de grundläggande uppgifter om sin verksamhet när det gäller den berörda produkten som avses i tillkännagivandet.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT C 75, 28.3.2006, s. 6.

- (7) Efter att ha granskat de uppgifter som lämnats beslutade kommissionen att ett stickprov endast var nödvändigt när det gäller exportörer, eftersom relativt få bland såväl gemenskapsproducenterna som bland importörerna ställde sig positiva till ett närmare samarbete. Kommissionen gjorde ett urval på fyra exporterande producenter.
- (8) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för ett preliminärt avgörande i fråga om dumpning, därav vållad skada och gemenskapens intresse. I detta syfte sände kommissionen ett frågeformulär till de exporterande producenterna i stickprovet. När det gäller gemenskapsproducenterna och importörerna sände kommissionen frågeformulär till alla de företag som gett sig till känna inom de tidsfrister som fastställdes i tillkännagivandet, eftersom man hade konstaterat att ett stickprov inte var nödvändigt bland dem. Kommissionen sände vidare frågeformulär till alla de detaljhandlare i gemenskapen som omnämns i klagomålet och till konsumentorganisationer.
- (9) Frågeformuläret besvarades av fem thailändska exporterande producenter, sex gemenskapsproducenter, en icke-närstående importör i gemenskapen och en detaljhandlare i gemenskapen. Även de thailändska myndigheterna redogjorde för sin ståndpunkt.
- (10) Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:
- a) *Gemenskapsproducenter:*
- Bonduelle Conserve International SAS, Renescure, Frankrike,
  - Bonduelle Nagykoros Kft., Nagykoros, Ungern,
  - Compagnie Générale de Conserve SICA SA, Theix, Frankrike,
  - Conserve Italia SCA, San Lazzaro di Savena, Italien.
- b) *Exporterande producenter i Thailand*
- Malee Sampran Public Co., Ltd, Pathumthani,
  - Karn Corn Co., Ltd, Bangkok,
  - River Kwai International Food Industry Co., Ltd, Bangkok,
  - Sun Sweet Co., Ltd, Chiangmai.
- (11) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som kunde visa att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.

3. Undersökningsperiod

- (12) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2005 till och med den 31 december 2005 (nedan kallad "undersökningsperioden"). När det gäller de tendenser som är av betydelse för skadebedömningen undersökte kommissionen uppgifter för perioden från och med den 1 januari 2002 till och med den 31 december 2005 (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (13) Den berörda produkten är sockermajs (*Zea mays* var. *saccharata*) i form av korn, beredd eller konserverad med ättika eller ättiksyra, inte fryst, som vanligtvis klassificeras enligt KN-nummer ex 2001 90 30, och sockermajs (*Zea mays* var. *saccharata*) i form av korn, beredd eller konserverad på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte fryst, andra än produkter enligt nummer 2006, som vanligtvis klassificeras enligt KN-nummer ex 2005 80 00, med ursprung i Thailand.
- (14) Undersökningen har visat att de olika typerna av den berörda produkten, trots att konserveringsmetoderna skiljer sig åt, alla har samma grundläggande biologiska och kemiska egenskaper och huvudsakligen används för samma ändamål.

2. Likadan produkt

- (15) Den majs som produceras och säljs i gemenskapen av gemenskapsindustrin och den majs som produceras och säljs i Thailand konstaterades ha huvudsakligen samma fysikaliska och kemiska egenskaper och användas på samma sätt som den majs som produceras i Thailand och säljs på export till gemenskapen. De anses därför preliminärt vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. DUMPNING

1. Stickprov

- (16) Som framgår av skäl 5 meddelas i tillkännagivandet om att ett förfarande inleddes att man hade för avsikt att ta ett stickprov bland exporterande producenter. Sammanlagt 20 företag besvarade stickprovsfrågeformuläret inom tidsfristen och lämnade de begärda uppgifterna. Bland dessa företag fanns emellertid en inhemsk handlare som varken producerade eller exporterade den berörda produkten och därmed inte var en exporterande producent, och detta företag har därför inte kunnat beaktas när stickprovsurvalet gjordes. Vidare fanns det tre företag som inte exporterade den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden. Sammanlagt betraktades 16 företag som samarbetsparter.
- (17) Urvalet av exportörer gjordes i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen och grundades alltså på den största representativa exportvolymen från Thailand till gemenskapen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande.
- (18) I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med de thailändska myndigheterna och exportörerna om planerna på att göra ett urval på fyra företag som stod för 52 % av exporten av den berörda produkten från Thailand till gemenskapen. De thailändska myndigheterna och en del av exportörerna motsatte sig urvalet och krävde att det skulle omfatta fler företag. För att det urval som kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande skulle vara så representativt som möjligt ansåg kommissionen emellertid att det var befogat att begränsa urvalet till dessa fyra företag eftersom i) man härigenom kunde täcka en större exportvolym och ii) det var möjligt att undersöka dessa fyra företag inom den tid som stod till förfogande.

2. Enskild undersökning

- (19) De företag som inte ingick i stickprovet begärde att kommissionen skulle fastställa en enskild dumpningsmarginal. Med hänsyn till det stora antalet ansökningar och det stora antalet företag som ingick i stickprovet ansågs det att sådana enskilda undersökningar skulle ha blivit orimligt betungande i den mening som avses i artikel 17.3 i grundförordningen och skulle ha gjort att undersökningen inte kunde avslutas i tid. Ansökningarna om fastställande av enskilda dumpningsmarginaler bifalls därför inte.

- (20) Ett av de företag som inte ingick i stickprovet och som hade begärt en enskild marginal invände mot beslutet att inte bevilja en enskild undersökning. Enligt det var de utvalda företagen inte representativa, eftersom inga småföretag ingick i stickprovet och eftersom stickprovet inte heller återspeglade företagens geografiska spridning i Thailand. Företaget i fråga lämnade till och med in ett fullständigt svar på frågeformuläret inom tidsfristen i tillkännagivandet om att ett förfarande inleddes. I skäl 18 konstaterades det att stickprovet betraktades som representativt med hänsyn till exportvolymen. Här bör påpekas att det viktigaste kriteriet för urvalet av företag var volymen (dvs. volymen på de exporterande producenternas export till gemenskapen) och inte det andra möjliga kriteriet enligt artikel 17.1 i grundförordningen, nämligen statistiskt representativa stickprov på grundval av uppgifter som är tillgängliga när urvalet görs. I skäl 18 konstateras också att det inte var möjligt att undersöka fler företag eftersom detta skulle ha blivit orimligt betungande och skulle ha gjort att undersökningen inte kunde avslutas i tid. Mot bakgrund av detta avsågs företagets begäran om enskild undersökning.

3. Normalvärde

- (21) Vid beräkningen av normalvärdet fastställde kommissionen först, för varje exporterande producent, huruvida dess sammanlagda försäljning på hemmamarknaden av den likadana produkten var representativ i förhållande till dess sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. Försäljningen på hemmamarknaden av den likadana produkten konstaterades vara representativ i enlighet med artikel 2.2 första meningen i grundförordningen för bara ett av de företag som ingick i stickprovet, eftersom detta företags försäljningsvolym på hemmamarknaden utgjorde mer än 5 % av dess totala exportförsäljning till gemenskapen.
- (22) Kommissionen fastställde därefter för detta företag vilka typer av den likadana produkten som såldes på hemmamarknaden och som var identiska eller direkt jämförbara med de produkttyper som såldes på export till gemenskapen. För var och en av dessa produkttyper fastställdes det huruvida försäljningen på hemmamarknaden var tillräckligt representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en viss produkttyp ansågs vara tillräckligt representativ om den sammanlagda försäljningen av denna produkttyp på hemmamarknaden under undersökningsperioden utgjorde minst 5 % av den sammanlagda försäljningen på export till gemenskapen av den jämförbara produkttypen.
- (23) Kommissionen undersökte därefter om försäljningen på hemmamarknaden av varje typ av den berörda produkten, som såldes i representativa kvantiteter på denna marknad, kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen. Detta skedde genom att andelen lönsam försäljning på hemmamarknaden till oberoende kunder av varje exporterad produkttyp fastställdes.
- (24) För de produkttyper där mer än 80 % av försäljningsvolymen på hemmamarknaden betingade ett nettopris som motsvarade eller översteg den beräknade produktionskostnaden, och där det vägda genomsnittliga försäljningspriset för varje produkttyp var detsamma som eller högre än produktionskostnaden, beräknades normalvärdet som ett vägt genomsnitt av priserna vid all försäljning av den berörda produkttypen på hemmamarknaden under undersökningsperioden, oavsett om denna försäljning varit lönsam eller inte.
- (25) För de produkttyper där minst 10 % men högst 80 % av försäljningsvolymen på hemmamarknaden betingade ett pris som inte understeg produktionskostnaden beräknades normalvärdet för varje produkttyp som ett vägt genomsnitt av alla försäljningspriser på hemmamarknaden för produkttypen i fråga som var lika med eller högre än produktionskostnaden.
- (26) För de produkttyper där mindre än 10 % av försäljningsvolymen på hemmamarknaden betingade ett pris som inte understeg produktionskostnaden ansågs det att försäljningen inte skedde vid normal handel.

- (27) När det gällde försäljningen av de produkttyper som inte sålts vid normal handel eller som inte sålts i representativa mängder på hemmamarknaden fick normalvärdet konstrueras. För detta företag konstruerades normalvärdet i fråga om cirka 80 % av försäljningsvolymen till gemenskapen.
- (28) För de produkttyper som anges i skäl 27 konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen, genom att det till produktionskostnaderna för varje produkttyp som exporterades till gemenskapen lades ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst. I enlighet med artikel 2.6 första stycket i grundförordningen fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna och de allmänna kostnaderna på grundval av de försäljnings- och administrationskostnader och allmänna kostnader som företaget åsamkats samt den vinst det gjort i samband med försäljning på hemmamarknaden av den likadana produkten vid normal handel.
- (29) För de övriga tre exporterande producenterna i stickprovet måste normalvärdet konstrueras i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen, eftersom ingen av dessa producenters försäljning på hemmamarknaden var representativ. För dessa exporterande producenter konstruerades normalvärdet därför genom att man till produktionskostnaden för varje produkttyp som exporterades till gemenskapen, vid behov korrigerad enligt skäl 32, lade ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader och vinst. Försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna och vinsten kunde inte fastställas i enlighet med artikel 2.6 a i grundförordningen, eftersom endast ett företag hade en representativ försäljning på hemmamarknaden.
- (30) För två företag fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna och vinsten i enlighet med artikel 2.6 b eftersom dessa exportörers försäljning vid normal handel inom samma generella produktkategori (dvs. andra konserverade produkter som t.ex. konserverade fruktprodukter och konserverad minimajs) var representativ.
- (31) För det återstående företaget fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna och vinsten i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen, på grundval av det vägda genomsnittet av de försäljnings- och administrationskostnader och allmänna kostnader samt den vinst som de två företag som sålde dessa produkter på hemmamarknaden hade vid försäljning vid normal handel inom samma generella produktkategori.
- (32) I tillämpliga fall korrigerades de uppgivna produktions-, försäljnings- och administrationskostnaderna samt de allmänna kostnaderna innan de användes för att fastställa om försäljning skett vid normal handel och för att konstruera normalvärden.

4. Exportpris

- (33) De berörda exporterande producenternas försäljning skedde i samtliga fall direkt till icke-närstående kunder i gemenskapen. För denna försäljning fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas av oberoende kunder i gemenskapen.
- (34) En exportör köpte in en betydande del av den berörda produkt som såldes till gemenskapen. Enligt denna skulle dessa inköp betraktas som en del av ett avgiftssystem som införts av företaget. De inköpta färdiga varorna producerades i själva verket helt och hållet av andra oberoende producenter av den berörda produkten. När dumpningsmarginalen fastställdes beaktades följaktligen bara försäljningen av varor som företaget själv producerat och som sålts till gemenskapen.

5. Jämförelse

- (35) Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset gjordes på nivån fritt fabrik. För att kunna göra en rättvis jämförelse togs det i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn till olikheter som påverkade prisjämförbarheten. I de fall där det var tillämpligt och motiverat togs hänsyn till olikheter, vid behov justerade, i transportkostnader, sjöfrakt- och försäkringskostnader, hanteringskostnader, lastningskostnader samt därmed sammanhängande kostnader, provisioner, kreditkostnader samt bankavgifter i samband med valutaomräkning.

- (36) De två exporterande producenter som avses i skäl 30 begärde en justering för skillnader i handelsled i enlighet med antingen artikel 2.10 d i och 2.10 d ii eller artikel 2.10 k i grundförordningen. Enligt dessa exporterande producenter skiljer sig priserna för egna märkesvaror från priserna för handelsmärkesvaror. Med beaktande av att exporten till gemenskapen bestod endast av handelsmärkesvaror, medan försäljningen på hemmamarknaden inom den generella produktkategorin omfattade både egna märkesvaror och handelsmärkesvaror, gjordes därför en justering enligt artikel 2.10 d i grundförordningen. Nivån på justeringen har uppskattats på grundval av förhållandet mellan gemenskapsproducenternas vinstmarginaler dels på sina egna märkesvaror, dels på samtliga produkter.

6. Dumpningsmarginal

- (37) För de exporterande producenterna i stickprovet fastställdes i enlighet med artiklarna 2.11 och 2.12 i grundförordningen enskilda dumpningsmarginaler på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.
- (38) De preliminära dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid gemenskapens gräns före tull är följande:

Företag	Preliminär dumpningsmarginal
Karn Corn	4,3 %
Malee Sampran	17,5 %
River Kwai	15,0 %
Sun Sweet	11,2 %

- (39) För de samarbetande företag som inte ingick i stickprovet fastställdes i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen dumpningsmarginalen på grundval av den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för de företag som ingick i stickprovet. Denna vägda genomsnittliga dumpningsmarginal, uttryckt i procent av priset cif vid gemenskapens gräns före tull, är 13,2 %.
- (40) För de exporterande producenter som inte samarbetade fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Först fastställdes graden av samarbetsvilja. En jämförelse mellan uppgifter från Eurostat rörande import med ursprung i Thailand och svaren på stickprovsfrågeformuläret visade att graden av samarbetsvilja var hög (över 92 %). Eftersom det inte heller fanns något som tydde på att de icke samarbetande företagens dumpade till en lägre nivå, ansågs det lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen för de återstående företagen, dvs. de som inte samarbetat i undersökningen, till samma nivå som den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för företagen i stickprovet. Detta tillvägagångssätt överensstämmer med gemenskapsinstitutionernas rådande praxis och ansågs även vara nödvändigt för att inte uppmuntra till bristande samarbete. Dumpningsmarginalen för övriga företag fastställdes således till 17,5 %.

D. SKADA

1. Produktion i gemenskapen och gemenskapsindustrin

- (41) Inom gemenskapen produceras den likadana produkten av 18 producenter. Dessa 18 producenters produktionsvolym anses därför utgöra gemenskapens sammanlagda produktion enligt artikel 4.1 i grundförordningen.

- (42) Av dessa 18 producenter meddelade sammanlagt sex, i egenskap av medlemmar i den klagande föreningen, att de ville samarbeta i samband med förfarandet inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om att ett förfarande inleds, och samarbetade också på ett korrekt sätt i undersökningen. Det konstaterades att dessa sex producenter står för en betydande del av den sammanlagda produktionen i gemenskapen av den likadana produkten, i detta fall omkring 70 %. De sex samarbetande producenterna anses därför utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen och kallas nedan "gemenskapsindustrin". De återstående tolv producenterna i gemenskapen kallas nedan "övriga gemenskapsproducenter". Ingen av dessa tolv övriga gemenskapsproducenter invände mot klagomålet.

2. Förbrukningen i gemenskapen

- (43) Gemenskapens förbrukning fastställdes på grundval av försäljningsvolymerna för gemenskapsindustrins egen produktion avsedd för gemenskapsmarknaden, Eurostats uppgifter om importvolymerna till gemenskapen och, när det gäller de övriga gemenskapsproducenterna, uppgifter som erhöles från minifrågeformuläret för stickprovet eller från den klagande.
- (44) Under undersökningsperioden låg gemenskapsmarknaden för den berörda produkten och den likadana produkten på ungefär samma nivå som under 2002, dvs. cirka 330 000 ton. Förbrukningen förblev relativt stabil under hela skadeundersökningsperioden, med undantag för 2004 då den var 5 % högre än under 2002 och 2003.

	2002	2003	2004	Und.per.
Total förbrukning i EU (ton)	330 842	331 945	347 752	330 331
Index (2002=100)	100	100	105	100

Källa: Undersökning, Eurostat, klagomål

3. Import från det berörda landet

a) Volym

- (45) Volymen på importen av den berörda produkten från det berörda landet till gemenskapen ökade med 87 % från cirka 22 000 ton under 2002 till cirka 42 000 ton under undersökningsperioden. Importvolymen ökade med 58 % under 2003 och med ytterligare 40 procentenheter 2004, men minskade med 11 procentenheter under undersökningsperioden.

	2002	2003	2004	Und.per.
Import från Thailand (ton)	22 465	35 483	44 435	41 973
Index (2002 = 100)	100	158	198	187
Marknadsandel för importen från Thailand	6,8 %	10,7 %	12,8 %	12,7 %
Priset på importen från Thailand (euro/ton)	797	720	690	691
Index (2002 = 100)	100	90	87	87

Källa: Eurostat.

b) Marknadsandel

- (46) Exportörernas marknadsandel i det berörda landet ökade med cirka 6 procentenheter, från 6,8 % under 2002 till 12,7 % under skadeundersökningsperioden. De thailändska exportörernas andel ökade med nästan 4 procentenheter 2003, med ytterligare 2 procentenheter 2004 och stabiliserades praktiskt taget på denna nivå under undersökningsperioden.

c) *Priser*i) *Prisutveckling*

- (47) Mellan 2002 och undersökningsperioden minskade det genomsnittliga priset på importen av den berörda produkten med ursprung i det berörda landet med 13 %. Närmare bestämt sjönk priserna med 10 % 2003 och med ytterligare 3 % 2004, innan de stabiliserades vid denna nivå (dvs. cirka 690 euro per ton) under undersökningsperioden.

ii) *Prisunderskridande*

- (48) En jämförelse gjordes mellan de exporterande producenternas och gemenskapsindustrins försäljningspriser i gemenskapen för liknande produkttyper. Gemenskapsindustrins priser fritt fabrik, efter avdrag och skatter, jämfördes med det berörda landets exporterande producenters priser cif vid gemenskapens gräns, efter justeringar för konventionella tullsatser, lossning och tullklarering. Jämförelsen visade att priset för den berörda produkten med ursprung i det berörda landet som sålts i gemenskapen under undersökningsperioden underskred gemenskapsindustrins priser med mellan 2 % och 10 %, beroende på den berörda exporterande producenten, med undantag för två exporterande producenter i stickprovet, som enligt undersökningen inte sålde till lägre priser. Det konstaterades emellertid när man analyserade varje produkttyp för sig att de berörda exporterande producenternas priser i vissa fall t.o.m. var betydligt lägre än de genomsnittliga prisunderskridandemarginalerna.

4. Gemenskapsindustrins situation

- (49) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen undersökte kommissionen alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden av betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd.
- (50) Kännetecknande för denna marknad är bland annat det att det finns två försäljningskanaler, nämligen försäljning under producentens eget varumärke och försäljning under handels varumärke. Försäljning genom den första kanalen leder vanligen till högre försäljningskostnader, särskilt för marknadsföring och reklam, och ger även upphov till högre försäljningspriser.
- (51) Undersökningen visade att all import från de samarbetande thailändska exportörerna hänförde sig till försäljning under handels varumärke. Det ansågs vara lämpligt att vid analysen av skada vid behov skilja mellan gemenskapsindustrins försäljning under eget varumärke och försäljning under handels varumärke, eftersom konkurrensen från dumpad import i första hand drabbar gemenskapsindustrins likadana produkter som säljs under handels varumärke. Denna åtskillnad gjordes särskilt för fastställande av försäljningsvolym, försäljningspriser och lönsamhet. För att få en heltäckande bild av situationen visas och kommenteras också sammanlagda mängder (som inbegriper både egna varumärken och handels varumärken). Under undersökningsperioden utgjorde gemenskapsindustrins försäljning under handels varumärke cirka 63 % av gemenskapsindustrins sammanlagda försäljning (eget varumärke och handels varumärke).

a) *Produktion*

- (52) Gemenskapsindustrins produktion uppgick 2002 till 257 000 ton, men minskade stadigt under skadeundersökningsperioden. Under undersökningsperioden var den 16 % lägre än 2002. Produktionen minskade med 6 % 2003, ökade igen något med 3 procentenheter 2004 för att därefter åter kraftigt minska med 13 procentenheter under undersökningsperioden.

	2002	2003	2004	Und.per.
Produktion (ton)	257 281	242 341	249 350	216 129
Index (2002 = 100)	100	94	97	84

Källa: Undersökning

b) Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (53) Produktionskapaciteten var kring 276 000 ton 2002 och kring 293 000 ton under undersökningsperioden. Kapaciteten ökade först med 9 % 2003 men sjönk sedan med 3 procentenheter 2004. Den stannade på denna nivå under undersökningsperioden. Mellan 2002 och undersökningsperioden ökade den med 6 %. Den ökning som skedde 2003 berodde huvudsakligen på att en viss producent ökade sin kapacitet i syfte att tillgodose behoven på marknader utanför EU. Ökningen utjämnades något 2004 av nedläggningar som andra gemenskapsproducenter gjorde.

	2002	2003	2004	Und.per.
Produktionskapacitet (ton)	276 360	300 869	293 424	293 424
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	109	106	106
Kapacitetsutnyttjande	93 %	81 %	85 %	74 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	87	91	79

Källa: Undersökning

- (54) Kapacitetsutnyttjandet var 93 % under 2002. Det minskade till 81 % 2003, ökade igen till 85 % 2004 men sjönk markant till 74 % under undersökningsperioden. Detta berodde på den minskade produktions- och försäljningsvolym som beskrivs i skälen 52, 56 och 57.

c) Lager

- (55) Gemenskapsindustrins utgående lager ökade med 2 % 2003, med ytterligare 10 procentenheter 2004 för att sedan minska med 14 procentenheter under undersökningsperioden. Under denna period var gemenskapsindustrins lager cirka 170 000 ton. Sammanlagt låg lagren under undersökningsperioden väldigt nära nivån 2002. Lagerhållningen är emellertid inte en lämplig indikator på skada för just denna industri, eftersom produktionen sker på beställning. De stora lagren i slutet på varje år (cirka 75 % av årsproduktionen) beror på att skörden och konserveringen normalt avslutas i oktober varje år. Lagren består alltså av varor som kommer att levereras mellan november och juli.

	2002	2003	2004	Und.per.
Utgående lager (ton)	173 653	177 124	194 576	169 693
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	102	112	98

Källa: Undersökning

d) Försäljningsvolym

- (56) Gemenskapsindustrins försäljning av egen produktion avsedd för handelns varumärken till icke-närstående kunder i gemenskapen ökade först med 4 % 2003, men minskade sedan med 11 procentenheter 2004, och låg kvar på den nivån under undersökningsperioden. Mellan 2002 och undersökningsperioden minskade denna försäljning med cirka 7 %, från att ha uppgått till cirka 125 000 ton 2002.

	2002	2003	2004	Und.per.
Försäljningsvolym i EU (handelns varumärke) till icke-närstående kunder (ton)	124 878	130 145	116 703	116 452
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	104	93	93
Försäljningsvolym i EU (eget varumärke och handelns varumärke) till icke-närstående kunder (ton)	193 657	198 147	189 090	184 645
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	102	98	95

Källa: Undersökning

- (57) Gemenskapsindustrins sammanlagda försäljningsvolym (både egna varumärken och handelns varumärken) när det gäller egen produktion till icke-närstående kunder i gemenskapen följde mer eller mindre samma mönster, även om den inte var lika utpräglad. Från att ha legat på cirka 194 000 ton 2002 ökade försäljningsvolymen först med 2 % 2003 för att sedan minska med 4 procentenheter 2004 och med ytterligare 3 procentenheter under undersökningsperioden. Mellan 2002 och undersökningsperioden minskade försäljningen av dessa varor med cirka 5 %.

e) *Marknadsandel*

- (58) Gemenskapsindustrins marknadsandel ökade från 58,5 % 2002 till 59,7 % 2003, men minskade sedan plötsligt till 54,4 % 2004. Under undersökningsperioden återhämtade den sig något och steg till 55,9 %. Under skadeundersökningsperioden minskade gemenskapsindustrins marknadsandel alltså med 2,6 procentenheter.

	2002	2003	2004	Und.per.
EU-industrins marknadsandel (eget varumärke och handelns varumärke)	58,5 %	59,7 %	54,4 %	55,9 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	102	93	95

Källa: Undersökning

f) *Tillväxt*

- (59) Mellan 2002 och undersökningsperioden, då gemenskapens förbrukning var stabil, minskade volymen på gemenskapsindustrins försäljning avsedd för handelns varumärken i gemenskapen med cirka 7 %, medan volymen på gemenskapsindustrins försäljning avsedd för både egna och handelns varumärken i gemenskapen minskade med cirka 5 %. Mellan 2002 och undersökningsperioden förlorade gemenskapsindustrin cirka 2,6 procentenheter av marknadsandelen, medan den dumpade importens marknadsandel ökade cirka 6 procentenheter, vilket motsvarar en ökning på cirka 20 000 tons försäljning på gemenskapsmarknaden. Gemenskapsindustrin kunde alltså inte dra nytta av någon tillväxt.

g) *Sysselsättning*

- (60) Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin ökade med 9 % mellan 2002 och 2003, men minskade med 11 procentenheter 2004 och med ytterligare 4 procentenheter under undersökningsperioden. Sammantaget minskade sysselsättningen i gemenskapsindustrin med 6 % mellan 2002 och undersökningsperioden, dvs. från cirka 1 520 personer till 1 420 personer. Med den minskade försäljningsvolymen (se skälen 56 och 57) hade gemenskapsindustrin inget val utan måste säga upp en del av sin arbetskraft för att förbli konkurrenskraftiga.

	2002	2003	2004	Und.per.
Sysselsättning (antal personer)	1 518	1 649	1 482	1 420
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	109	98	94

Källa: Undersökning

h) Produktivitet

- (61) Produktiviteten hos gemenskapsindustrins anställda, mätt som produktion (ton) per sysselsatt person och år minskade, från att ha varit 169 ton per anställd, först med 13 % 2003 för att sedan öka med 12 procentenheter 2004 och slutligen åter minska med 9 procentenheter under undersökningsperioden. Utvecklingen återspeglar det faktum att produktionen minskade kraftigare än antalet anställda.

	2002	2003	2004	Und.per.
Produktivitet (ton per anställd)	169	147	168	152
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	87	99	90

Källa: Undersökning

i) Löner

- (62) Mellan 2002 och undersökningsperioden ökade den genomsnittliga lönen per anställd med 19 %. År 2003 ökade den med 4 %, år 2004 med ytterligare 9 procentenheter och slutligen med 6 procentenheter under undersökningsperioden. Ökningen under 2004 och under undersökningsperioden verkar vara snabbare än genomsnittet. Detta beror på att uppgifterna om två av de största samarbetande producenterna har påverkats av utfasningen av ett nationellt stöd för att subventionera sociala avgifter. Detta ledde till att de sociala avgifterna var konstgjort underskattade 2002 och 2003.

	2002	2003	2004	Und.per.
Årliga arbetskostnader per anställd (i euro)	22 283	23 141	25 152	26 585
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	104	113	119

Källa: Undersökning

j) Faktorer som påverkar försäljningspriserna

- (63) Enhetspriset för gemenskapsindustrins försäljning av handelns märkesvaror till icke-närstående kunder minskade så gott som konstant under hela skadeundersökningsperioden. Från att ha legat på cirka 1 050 euro/ton 2002 minskade priserna med 4 % 2003, med ytterligare 9 procentenheter 2004 för att sedan öka marginellt med 2 procentenheter under undersökningsperioden, då de uppgick till 928 euro/ton. Totalt minskade enhetspriserna med 11 % mellan 2002 och undersökningsperioden.

	2002	2003	2004	Und.per.
Pris per enhet på EU-marknaden (handelns varumärke) (euro/ton)	1 047	1 010	914	928
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	96	87	89
Pris per enhet på EU-marknaden (eget varumärke och handelns varumärke) (euro/ton)	1 151	1 126	1 060	1 064
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	98	92	92

Källa: Undersökning

- (64) Gemenskapsindustrins sammanlagda försäljningspriser (både egna varumärken och handelns varumärken) till icke-närstående kunder i gemenskapen följde mer eller mindre samma mönster. År 2002 var priset cirka 1 150 euro/ton och minskade med 2 % 2003, med ytterligare 6 procentenheter 2004 för att sedan stanna på ungefär denna nivå under undersökningsperioden. Försäljningspriserna uppgick till cirka 1 060 euro/ton, vilket var 8 % lägre än under 2002.

- (65) Med tanke på volymen och nivån på prisunderskridandet på den berörda importen, var importen utan tvivel en faktor som påverkade priserna.

k) Lönsamhet och avkastning på investeringar

- (66) Under skadeundersökningsperioden minskade lönsamheten när det gäller gemenskapsindustrins försäljning av produkter avsedda att säljas under handels varumärke, uttryckt i andel av nettoförsäljningen, från 17 % 2002 till cirka 11 % 2003, cirka 5 % 2004 och cirka 3 % under undersökningsperioden.

	2002	2003	2004	Und.per.
Lönsamhet av försäljning i EU till icke-närstående (handels varumärke) (% av nettoförsäljning)	17,0 %	11,1 %	4,6 %	2,9 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	66	27	17
Lönsamhet av försäljning i EU till icke-närstående (eget varumärke och handels varumärke) (% av nettoförsäljning)	21,4 %	17,3 %	13,6 %	10,7 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	81	64	50
Avkastning på investeringar (eget varumärke och handels varumärke) (vinst i % av investeringars bokförda nettovärde)	59,8 %	43,2 %	32,3 %	25,1 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	72	54	42

Källa: Undersökning

- (67) Lönsamheten när det gäller gemenskapsindustrins försäljning av produkter avsedda att säljas både under eget varumärke och under handels varumärke minskade också, från 21 % 2002 till cirka 17 % 2003, cirka 14 % 2004 och cirka 11 % under undersökningsperioden. Minskningen är alltså inte lika kraftig som i fråga om enbart handels varumärke.
- (68) Avkastningen på investeringar, uttryckt som vinst (för både producentens och handels varumärken) i procent av investeringarnas bokförda värde (netto), följde i stort sett den ovan angivna lönsamhetsutvecklingen. Avkastningen på investeringar minskade från cirka 60 % 2002 till cirka 43 % 2003, cirka 32 % 2004 innan den stannade på cirka 25 % under undersökningsperioden, vilket betyder en minskning på 58 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

l) Kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital

- (69) Kassaflödet (netto) från rörelsen låg på cirka 46 miljoner euro 2002. Det minskade till cirka 32 miljoner euro 2003, och sedan till 17 miljoner euro, innan det återhämtade sig något och steg till 22 miljoner euro under undersökningsperioden. Inga av de samarbetande gemenskapsproducenterna uppgav sig ha svårigheter att anskaffa kapital.

	2002	2003	2004	Und.per.
Kassaflöde (eget varumärken och handels varumärke) (000 euro)	46 113	31 750	17 057	22 051
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	69	37	48

Källa: Undersökning

m) *Investeringar*

- (70) Gemenskapsindustrins årliga investeringar i produktionen av den likadana produkten sjönk med 55 % 2003 från 2002 till 2003, innan den ökade med 18 % 2004 och med ytterligare 13 % under undersökningsperioden. Sammantaget minskade investeringarna med 24 % under skadeundersökningsperioden. Med undantag för en samarbetande producent i gemenskapen (se skäl 53) var syftet med gemenskapsindustrins investeringar främst att underhålla och förnya befintlig utrustning och inte att bygga ut kapaciteten.

	2002	2003	2004	Und.per.
Nettoinvesteringar (000 euro)	12 956	5 864	8 101	9 858
Index (2002 = 100)	100	45	63	76

Källa: Undersökning

n) *Dumpningsmarginalens storlek*

- (71) Med hänsyn till volymen, marknadsandelen och priserna när det gäller importen från det berörda landet kan verkningarna för gemenskapsindustrin av den faktiska dumpningsmarginalens storlek inte anses vara försumbara.

o) *Återhämtning från tidigare dumpning*

- (72) Det finns inga uppgifter om att det skulle ha förekommit någon dumpning innan den situation som bedöms i det här förfarandet uppkom. Denna faktor är därför irrelevant.

5. **Slutsats om skada**

- (73) Mellan 2002 och undersökningsperioden så gott som fördubblades volymen av dumpad import av den berörda produkten med ursprung i det berörda landet, och den dumpade importens marknadsandel i gemenskapen ökade med omkring 6 procentenheter. Genomsnittspriserna för den dumpade importen var genomgående lägre än gemenskapsindustrins genomsnittspriser under skadeundersökningsperioden. Under undersökningsperioden underskred dessutom priserna på importen från det berörda landet kraftigt gemenskapsindustrins priser. Med undantag för två samarbetande exporterande producenter har prisjämförelser modell för modell visat att prisunderskridandemarginalerna låg på 2–10 % under undersökningsperioden.
- (74) Våldigt få indikatorer visade på en positiv utveckling mellan 2002 och undersökningsperioden. Produktionskapaciteten ökade med 6 procentenheter och de årliga arbetskostnaderna med cirka 19 %. I skälen 53 och 62 ser man dock att det finns särskilda skäl till dessa atypiska trender.
- (75) Det har däremot konstaterats att gemenskapsindustrins situation tydligt försämrades under skadeundersökningsperioden. De flesta skadeindikatorer utvecklades negativt mellan 2002 och undersökningsperioden. Produktionsvolymen minskade med 16 %, kapacitetsutnyttjandet sjönk med 19 procentenheter, gemenskapsindustrins försäljningsvolym av handels märkesvaror minskade med 7 %, gemenskapsindustrins försäljningsvolym av både egna varumärken och handels märkesvaror gick ned med 5 %, gemenskapsindustrins marknadsandel minskade med 2,6 procentenheter, sysselsättningen minskade med 6 %, gemenskapsindustrins försäljningspriser (både för handels varumärken och samtliga varumärken) sjönk med cirka 10 %, investeringarna minskade med 24 %, lönsamheten på försäljningen av handels märkesvaror gick ned från 17 % till cirka 3 % medan lönsamheten på försäljningen av både egna varumärken och handels märkesvaror gick ned från 21 % till cirka 11 % och avkastningen på investeringar och kassaflödet blev också mindre.
- (76) Mot denna bakgrund dras preliminärt slutsatsen att gemenskapsindustrin led väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (77) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen om den dumpade importen har vållat gemenskapsindustrin skada i en sådan utsträckning att den kan betecknas som väsentlig. Undersökningen omfattade även andra kända faktorer utöver den dumpade importen vilka eventuellt skadade gemenskapsindustrin samtidigt med denna, för att kontrollera att den eventuella skada som vållats av dessa faktorer inte tillskrevs den dumpade importen.

2. Verkningar av den dumpade importen

- (78) Försämringen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation sammanföll med att den dumpade importens volym kraftigt ökade med 87 % mellan 2002 och undersökningsperioden och att denna imports andel av gemenskapsmarknaden i motsvarande grad ökade med omkring 6 procentenheter samt att ett prisunderskridande kunde konstateras (på mellan 2 % och 10 % under undersökningsperioden, med undantag för två exporterande producenter i stickprovet som inte underskred priserna). Mellan 2002 och undersökningsperioden gick produktionen ned med 16 %, kapacitetsutnyttjandet minskade med 20 procentenheter, försäljningsvolymen på handels märkesvaror, som i första hand konkurrerade med den dumpade importen, minskade med 7 %, gemenskapens marknadsandel minskade med 2,6 procentenheter, sysselsättningen minskade med 6 %, försäljningspriset per enhet för handels märkesvaror minskade med 11 %, investeringarna sjönk med 24 %, lönsamheten på försäljningen gick ned betydligt och kassaflödet halverades. Den dumpade importen anses därför preliminärt ha haft en betydande negativ inverkan på gemenskapsindustrins situation.

3. Verkningar av andra faktorer

a) Gemenskapsindustrins exportresultat

- (79) Flera berörda parter gjorde gällande att den skada som gemenskapsindustrin eventuellt lidit berodde på dess dåliga exportresultat.
- (80) Av följande tabell framgår att volymen på exportförsäljning (både egna och handels varumärken) ökade med 17 % under skadeundersökningsperioden. Enhetspriset för denna försäljning ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden och översteg 1 000 euro under undersökningsperioden. Både utvecklingen i fråga om mängder och priser står i skarp kontrast till den negativa utveckling som beskrivs i skälen 63, 64, 66 och 67 om gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapsmarknaden.

	2002	2003	2004	Und.per.
Exportförsäljning (eget varumärke och handels varumärke) (ton)	48 478	48 170	51 062	56 821
Index (2002 = 100)	100	99	105	117

Källa: Undersökning

- (81) Det bör också framhållas att den lönsamhetsutveckling som beskrivs i skälen 66 och 67 enbart gäller gemenskapsindustrins försäljning i gemenskapen. Denna lönsamhet gäller alltså inte exportförsäljning. Det anses därför att exporten inte kan ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit.

b) Minskad förbrukning på gemenskapsmarknaden

- (82) Flera berörda parter gjorde gällande att den skada som gemenskapsindustrin eventuellt lidit berodde på minskad förbrukning på gemenskapsmarknaden.

- (83) Såsom anförs i skäl 44 har förbrukningen varit stabil under skadeundersökningsperioden. Detta argument avvisas därför.

c) *Ökade produktionskostnader för gemenskapsindustrin*

- (84) Flera berörda parter gjorde gällande att den skada som gemenskapsindustrin eventuellt lidit berodde på dess ökade produktionskostnader, särskilt till ökningen av anläggningskostnader och arbetskostnader.
- (85) Såsom konstaterades i skäl 62 ökade enhetsarbetskostnaderna faktiskt med 19 % under skadeundersökningsperioden. Förklaringen till denna utveckling ges i också skäl 62.
- (86) Av tabellen nedan framgår att det årliga avskrivningsbeloppet för anläggningstillgångar inom den gemenskapsindustri som direkt deltar i produktionen av den likadana produkten minskade med cirka 10 % under skadeundersökningsperioden. De sammanlagda produktionskostnaderna per enhet ökade med bara 5 % under skadeundersökningsperioden. Denna ökning verkar måttlig mot bakgrund av att konservburken är en stor kostnadsfaktor som utgör cirka 40 % av gemenskapsproducenternas produktionskostnader. Konservburkens pris har stigit med cirka 15 % under skadeundersökningsperioden. Stål är emellertid en internationellt noterad råvara och både gemenskapsindustrin och dess thailändska konkurrenter köper in sina tomma konservburkar till liknande priser. Det är därför högst sannolikt att denna utveckling har påverkat även de thailändska producenterna, vilket borde ha märkts i både thailändska och europeiska producenters försäljningspriser, om dumpning och pristryck inte hade förekommit. I skäl 47 påtalades dock att de thailändska exporterande producenterna inte höjde sina exportpriser i enlighet med detta, utan till och med sänkte dem med 13 % under skadeundersökningsperioden. Undersökningen visade vidare att de sammanlagda kostnaderna för export och transport låg väldigt nära gemenskapsindustrins sammanlagda produktionskostnader. Dumpad import är alltså inte mer kostnadseffektiv än gemenskapsindustrin.

	2002	2003	2004	Und.per.
Avskrivning för anläggningstillgångar (000 euro)	10 356	11 501	10 953	9 286
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	111	106	90
Produktionskostnad per enhet (euro/ton)	904	930	916	950
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	103	101	105

Källa: Undersökning

- (87) Den kraftigt försämrade lönsamhet som konstaterades mellan 2002 och undersökningsperioden beror därför inte på någon försämring av produktionskostnaderna utan på en nedgång i försäljningspriserna. Gemenskapsindustrins försäljningspriser föll nämligen med 11 % mellan 2002 och undersökningsperioden till följd av prisnedgång och pristryck orsakade av den dumpade importen. Ökade produktionskostnader bidrog därför på sin höjd endast i mindre utsträckning till den skada som gemenskapsindustrin har lidit och i en omfattning som inte bryter orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

d) *Valutafluktuationer*

- (88) En berörd part gjorde gällande att den skada som gemenskapsindustrin eventuellt lidit berodde på ogynnsamma växelkursvariationer.

- (89) Syftet med undersökningen är alltså att fastställa om den dumpade importen (med avseende på priser eller omfattning) har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada eller om den väsentliga skadan har berott på andra faktorer. I artikel 3.6 i grundförordningen nämns att det skall kunna påvisas att den dumpade importens prisnivå vållar skada. Det är endast skillnad i prisnivåer som avses i artikeln, så en analys av de faktorer som påverkar prisnivån behöver alltså inte göras.
- (90) Den dumpade importens inverkan på gemenskapsindustrins priser undersöks i huvudsak genom att man fastställer prisunderskridande, prisnedgång och pristryck. För det ändamålet jämförs de dumpade exportpriserna med gemenskapsindustrins försäljningspriser. Ibland kan det bli nödvändigt att räkna om de exportpriser som används för skadeberäkningarna till en annan valuta så att uppgifterna blir jämförbara. Genom användningen av växelkurser i detta sammanhang säkerställs alltså endast att prisskillnaden fastställs på jämförbar grund. Det är alltså uppenbart att växelkursen i princip inte kan vara ännu en skadevållande faktor.
- (91) Stöd för ovanstående finns i artikel 3.7 i grundförordningen, som rör andra kända faktorer än dumpad import. I uppräkningsdelen i denna artikel av andra kända faktorer nämns inte en enda faktor som påverkar priset på den dumpade importen. Sammanfattningsvis kan konstateras att det, om exporten dumpas – och även om den gynnas av en förmånlig utveckling av växelkursen – är svårt att förstå hur utvecklingen av växelkursen skulle kunna utgöra ännu en skadevållande faktor.
- (92) Analysen av de faktorer – växelkursfluktuationer eller andra faktorer – som påverkar priset på den dumpade importen kan därför inte vara avgörande. En sådan analys skulle gå utöver grundförordningens krav. Argumentet avvisas därför.

e) *Import från andra tredjeländer*

- (93) Import från andra tredjeländer än Thailand minskade med cirka 44 % under skadeundersökningsperioden, från cirka 23 000 ton år 2002 till cirka 13 000 ton under undersökningsperioden. Motsvarande marknadsandel gick också ned från cirka 7 % till cirka 3,8 %. Enligt uppgifter från Eurostat var genomsnittspriserna på importen från andra tredjeländer betydligt högre än både priserna på importen från det berörda landet och gemenskapsindustrins priser. Priserna var cirka 1 100 euro/ton år 2002 och ökade med 2 % mellan 2002 och undersökningsperioden. Under undersökningsperioden hade inget av tredjeländerna, individuellt sett, en marknadsandel över 2 % eller ett lägre importpris än det berörda landets och gemenskapsindustrins priser. Det finns inga belägg för att något av tredjeländerna i fråga skulle ha dumpat den likadana produkten på gemenskapsmarknaden.
- (94) Mot bakgrund av att tredjeländernas volymer och marknadsandelar minskat och att deras genomsnittliga pris var betydligt högre än både de berörda ländernas och gemenskapsindustrins priser dras den slutsatsen att importen från de övriga tredjeländerna inte bidrog till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit. Tvärtom har denna import troligen påverkats negativt av den dumpade importen.

	2002	2003	2004	Und.per.
Import från övriga länder (ton)	22 698	15 764	19 683	12 643
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	69	87	56
Marknadsandel för importen från övriga länder	6,9 %	4,7 %	5,7 %	3,8 %
Priset för importen från övriga länder (euro/ton)	1 098	1 084	1 020	1 125
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	99	93	102

Källa: Eurostat

f) *Konkurrens från övriga gemenskapsproducenter*

- (95) I skäl 42 konstaterades att de övriga gemenskapsproducenterna inte samarbetade i undersökningen. På grundval av uppgifter som framkommit i samband med undersökningen var deras försäljningsvolym i gemenskapen uppskattningsvis 92 000 ton 2002. Försäljningen minskade med cirka 10 % 2003, men ökade med 13 procentenheter 2004 för att sedan återigen minska med 4 procentenheter under undersökningsperioden då den var på nästan samma nivå som 2002. Motsvarande marknadsandel under undersökningsperioden var likaså mycket nära andelen 2002, dvs. strax under 28 %. De övriga producenternas försäljningsvolym och marknadsandel ökade alltså inte på bekostnad av gemenskapsindustrins. Inga uppgifter fanns att tillgå om dessa övriga producenters priser.
- (96) Mot bakgrund av ovanstående och eftersom det inte finns några uppgifter som tyder på det motsatta dras preliminärt slutsatsen att de övriga gemenskapsproducenterna inte bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit.

	2002	2003	2004	Und.per.
Övriga EU-producenters försäljning inom EU (ton)	92 022	82 552	94 544	91 070
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	90	103	99
De övriga EU-producenternas marknadsandel	27,8 %	24,9 %	27,2 %	27,6 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	89	98	99

Källa: Undersökning, klagomål

4. Slutsats beträffande orsakssamband

- (97) Analysen i det föregående har visat att importen med ursprung i Thailand ökade avsevärt både i volym och marknadsandel mellan 2002 och undersökningsperioden, samtidigt som försäljningspriserna minskade betydligt och priserna underskreds markant under undersökningsperioden. Denna ökning av marknadsandelen för den thailändska lågprisimporten sammanföll med en minskning av gemenskapsindustrins marknadsandel och försäljningspris per enhet och med en försämring av lönsamheten, avkastningen på investeringar och kassaflödet i rörelsen.
- (98) Av undersökningen av de andra faktorer som kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada framgick det å andra sidan att ingen av dessa kunde ha haft en väsentligt negativ inverkan.
- (99) I analysen ovan har man gjort skillnad mellan alla de kända faktorer som har betydelse för gemenskapsindustrins situation och den dumpade importens skadevållande verkningar, och på grundval av den dras preliminärt slutsatsen att den dumpade importen med ursprung i det berörda landet har vållat gemenskapsindustrin väsentligt skada i den mening som avses i artikel 3.6 i grundförordningen.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

- (100) Kommissionen undersökte huruvida det, trots slutsatserna om dumpning, skada och orsakssamband, fanns några tvingande skäl som skulle leda till slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder i detta särskilda fall. Kommissionen övervägde därför i enlighet med artikel 21.1 i grundförordningen vilka verkningar eventuella åtgärder skulle få för samtliga parter i förfarandet och likaså konsekvenserna av att inte vidta åtgärder.

1. Gemenskapsindustrins intresse

- (101) I skäl 42 anges att gemenskapsindustrin omfattar sex företag. Den sysselsätter cirka 1 400 personer som direkt deltar i produktion, försäljning och administration av den likadana produkten. Om åtgärder vidtas förväntas gemenskapsindustrins försäljningsvolym och motsvarande marknadsandel på gemenskapsmarknaden öka och gemenskapsindustrin därmed också dra nytta av stordriftsfördelar. Gemenskapsindustrin kommer förmodligen att utnyttja det minskade pristryck som den dumpade importen orsakat till att måttligt höja sina egna försäljningspriser, särskilt med tanke på att de föreslagna åtgärderna kommer att avlägsna det prisunderskridande som konstaterats under undersökningsperioden. Sammantaget kommer denna förväntade positiva utveckling att förbättra gemenskapsindustrins ekonomiska situation.
- (102) Om antidumpningsåtgärder inte skulle införas är det däremot sannolikt att den negativa utvecklingen för gemenskapsindustrin kommer att fortsätta. Gemenskapsindustrin kommer sannolikt att fortsätta att förlora marknadsandelar och dess lönsamhet kommer att försämrats. Detta kommer med all sannolikhet att leda till nedskärningar i produktion och investeringar, nedläggning av viss produktionskapacitet samt ännu fler förlorade arbetstillfällen i gemenskapen.
- (103) Om antidumpningsåtgärder införs skulle gemenskapsindustrin alltså kunna återhämta sig från verkningarna av den konstaterade skadevällande dumpningen.

2. Övriga gemenskapsproducenters intresse

- (104) Eftersom dessa producenter inte samarbetat och det därmed inte finns några exakta uppgifter om deras verksamhet kan kommissionen på grundval av klagomålet och av de minifrågeformulär som returnerats i stickprovet bara uppskatta att dessa producenter, med en beräknad produktionsvolym på cirka 100 000 ton under undersökningsperioden, sysselsatte omkring 640 personer. Om antidumpningsåtgärder införs kan också de övriga gemenskapsproducenterna räkna med samma positiva utveckling av försäljningsvolym, priser och lönsamhet som gemenskapsindustrin enligt skäl 101.
- (105) Sammanfattningsvis skulle de övriga gemenskapsproducenterna definitivt gynnas av antidumpningsåtgärder.

3. Intresset för icke-närstående importörer i gemenskapen

- (106) En intresseförening för tyska importörer motsatte sig eventuella antidumpningsåtgärder utan att närmare motivera sin ståndpunkt.
- (107) I enlighet med skäl 9 var det bara ett importföretag som verkligen samarbetade i undersökningen. Under undersökningsperioden stod detta företag för cirka 4 % av gemenskapens sammanlagda import av den berörda produkten med ursprung i Thailand. Denna samarbetande part redogjorde inte tydligt för sin ståndpunkt när det gäller det klagomål som den klagande ingett. Återförsäljningen av den berörda produkten med ursprung i Thailand svarar för en försumbar del (mindre än 1 %) av företagets totala omsättning. Av de anställda är färre än en person direkt verksam med handel och återförsäljning av den berörda produkten.
- (108) Med hänsyn till i) att graden av samarbete varit låg, ii) att den icke-närstående importörens ställning i det aktuella förfarandet inte har kunnat klarläggas och iii) att dess omsättning från återförsäljning av den berörda produkten i gemenskapen var försumbar, dras preliminärt slutsatsen att införandet av antidumpningsåtgärder sannolikt inte generellt kommer att påverka situationen för icke-närstående importörer i gemenskapen i någon större utsträckning.

4. Detaljhandlares och konsumenters intresse

- (109) Med hänsyn till den ifrågasvarande marknads särdrag uppmanades detaljhandlare och konsumentorganisationer att samarbeta i förfarandet. Man fick emellertid inte till stånd någon högre grad av samarbete. Endast en detaljhandlare var samarbetsvillig. Denna redogjorde inte för sin ståndpunkt när det gäller det klagomål som den klagande ingett. Under undersökningsperioden uppgick dess återförsäljning av den berörda produkten med ursprung i Thailand till mindre än 2 % av gemenskapens sammanlagda import av den berörda produkten med ursprung i det berörda landet. Omsättningen av återförsäljningen av den berörda produkten var försumbar, närmare bestämt mindre än 0,01 % av denna detaljhandlares sammanlagda omsättning. Detsamma gäller om man inte bara ser till återförsäljningen av den berörda produkten utan också till återförsäljningen av den likadana produkten som procentandel av företagets omsättning. På grundval av den relativa omsättningen uppskattades det att den berörda produkten sysselsatte cirka fem av den samarbetande detaljhandlarens anställda under undersökningsperioden.
- (110) Konsumentpriserna skulle sannolikt påverkas på följande sätt: De thailändska exportpriserna cif vid gemenskapens gräns skulle omfattas av en vägd genomsnittlig antidumpningstull på cirka 10 % utöver en konventionell tullsats (som inbegriper en särskild jordbruksrelaterad del) på cirka 16 %. Mellan cif-priset i detta led i leveranskedjan och slutanvändarpriset tillkommer olika kostnader, bl.a. kostnader för leverans till importörerna och deras marginaler samt kostnader för leverans till detaljhandlarna och deras marginaler, vilket kommer att minska de föreslagna åtgärdernas inverkan på det slutliga detaljhandelspriset.
- (111) Mot bakgrund av den outnyttjade produktionskapaciteten och den konkurrensmässiga situationen förväntas fördelen av eventuella antidumpningsåtgärder för gemenskapsindustrin vara en ökad försäljningsvolym. Mot bakgrund av detta och med tanke på att sockermajs bara utgör en liten del av den genomsnittliga varukorgen kommer en antidumpningstull sannolikt inte i nämnvärd grad att påverka genomsnittskonsumentens ekonomiska situation.
- (112) Mot bakgrund av vad som anförts ovan och den allmänt låga graden av samarbetsvilja är det därför inte sannolikt att detaljhandlarnas och konsumenternas situation i gemenskapen skulle påverkas väsentligt av de föreslagna åtgärderna.

5. Minskad konkurrens på gemenskapsmarknaden och risk för försörjningsbrist

- (113) Flera berörda parter gjorde gällande att eventuella antidumpningsåtgärder skulle minska konkurrensen på gemenskapsmarknaden, som enligt dem redan kännetecknas av ett oligopol där två franska producenter dominerar. Vidare gjorde de gällande att man genom att utesluta thailändska producenter från gemenskapen skulle bidra till försörjningsbristen för detaljhandlare och konsumenter.
- (114) Det bör erinras om att syftet med antidumpningsåtgärderna inte är att stoppa den import till gemenskapen mot vilken åtgärderna införs, utan att undanröja verkningarna av snedvridna marknadsvillkor som uppstått på grund av dumpad import.
- (115) Även om det är möjligt att den berörda importens försäljningsvolym och marknadsandel minskar till följd av att åtgärden införs, är import från andra tredjeländer fortfarande en alternativ försörjningskälla. Återgången till normala marknadsvillkor torde dessutom göra gemenskapsmarknaden mer attraktiv för dessa andra försörjningskällor.
- (116) Under undersökningsperioden var gemenskapsindustrins marknadsandel cirka 60 % och de övriga gemenskapsproducenternas marknadsandel cirka 28 %, medan marknadsandelen för dumpad import från Thailand var cirka 13 % och för import från resten av världen cirka 4 %. I enlighet med skäl 41 finns det sammanlagt 18 kända producenter av den likadana produkten i gemenskapen. Som framgår av skäl 54 utnyttjades gemenskapsindustrins produktionskapacitet dessutom inte tillnärmelsevis fullt ut under undersökningsperioden. Det finns förmodligen också outnyttjad kapacitet hos övriga gemenskapsproducenter. Produktionsvolymen kan alltså höjas avsevärt i gemenskapen innan man når en kapacitetsbegränsning. Den undersökande myndigheten fann inte heller och tog inte emot några belegg för att gemenskapsproducenterna skulle ha begränsat konkurrensen.

- (117) Mot bakgrund av dessa argument, de nämnda marknadsandelarna och antalet oberoende leverantörer av den berörda produkten och den likadana produkten, avvisas alla påståenden om konkurrens och försörjningsbrist ovan.

6. Slutsats om gemenskapens intresse

- (118) Införandet av åtgärder kan förväntas gynna såväl gemenskapsindustrin som övriga gemenskapsproducenter, genom att de kan återta förlorade försäljningsvolym och marknadsandelar och förbättra sin lönsamhet. Även om åtgärderna kan få vissa negativa verkningar, t.ex. en begränsad prisökning för slutkonsumenterna, uppvägs dessa av det förväntade gynnsamma resultatet för gemenskapsindustrin. Kommissionen drar därför preliminärt slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte införa åtgärder i det här fallet och att det ligger i gemenskapens intresse att tillämpa åtgärder.

G. FÖRSLAG TILL PROVISORISKA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

- (119) Med hänsyn till slutsatserna avseende dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör provisoriska åtgärder införas för att förhindra att dumpad import vållar gemenskapsindustrin ytterligare skada.

1. Nivå för undanröjande av skada

- (120) De provisoriska antidumpningsåtgärderna bör införas på en nivå som, utan att de konstaterade dumpningsmarginalerna överskrids, är tillräcklig för att undanröja den skada som den dumpade importen vållar gemenskapsindustrin. Vid beräkningen av den tull som är nödvändig för att undanröja verkningarna av den skadevällande dumpningen ansågs det att de åtgärder som vidtas bör göra det möjligt för gemenskapsindustrin att uppnå en vinst före skatt på den nivå som rimligen skulle kunna uppnås under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte förekom någon dumpad import.
- (121) På grundval av tillgängliga uppgifter konstaterades det preliminärt att en vinstmarginal på 14 % av omsättningen kunde betraktas som den nivå som gemenskapsindustrin kunde förväntas uppnå om skadevällande dumpning inte förekom. I skäl 67 konstateras att gemenskapsindustrin 2002, då den dumpade importen från Thailand var som lägst, uppnådde en vinst på 21,4 % för försäljningen av både egna varumärken och handelns märkesvaror. I skäl 51 anges dock att den dumpade importen från Thailand uteslutande gäller försäljning under handelns varumärken. Det ansågs därför vara lämpligt att justera lönsamheten på 21,4 % för att återspegla denna skillnad i gemenskapsindustrins olika märken jämfört med importen från Thailand. Om dumpad importen inte förekom skulle vinsten bli 14 %.
- (122) Den nödvändiga prisökningen fastställdes därefter på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för varje produkttyp, såsom detta fastställdes för beräkningen av prisunderskridandet, och det icke-skadevällande priset för de likadana produkter som gemenskapsindustrin sålde på gemenskapsmarknaden. Det icke-skadevällande priset erhöles genom att gemenskapsindustrins försäljningspris justerades för att återspegla den ovannämnda vinstmarginalen. De eventuella skillnader som framkom vid jämförelsen uttrycktes sedan i procent av det totala importvärdet cif.
- (123) Av prisjämförelsen enligt ovan framkom att skademarginalerna uppgår till följande:

Karn Corn	31,3 %
Malee Sampran	12,8 %
River Kwai	12,8 %
Sun Sweet	18,6 %
Samarbetande exportörer som inte omfattades av stickprovet	17,7 %
Övriga företag	31,3 %

- (124) För två företag (Malee Sampran och River Kwai) var nivån för undanröjande av skada lägre än den dumpningsmarginal som fastställts, och de provisoriska åtgärderna bör därför grundas på den förs-
tänmda. Eftersom nivån för undanröjande av skada för de övriga två företagen var högre än den
fastställda dumpningsmarginalen, bör de provisoriska åtgärderna baseras på nivån för den senare.

2. Provisoriska åtgärder

- (125) Mot denna bakgrund och i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen görs bedömningen att en
preliminär antidumpningstull bör införas på nivån för den lägsta dumpnings- och skademarginal som
fastställts, i enlighet med regeln om lägsta tull.
- (126) Graden av samarbetsvilja var mycket hög och tullen för de återstående företagen, som inte hade
samarbetat under undersökningen, bör därför vara lika hög som den högsta tullen för de företag som
samarbetade under undersökningen. Den övriga tullen fastställs alltså till 13,2 %.
- (127) Följande preliminära antidumpningstullar bör därför införas:

Exportörer i stickprovet	Föreslagen antidumpningstull
Karn Corn	4,3 %
Malee Sampran	12,8 %
River Kwai	12,8 %
Sun Sweet	11,2 %
Samarbetande exportörer som inte omfattades av stickprovet	13,2 %
Övriga företag	13,2 %

- (128) De enskilda antidumpningstullsatserna för de företag som anges i denna förordning har fastställts på
grundval av resultaten av den här undersökningen. De återspeglar därmed den situation som under-
sökningen visade att företagen i fråga befann sig i. Dessa tullsats (i motsats till den landsomfattande
tull som är tillämplig på "alla andra företag") får följaktligen tillämpas endast på import av produkter
med ursprung i Thailand som har producerats av de företag, dvs. de specifika rättsliga enheter, som
nämns. Importprodukter som framställts av företag som inte uttryckligen nämns med namn och
adress i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående dem som uttryckligen
nämns, omfattas inte av dessa tullsats, utan av den landsomfattande tullsatsen.
- (129) Här bör det noteras att ett av företagen i stickprovet köper in stora mängder av de färdiga produk-
terna från övriga producenter i Thailand för att sedan sälja dem vidare till gemenskapen (se skäl 34).
För detta företag beviljas en enskild tull endast för de varor det själv producerat, under förutsättning
att företaget vid export till gemenskapen uppvisar produktionsintyg så att det kan fastställas var varan
ur tullsypunkt har producerats.
- (130) Eventuella ansökningar om tillämpning av en enskild företagsspecifik antidumpningstullsats (t.ex. till
följd av en ändring av enhetens namn eller inrättandet av nya produktions- eller försäljningsenheter)
bör snarast sändas till kommissionen tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande
varje sådan ändring av företagets verksamhet i fråga om produktion eller försäljning på hemma-
marknaden eller på export som görs i samband med t.ex. namnändringen eller ändringen av produk-
tions- eller försäljningsenheterna. Vid behov kommer förordningen därefter att ändras i enlighet
därmed genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av enskilda tullsats.
- (131) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av antidumpningstullen bör den övriga tullen inte till-
lämpas enbart på de exportörer som inte samarbetat utan även på de producenter som inte ex-
porterade till gemenskapen under undersökningsperioden.

3. Slutbestämmelse

- (132) Enligt god förvaltningspraxis bör det fastställas en viss tid inom vilken de berörda parter som gav sig till känna inom den tidsfrist som gavs i tillkännagivandet om att ett förfarande inleds får lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda. Det bör också anges att de resultat av undersökningen om införande av tullar som redovisas i denna förordning är preliminära och kan komma att behöva omprövas innan eventuella slutgiltiga åtgärder vidtas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull införs härmed på import av sockermajs (*Zea mays* var. *saccharata*) i form av korn, beredd eller konserverad med ättika eller ättiksyra, inte fryst, som klassificeras enligt KN-nummer ex 2001 90 30 (Taric-nummer 2001 90 30 10), och sockermajs (*Zea mays* var. *saccharata*) i form av korn, beredd eller konserverad på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte fryst, andra än produkter enligt nummer 2006, som klassificeras enligt KN-nummer ex 2005 80 00 (Taric-nummer 2005 80 00 10), med ursprung i Thailand.

2. Följande preliminära antidumpningstullsatsers skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull för de produkter som anges i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Företag	Antidumpningstull (i %)	Taric-tilläggsnum- mer
Karn Corn Co., Ltd, 278 Krungthonmuangkeaw, Sirinthon Rd., Bangplad, Bangkok, Thailand	4,3	A789
Malee Sampran Public Co., Ltd, Abico Bldg. 401/1 Phaholyothin Rd., Lumlookka, Pathumthani 12130, Thailand	12,8	A790
River Kwai International Food Industry Co., Ltd, 52 Thaniya Plaza, 21st. Floor, Silom Rd., Bangrak, Bangkok 10500, Thailand	12,8	A791
Sun Sweet Co., Ltd, 9 M 1, Sanpatong-Bankad Rd., T. Toongsatok, Sanpatong, Chiangmai, Thailand	11,2	A792
Producenter enligt bilaga I	13,2	A793
Övriga företag	13,2	A999

3. För att den produkt som avses i punkt 1 skall få övergå till fri omsättning i gemenskapen skall det ställas en säkerhet motsvarande den preliminära tullens belopp.

4. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

För att de enskilda tullsatserna för företaget River Kwai som nämns i artikel 1.2 skall tillämpas måste en giltig faktura som uppfyller kraven i bilaga II uppvisas för medlemsstaternas tullmyndigheter. Om ingen sådan faktura visas upp skall den tullsats tillämpas som gäller för alla övriga företag.

Artikel 3

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter den här förordningens ikraftträdande begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för förordningens antagande, lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda av kommissionen.

I enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter den här förordningens ikraftträdande lämna synpunkter på dess tillämpning.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning skall tillämpas i sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2006

På kommissionens vägnar

Peter MANDELSON

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Förteckning över de samarbetande producenter som avses i artikel 1.2 inom ramen för Taric-tilläggsnummer A793:

Namn	Adress
Agro-On (Thailand) Co., Ltd	50/499-500 Moo 6, Baan Mai, Pakkret, Monthaburi 11120, Thailand
B.N.H. Canning Co., Ltd	425/6-7 Sathorn Place Bldg., Klongtonsai, Klongsan, Bangkok 10600, Thailand
Boonsith Enterprise Co., Ltd	7/4 M.2, Soi Chomthong 13, Chomthong Rd., Chomthong, Bangkok 10150, Thailand
Erawan Food Public Company Limited	Panjathani Tower 16th floor, 127/21 Nonsee Rd., Chongnonsee, Yannawa, Bangkok 10120, Thailand
Great Oriental Food Products Co., Ltd	888/127 Panuch Village, Soi Thanaphol 2, Samsen-Nok, Huaykwang, Bangkok 10310, Thailand
Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd	236 Krung Thon Muang Kaew Bldg., Sirindhorn Rd., Bangplad, Bangkok 10700, Thailand
Lampang Food Products Co., Ltd	22K Building, Soi Sukhumvit 35, Klongton Nua, Wattana, Bangkok 10110, Thailand
O.V. International Import-Export Co., Ltd	121/320 Soi Ekachai 66/6, Bangborn, Bangkok 10500, Thailand
Pan Inter Foods Co., Ltd	400 Sunphavuth Rd., Bangna, Bangkok 10260, Thailand
Siam Food Products Public Co., Ltd	3195/14 Rama IV Rd., Vibulthani Tower 1, 9th Fl., Klong Toey, Bangkok 10110, Thailand
Viriyah Food Processing Co., Ltd	100/48 Vongvanij B Bldg, 18th Fl, Praram 9 Rd., Huay Kwang, Bangkok 10310, Thailand
Vita Food Factory (1989) Ltd	89 Arunammarin Rd., Banyikhan, Bangplad, Bangkok 10700, Thailand

BILAGA II

Den giltiga faktura som avses i artikel 3 i denna förordning måste innehålla en förklaring som är undertecknad av en anställd vid företaget och innehåller följande:

Den anställdes namn och befattning vid det företag som utfärdat fakturan.

Följande förklaring: "Jag intygar härmed att den volym [berörd produkt] som säljs på export till Europeiska gemenskapen och som avses i denna faktura har producerats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i [land]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."

Datum och namnteckning.

NOT TILL LÄSAREN

Från den 1 januari 2007 kommer EUT:s struktur att ändras. De offentliggjorda handlingarna ordnas på ett lättöverskådligare sätt samtidigt som man bevarar den nödvändiga kontinuiteten.

Den nya strukturen – med exempel som visar hur den används vid klassificering av akterna – kan studeras på EUR-Lex webbsida på följande adress:

<http://eur-lex.europa.eu/sv/index.htm>